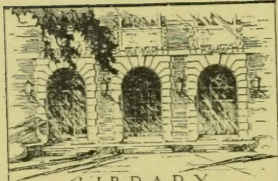

80-

21572

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

Emblems

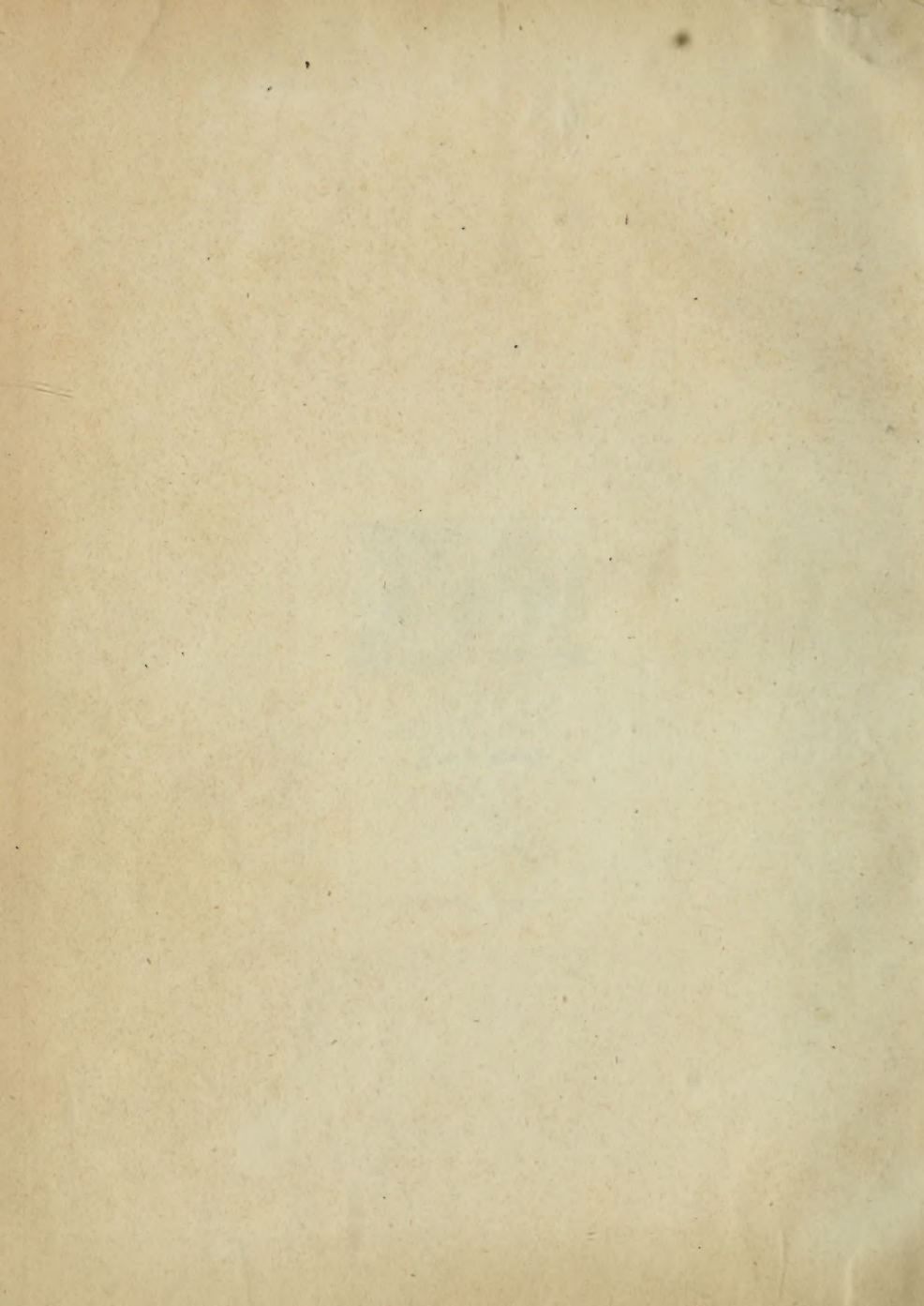
x493.1

H78h

cop.2

145

193

HIEROGLYPHICA
HORAPOLLINIS,

A DAVIDE HOESCHELIO

*Fide Codicis Augustani ms. correctæ, sup-
pleta, illustrata.*

AUGUSTÆ VINDELICORUM
ad insigne pinus.

Cum priuilegio Cæs. perpetuo.

ANNO MDVC.

HIEROGLYPH. HORAPOLLINIS LIBRI II.
GRÆCE.

HORVM VERSIO LATINA IOAN. MERCERI.

OBSERVATIONES IOAN. MERCERI.

NOTÆ DAVIDIS HOESCHELII.

NOBILISS. ET

AMPLISSIMO VI-
RO, DN. MARCO VELSERO,

Reip. Augustanæ Consuli, patrono

inprimis colendo,

S. P.

Etus Hebræorum lex, vir nobilissi-
me, laudatur, quæ libros sacros nõ
cuius, sed alios alijs, pro ætatis ac
vitæ ratione, legendos permisit :

*Naz. de com-
pos. differ. rat.
& Apologes.
fuga.*

idq; *ne sanctum canibus*, quod ajunt. Idem phi-
losophi quicunq;, in suo etiam docendi gene-
re, observarunt; obscuris quibusdam ænigma-
tum notis usi, quibus doctrinæ arcana obvela-
rent, non invidia : sed ne mysteria abusu pro-
phanarentur. Hinc Ægyptij sacerdotes, Persæ
Magos, Indi Gymnosophistas, Celtæ Druidas
habuere : quibus abdita rerum, & penetralia,
solis erant cognita. Ac è varijs Ægyptiorum
involucris & picturis vix una atq; altera tabula
est reliqua, Horapollinis Niliaci, Philippo quo-
dam paraphraste, Libelli duo hieroglyphici;
digni, vel antiquitatis nomine, cujus vestigia

) (2 expri-

exprimunt, quibus operæ aliquid navetur. Quare quum illi annis abhinc xc. Græce ab Aldo sint editi quidem; sed, exemplaris vitio, corrupti non nusquam atq; mutili: operæ me pretium, neq; ingratum doctis, facturum speravi, si, adhibito partim Codice Augustano calamo exarato, partim alijs adimniculis, eos prælo sic adornarem, ut integriores atq; nitidiores, quàm unquam antea, imprimerentur. Tibi autem, vir amplissime, cur hos inscribam: multæ me causæ impellunt. Te enim auctore atq; hortatore laborem hunc suscepi: tuo solius beneficio typis adeò elegantibus mystica hæc *πονημέρια* prodeunt. Et quemadmodum olim Bernardinus Trebatius Vicentinus, primus horum *ισογγλυφικῶν* interpres, Cunrado Peutingero IC. primo reliquiarum antiquitatis in urbe nostra indagatori suam lucubrationem nuncupavit: ita tibi earundem *παλαμοτήτων*, quas vocant, instauratori atq; interpreti, & primo annalium Augustanorum Scriptori, eundem Horapollinem à me recognitum jure dicandum duxi, patriæ nostræ oculo; per quem literas hîc renasci, verè dixerim. In qua eâdem urbe ut Typographia non inventa sit (quam ei laudem vir magni nominis tribuere non dubitat) primo ta-

Gilb. Cognatus, lib. 3. Syl. Sa narratio- num.

men

men omnium libri Mathematici, cum figuris
Geometricis, ante annos cxv. excusi sunt, ejus Erhardus Ras
holdus, Au-
gustinus.
industria, qui Venetias postea concessit. Cæ-
rerum, quod nullum aliud exemplar ad ma-
num (nostris enim ad finem penè perductis, à
Frid. Sylburgio nostro Gallicam editionem me
accepisse, non es nescius) præter Aldinum, ef-
fet: illud passim secutus fui; nisi ubi apertè mē-
dosum constaret. Lacunas è manu scripto non
nullas explevi; unde & σφάλματα quædam
correxi: quædam partim conjectura, partim ex
Philippi Phasianini Bononiensis (cui codex
haud malus fuit) interpretatione emendavi. de
quibus in Notis Lectorem ferè monui. Quod
restat: hanc qualemcunq; meam operam boni
velim consulas, & Remp. literariam, non mi-
nùs quàm patriam, adjuvare pergas, meq; com-
mendatum habere digneris. Vale decus patriæ.

iv. Idus Augusti. M. D. xc v. Augustæ.

Amplitudini tuæ
deditis.

David Hæschelius.

X 3 Μαξι-

Μάξιμ^ο Ταπεινός Κυθήρων Ἐπίσκοπ^ο, τοῖς
πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἐχολακίαν, Ἰπ-
δοσιν φρονησεως.

Τὸν μὲν Ἰπικεχυμυρόν τῆς φιλοσοφίας τρυ-
πον, καὶ τὸ τῆς συμβολικῆς ἐρμηνείας αἰνιγ-
ματῶδες εἶδ^ο, δεχαιὸν τε ἅμα γεγονέναι, καὶ
τῆ τῆς ἀληθείας γνώσει ὅτι μάλισα χηῖσιμον,
πρὸς τε Ἰπιδειξιν σωέσεως σωεργῆν, καὶ πρὸς
βραχυλογίας ἀσκησιν: πλείω τε ἄλλα συμμαρ-
τυρεῖ, καὶ τὸ, ὅτ^ο πραγματικῶς τὰ τῆ δεχαιῶν
φιλοσοφήσαστας, ἔτ^ο ἢ μάλα ἐζηλωκότας φαί-
νεαθ^ο. ἐβραῖοι μὲν γὰρ διὰ τῆ παρ' αὐτοῖς πρῶ-
πέτασματων, αἰγύπτιοι δὲ καὶ αὐτοῖ διὰ τῆ ἀδύ-
των παρ' αὐτῆ καλεμυρόν, ἔτ^ο λαφῶς ἐκιδιδά-
σκουσι. καὶ ὅπως βάεβαροῖτε ἅμα καὶ ἕλληες τὰς
τῆ πραγμάτων δεχαιὰς ἀποκευψάμυροι, αἰνιγ-
μασί τε καὶ συμβόλοις, ἀλληγορείαις τε καὶ μετα-
φοραῖς, καὶ τοῖς τοῖσι τρύποισι πρῶα δὲ δώκασι τὴν
ἀλήθειαν. ἐν τῷθεν δὴ πρ καὶ ἡ ἱεραὶ παρ' ἡμῖν θε-
ολογία ἐκ πρῶα πρ ἔτ^ο διαήσαίς ἔτ^ο πρῶφ-
τε ἔτ^ο διαρρήδῳ φησι, δώσω σοὶ θελαυρὸς σκο-
τεινὸς ἀποκευφας. θελαυρὸν σκοτεινὸν καὶ ἀπό-
κευ-

κευφοντάχά τι τὴν δυαθήρατον ἀποκαλέσα Κο-
φίαν. Ἔν δὴ καὶ οἱ διαινεγμάτων χησιμοὶ, καὶ αἱ
μὴ αἰαίδω καὶ ὡς ἔτυχεν ἔπιδεικνύμεθα τοῖς ἐν-
τυχαῖσι τελεταῖ, ἀλλὰ μετὰ ἰων καθαρμῶν
καὶ περρήσεων, καὶ τῶν συμβόλων πῶς ἀδηλοῖ
τὰ ἀφανέσερα. τὸ ὅτι τῆς τριαύτης ἐπικελεύσεως αἱ-
λιον ἔτ' οἴμαι μάλισα γεγονέναι, ὡς αὐτὴ μὴ τῶν ἐπί-
μωτῆς κατὰ λήψεως καὶ τοῖς τυχεῖσι τὰ θεῖα δὲ κα-
ταφρονήτα γίνοιτο. εἰ δὲ γὰρ δεῖ βεβήλοισι τὰ ἔργα
διηγῆσθαι μυστήρια. ὅπως τὰ χα καὶ ἀβραάμ ἰω-
αννίξας βεληθεῖς, τὸ τὸν ἱερόν καὶ μύστω λόγον
ἐπικεκερῦθαι δεῖν, ἐγκρυφίας διὰ δεξιμητῶν σε-
μιδάλεως μέτρων ποιεῖν τῇ Σάρρα περὶ σέταπτε.
καὶ ὁ διαγγελικός δὲ λόγος μὴ ρίπτειν τὰ ἅγια τοῖς
κυσί, μηδὲ βάλλειν εἰς μαργαρίτας ἐμπερθευ
τῶν χοίρων, ἔτ' αὐτὸ ἰσοσημαίνων, διακελεύει).
πρὸς δὲ, καὶ ὅπως εἰς τὴν τῶν αἰνεγμάτων ἔννοιαν
ἢ τῶν Κοφῶν παρεισδύσα ζήτησις, ἐμμιώτερον
ἐπὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἄρεσιν ἀνατρέχει: ἀμέλει
τοὶ καὶ οἱ παρ' αἰγυπτίων τοῖς Κοφοῖς παιδδουόμοροι,
πρῶτον μὲν πάντων τὴν τῶν γραμμάτων μέθοδον
ἐκμανθάνουσι, τὴν ἑπιστολογραφικὴν καλεσμέ-
νω. δευτέρω δὲ, τὴν ἱερατικὴν, ἢ χερῶνται οἱ ἱε-

ρηγραμματῆς, ὑσάτιω δὲ καὶ τελευταίαν, τὴν
ἰερογλυφικῶν, τὴν κατὰ Ἰνας ἀνιγμὸς ἀλλη-
γορικῶν. ἔδῃ γῆρας καὶ τὸ μὲν χεῖρας ἔκκαθε-
σηκε συγγραμμάποιον, βραχὺ μὲν τό γε ἐπὶ τῶ ὄγ-
κῳ, πολὺ δὲ τοῖς νοήμασι, καὶ διὰ τε τὰ πράγματα
αὐτὰ, καὶ τὸν τρόπον τῆς φράσεως, τοῖς αὖτε τὴν
σοφίαν ἐχολακόσιν, ὅτι μάλιστα ἐπωφελὲς γρη-
σομένων. δέξαθε ἔν καὶ τὴν φιλοφρόνως, καὶ τῶ
τῆς τέττε ἐκδόσεως ἀπὸ γρηγοριῶ τας πωροση-
κῆρας χοίτητε χάριτας. Ἐρρωθε.

Κατὰ τὸ ἀφῆ ἔτθ τὸ σωτήριον, σκίρροφο-
ειῶνθ πέμπτη φθίνοντθ.

EX SVIDA.

Ἦραπόλλων, Φανεβύθεις κήμης τῆ πανοπολίτι νομῆ, γραμματικὸς, διδάξας
 ἐν ἀλεξάνδρεια καὶ ἐν αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίῳ. ἔγραψε
 τεμενικά, ὑπερμεγέθη σοφοκλείης, ἀλκαίης, εἰς Ὀμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἀν-
 θρωπῶ, καὶ τῶν πάσαι λογισμῶν γραμματικῶν ἔδεν τι μᾶλλον κλίθ' ἀπειρηχθῆ-
 μιν. *Quae sequuntur in Suida, optissimis; quoniam ijs neq; res neq; curae
 constat.*

HORAPOLLO, ex Phanebythide pago Panopolitana praefectura, grammati-
 cus, Alexandria docuit, & in Aegypto, tandem Constantinopoli sub Theodo-
 sio. Scripsit τεμενικά, id est, de lucis & templis; & Commentarios in Sophoclem,
 Alcaum, Homerum: homo ob artem celebris, gloria nulli veterum doctissimorum
 Grammaticorum secundus.

ἜΡΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΪΟΥ Ἱε-
ρογλυφικά, ἃ ἐξέλεγε μὲν αὐτὸς αἰγυπτία
φωνῆ, μετέφρασε ἡ Φίλιππος εἰς τὴν
ἐλλάδα διάλεκτον.

Alf. σημεῖα

d. πῶς αἰῶνα* σημαίνεσι;

ἌΙῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελιώτω γρά-
φουσι, διὰ τὸ αἰῶνια εἶναι σοιχεῖα. αἰῶνα δὲ
ἐτέρως γράψαι βεβλήμενοι, ὅφιν ζωγραφῶσιν, ἔ-
χοντα τὴν ἔξω ὑπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα κρυπτομή-
ην, ὃν καλεῖσιν αἰγυπιοὶ, ἔξαῖον, ὅ ἐστιν ἐλλειψὶς βα-
σιλίσκων. ὅν περ * χρυσοῦν ποιῶντες, θεοῖς τιμωθεῖασιν.
αἰῶνα δὲ λέγουσιν αἰγυπιοὶ διὰ τοῦδε ἔξω ζωῆς δη-
λεῖσθαι: ἐπειδὴ τριῶν γῆρων ὄψεων καθεσώτων, τῆ
μὲν λοιπὰ, θνήσκου ὑπάρχει, τῆ δὲ μένον ἀθανά-
την. ὃ καὶ προσφυσῆσαν ἐτέρω παλὶ ζωῆς δίχα [καὶ]
ἔξω δακεῖν, ἀναρῆι. ὅθεν ἐπειδὴ δοκεῖ ζωῆς καὶ θανά-
τε κυριεύειν, διὰ τῆ αὐτὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν
θεῶν ἐπιτιθέασιν.

* Alf. χρυσοῦν.

e. πῶς κόσμον;

Κόσμον βεβλήμενοι γράψαι, ὅφιν ζωγραφῶσι
τὴν

HORAPOLLINIS NILIACI SACRÆ SCVLPTVRÆ, QVAS IPSE

*quidem Ægyptio sermone prodidit, Philippus
verò linguâ Gracá donavit.*

1. Quo pacto ævum significant?

ÆVum innuentes, Solem ac Lunam pingunt, quòd
hac aterna sint, æviq; fluxum producentia ele-
menta. Quin & aliter ævum picturâ exprimere volen-
tes, serpentem pingunt, cujus cauda reliquo involvatur
ac tegatur corpore. Hunc Ægyptij quidem linguâ suâ V-
raum, Græci verò Basiliscum appellant. Eundem ex
auro conflatum dijs circumponunt. Cæterum hoc ani-
mali ævum significari propterea Ægyptij dicunt, quòd
cum tria sint serpentium genera, solum hoc ex omnibus
immortale est, cætera mortalia: utpote cum quodvis a-
liud animal solo afflatu absq; ullo morsu serpens hic in-
terimat. Vnde & quoniam vitæ necisq; potestatem
habere videtur, meritò sanè deorum capitibus inse-
ritur.

2. Quo pacto mundum?

MVNDVM exprimere volentes serpentem pingunt,
A 2 qui

τιῷ ἐαυτῷ ἐδιόντα ἐραὺν, ἐσιγμῶρον φολίσι ποικί-
 λαις. διὰ μὲν τῷ φολίδων ἀνιτήμωροι εἶναι ἐν τῷ
 κόσμῳ ἀσέρας. βαρύτατον ἢ τὸ ζῶον, καθάπερ καὶ
 ἡ γῆ. λήϊοτατον ἢ ὅσπερ ὕδωρ. καθ' ἕκαστον ἢ ἐνιαυ-
 τὸν τὸ γῆρας ἀφείς, ἀποδύεται. καθ' ὃ καὶ ὁ ἐν τῷ
 κόσμῳ ἐνιαύσι⊕ χροῖον⊕ ἐναλλαγῶν ποικίμω-
 ρ⊕, νεάζει. τὸ ἢ ὡς προσφῆ χροῖον τῷ ἐαυτῷ σώματι,
 σημαίνει, τὸ πάντα ὅσα ἐκ τῆς θείας προνοίας ἐν
 τῷ κόσμῳ γηναῖται, ταῦτα πάλιν καὶ τιῷ μείωσιν
 εἰς αὐτὸν λαμβάνειν.

γ. πῶς ἐνιαυτὸν;

Ἐνιαυτὸν δὲ βακλόμωροι δηλωσάσαι, ἴσιν, τετέστι
 Ἐγυπαῖκα ζωγραφῶσιν. τῷ ἢ αὐτῷ, ἢ τιῷ θεὸν
 σημαίνουσιν. ἴσιν δὲ παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἀσῆρ, αἰγυπτι-
 σὶ καλέμωρ⊕ σῶσις: ἐλλωισὶ δὲ * ἀσερκύων, ὅς
 καὶ δεοκῆ βασιλεύειν τῷ λοιπῶν ἀσέρων: ὅτε μὲν
 μείζων, ὅτε ἢ ἥσων ἀνατέλλων. καὶ ὅτε μὲν λαμ-
 πρότερον⊕, ὅτε ἢ, ἐχέτως. ἐπὶ δὲ καὶ διόπικτῷ τιῷ
 τέτταρ' ἀσερῶ ἀνατλήν, σημειόμεθα ὡς πάν-
 των τῷ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ μελλόντων τελείωσι. διόπερ ἐκ
 ἀλόγως τὸν ἐνιαυτὸν, ἴσιν λέγουσιν. καὶ ἑτέρας δὲ
 ἐνιαυτὸν γράφοντες, φοίνικα ζωγραφῶσι, διὰ τὸ
 δένδρον

* Ald. ἀσερ-
 μῶν.

qui suam ipsius caudam rodat, Varijs interstinctum squamis: per squamas quidem stellas, quibus cælum mundus vé distinctus est, obscurè innuentes. Ceterùm hoc animans non secus ac terra gravissimum est, levissimum autem ac maximè lubricum, in aquæ morem. Insuper ut serpens quotannis pelle simulq; senio exuitur: sic & annus vertens, qui mundi circumactu producit, immutatione factâ renovatur, ac velut rejuvenescit. Quòd verò velut cibo, suo utatur corpore, significat id, quæcunq; Dei providentia in mundo gi- gnuntur, ea rursus in eundem resolvi, & tanquam im- minutionem sumere.

3. Quomodo annum?

PORRO annum demonstrare volentes, Isin, hoc est mulierem pingunt: quo etiam signo deam signifi- cant. Est autem apud eos Isis sidus, quod Ægyptio qui- dem nomine Sothis, Græco verò Astrocyon dicitur, qui & inter reliqua sidera principatum obtinere videtur: ut qui dum oritur, nūc major sit, nunc minor, interim splē- didior, interim verò secus. Insuper & quoniã in hujusce sideris exortu, ea signis quibusdam observamus, quæ toto anno peragēda sunt: propterea non ab re annū Isin appel- lant. Aliter quoq; annū indicantes, palmā pingūt, quod

6. HORAPOLLINIS HIEROGLYPH.

δένδρον τῆρ μόνον τῷ ἄλλων κτ' [τιῶ] ἀνατολῶ
 τῆς σελλῶνης, μίαν βαίιν γηνᾶν, ὡς ἐν ταῖς δώδεκα

* βάειν Ald. * βάειν ἐνιαυτὸν ἀπαρτίζεας.

η. πῶς μῆνα;

Μῆνα ἡ γράφοντες, βαίιν ζωγραφῶσιν, ἡ σε-
 λήνῳ ἐπεσεραμμύλω εἰς τὸ κάτω. βαίιν μῆνι,
 τῆς σερασημῆρης ἑπὶ τῷ φοίνικῳ αἰτίας χάειν.
 σελλῶν ἡ ἐπεσεραμμύλω εἰς τὸ κάτω, ἐπειδὴ φα-
 σιν ἐν τῇ ἀνατολῇ * πεντεκαίδεκα μοῖραι ὑπάρ-
 χουσι, πρὸς τὸ ἀνω τοῖς κέρασιν ἐχρηματίζεσθαι. ἐν δὲ τῇ
 ἀποκρέσει, τὸν ἀεθμὸν τῷ τριακοντα ἡμερῶν πη-
 ρώσασαν, εἰς τὸ κάτω τοῖς κέρασιν δύνειν.

* εἰ μοιρῶν ὑπάρ-
 χουσιν, π.σ.

ι. πῶς τὸ ἐνισάμνον ἔτος;

Ἐτ' τὸ ἐνισάμνον γράφοντες, τέταρτην δε-
 ξέρας γράφουσιν. ἔστι δὲ μέτρον γῆς ἡ ἀρερα,
 πηχῶν ἑκατὸν. βεβλόμνοί τε ἔτ' εἰπᾶν, τέταρ-
 τὸν λέγουσιν. ἐπειδὴ φασὶ κτ' τιῶ ἀνατολῶ τῷ ἄ-
 σερα τῆς σῶθεως, μέχρι τῆς ἄλλης ἀνατολῆς, τέ-
 ταρτην ἡμέρας * σερασίθεας. ὡς εἶναι τὸ ἔτ' τοῦ
 θεῶ, τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε ἡμερῶν. ὅθεν καὶ διὰ
 τετρασθελίδ' ὡσεὶ σελῶ ἡμέραν δεξιμῶσιν αἰγύ-
 πσιοι. τὰ ἡ τέσσαρα τέταρτα, ἡμέραν ἀπαρτίζει.

* Ald. πρὸς τὸ.

Arbor hæc sola ex omnibus ad singulos Lunæ ortus, singulos etiam ramos procreet, ita ut duodecim ramorum productione annus expleatur.

4. Quomodo mensem?

MENSEM autem notantes, ramum pingunt, aut Lunam deorsum conversam. Ramum quidem, ob causam jam in palmâ dictam. Lunam verò deorsum vergentem, quòd in ortu quidem, ut inquirunt, quindecim ei partes supersint, ut sursum erectis cornibus appareat: At in occasu, triginta diebus completis, cornua deorsum inflexa gerat.

5. Quomodo instantem annum?

INSTANTEM annum significantes, quartam arvi partem pingunt. Est autem $\alpha\gamma\epsilon\zeta\epsilon$, unde Latinis arvi dicitur, terræ mensura centum complectens cubitos. Itaq; annum volentes dicere, quartum dicunt, propterea quod ab uno, ut tradunt, sideris cui Sothis nomen fecimus, ortu, ad alterum quarta sit interjecta diei pars. Enim vero dei Solis inquam annus trecentis sexaginta quinque diebus absolvitur: unde & quarto quoque anno supervacuum diem computant atque intercalant Aegyptij. Quatuor siquidem diei quadrantes diem perficiunt.

6. Quid

4. Τί δηλοῦσιν ἰερακα γράφοντες;

⊖ Εὐὸν βελόμβροι σημήναμ, ἢ ὕψ⊖, ἢ ταπεινώ-
 σιν, ἢ ὑπερχλῶ, ἢ αἷμα, ἢ νίκῳ, ἢ ἄρεα, ἢ
 ἀφροδίτῳ, ἰερακα ζωγραφῶσι. θεὸν μὲν, διὰ τὸ
 πολύγονον εἶναι τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον. ἐπι γέ-
 μῳ, ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἶδωλον ἡλίου ὑπάρχειν, ὡς
 πάντα ἀπεινά πρὸς τὰς αὐτὰς ἀκτῖνας ὀξύωπῶν,
 ἀφ' ἧς οἱ ἰατροὶ πρὸς ἰασιν ὀφθαλμῶν τῆ ἰερακία
 βοτάνη χρῶνται. ὅθεν καὶ τὸν ἥλιον ὡς κύριον ὄντα
 δράσεως, εἶδ' ὅτε ἰερακόμορφον ζωγραφῶσιν. ὕ-
 ψ⊖ δὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν ἕτερα ζῶα εἰς ὕψ⊖ πέτεσθ
 * *Ald. φέρεται.* πρὸς ἀγρέμῳ, πλαγίως * *φειφέρεται,* ἀδυνα-
 τῶντα κατὰ δὴ χωρεῖν: μόν⊖ δὲ ἰεραξ εἰς ὕψ⊖
 κατὰ δὴ πέτεται. ταπεινώσιν ᾗ, ἐπεὶ τὰ ἕτερα ζῶα,
 * *Ald. χωρεῖ* ἐκτ' ἀνάθετον * *πρὸς ἕτ' χωρεῖ,* πλαγίως δὲ κατὰ
 φέρεται: ἰεραξ ᾗ κατὰ δὴ, ἐπι τὸ ταπεινὸν πέπε-
 ται. ὑπερχλῶ ᾗ, ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῶν πει-
 νῶν διαφέρειν. αἷμα ᾗ, ἐπειδὴ φασὶ ἕτ' τὸ ζῶον,
 ὕδωρ μὴ πίνειν, ἀλλὰ αἷμα. νίκῳ ᾗ, ἐπειδὴ δοκεῖ
 ἕτ' τὸ ζῶον, παννικῶν πετεινόν. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ ἰ-
 αχυροτέρας ζῶα κατὰ δυνασθήται, τὸ τῶν καὶ τα-
 ἑαυτὸν ὑπὸ ἰασίας ἐν τῷ αἵματι, ὡς εἶδ' μὲν ὄνυχας
 αὐτῶ

6. Quid accipitrem pingentes,
innuunt?

DEVM cum volunt significare, aut sublimitatem, aut humilitatem, aut præstantiam, aut sanguinẽ, aut victoriam: accipitrem pingunt. Deum quidem, tum quòd sæcundum sit ac diuturnæ vitæ hoc animal, tum etiam quòd Solis præter cæteras volucres simulachrum esse videatur, utpote peculiari quadam atq; occultâ nature vi, intentissimis in ejus radios oculis prospiciens. Atq; hinc est, quòd medici ad sananda oculorum vitia, hieraceo herba utuntur. Inde etiam fit, ut Solem interdum tanquam visus tutorem ac dominum, accipitris forma pingant. Sublimitatem verò, quoniam cum cætera quidem animantia, quoties in sublime tolli volunt, obliquè ferantur, nec rectà sursum evehi possint; solus accipiter rectà in altũ volat. Humilitatẽ porrò seu dejectionẽ, quòd eadẽ ratione cætere animantes nõ perpendiculi modo, sed velut ex transverso & flexuosè deorsum ferantur, solus accipiter directo ad inferiora viam carpat. Præstantiam, quòd cæteris præstare videatur avibus. Sanguinẽ, quia animal hoc inquit, non aquã sed sanguinẽ bibere. Victoriam demum, quòd cætera volatilia vincere videatur. Cum enim robustioris animantis potẽtia se videt opprimi, tum sese in aère ita resupinans, ut unguis quidem

B sursum,

* *Ald. τὸ.*
 ἀπὲς ἐν τῷ αὐτῷ ἐχρημάτισεν ἡ π. ερα, ἢ τὰ ὀπίδια
 εἰς τὰ κάτω, τὴν μάχην ποιεῖται. ἔτω γὰρ [τ] *[τ]*
 ἀντιμαχόμενον ἀπὸ ζῶον, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι ἀ-
 διωμάτων, εἰς ἧσαν ἔρχεται.

ζ. πῶς δηλοῦσι ψυχῶ;

*ἢ Ald. συνήθει-
αι.*
 ἢ *Ald. συμπα-
θει*
 ἢ *idem ὡς.*
 Ἐγγεμὴ καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἰέραξ ἑτάσσεται, ἐν
 τῆς ἑονόματι ἑρμιωείας. καλεῖται γὰρ παρ'
 αἰγυπτίοις ὁ ἰέραξ, βαίηθ. ἔτ' ἢ τὸ ὄνομα διαρεθὲν,
 ψυχῶ σημαίνει καὶ καρδίαν. ἔστι γὰρ τὸ μὲν βαί,
 ψυχή. τὸ ἦθ, καρδία. ἢ ἢ καρδία κατ' αἰγυπτίους,
 ψυχῆς ἀείβολος. ὥς τε σημαίνει τὴν * συμῖθε-
 σιν τοῦ ὀνόματι, ψυχῶ ἐγκαρδίαν. ἀφ' οὗ καὶ
 ὁ ἰέραξ [διὰ] τὸ καὶ πρὸς τὴν ψυχῶν * συμπα-
 θεῖν, ὕδωρ εἰς πίνει τὸ καθόλου, ἀλλ' αἷμα, * ὧ καὶ ἡ
 ψυχὴ τρέφεται.

η. πῶς ἀρεα καὶ ἀφροδίτῳ;

ἢ Ἀρεα ἢ γράφοντες καὶ ἀφροδίτῳ, δύο ἰέρακας
 ζωγραφῶσιν. ὧν τὸν ἀρενα, εἰκάζουσιν ἀ-
 ρεῖ: τὴν ἢ θήλειαν, ἀφροδίτην. ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα
 θηλυκὰ ζῶα πρὸς πᾶσαν μίξιν τῷ ἀνδρὶ οὐχ
 ἴσα κούει, καθάπερ ἰέραξ. τριακοντάκις γὰρ τῆς ἡμέ-
 ρας

sursum, pennas verò ac posteriores partes deorsum versas habeat, cum idem avis quæ cum eo congregitur efficere nequeat, ita faciliè eam in fugam vertit, ac sibi vicioriam parat.

7.

7. Quo modo animam indicant?

QVIN \mathcal{E} pro anima ponitur accipiter, juxta nominis interpretationem. Si quidem Ægyptijs accipiter baeth dicitur, quod nomen si divideris, animam \mathcal{E} cor sonat: BA enim anima est, \mathcal{E} ETH cor. Cor autem ex Ægyptiorum sententiâ, animæ ambitus est. Itaq; * ex consuetâ significatione nomen hoc, animam * compositum nomen hoc. cordatam notat. Unde \mathcal{E} accipiter ob eum quem cum animâ habet nature consensum, aquam omnino non bibit, sed sanguinem, quo \mathcal{E} ipsa nutritur anima.

8. Quo modo Martem ac Venerem?

MARTEM verò \mathcal{E} Venerem notantes, duos pingunt accipitres, eorum marem Marti, feminam Veneri comparantes: idque propterea, quod ex ceteris animantibus femina mari non ad omnem congressum obtemperat, ut in accipitrû genere, in quo etsi tricies

B 2 in die

ρας βασιανζομρή, ἐπειδὴ ἀναχωρήση, Φωνη-
θεῖσα ὑπὸ Ἐἄρσενϑ, πάλιν ὑπακβεῖ. διὸ καὶ πα-
σαν θήλειαν τῶ ἀνδρὶ πειθομρῖω, αἰγύπτιοι ἀ-
φροδίτω καλεῖσι. τὴν δὲ μὴ πειθομρῖω, ἔχ' ἔτω
πρωσαγορεύσει. διὰ ἔρ καὶ ἡλίω τὸν ἱέρακα ἀνέ-
θεσαν. ὡς ἀπλησίως γὰρ τῶ ἡλίω τὸν τριάκοντα ἡμέ-
ρη μὲν ἐν τῶ πλησιασμῷ τῆς θηλείας ἀποδίδωσιν.

ἐτέρως δὲ τὸν ἱέρακα καὶ τὴν ἀφροδίτην γράφον-
τες, δύο κορώνας ζωγραφῶσιν, ὡς ἀνδρὰ καὶ γυναι-
κα. ἐπεὶ τὸ ζῶον, δύο ὡς ἡλιῶ, ἀφ' ὧν ἄρρεν
καὶ θῆλυ ἡλιῶδες δεῖ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἡλιῶση, ὅπως σπανί-
ως γίνεται, δύο δρσενικά, ἢ δύο θηλυκά: τὰ δρσε-
νικά τὰς θηλείας γαμήσαντα, ἔμίσγεται ἐτέρα
κορώνη. ἔδλε μὲν ἡ θῆλεια * ἐτέρα κορώνη μέχρι
θανάτου, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀποζυγῆτα διατελεῖ. διὸ
καὶ μιᾷ κορώνῃ σιωπήσαντες, οἰωνίζονται οἱ ἀν-
δρωποι, ὡς χηρδόντες σιωπητικότες ζῶω. τῆς δὲ
θῆλειας αὐτῶ ὁμοιότηας χάειν, μέχρι νῦν οἱ ἑλ-
λίως ἐν τοῖς γάμοις, ἐκκοεῖ, κοεῖ, κορώνω λέ-
γουσι ἀγνοῦντες.

ε. πῶς γάμον;

Γάμον δὲ δηλεῖντες, δύο κορώνας πάλιν ζωγρα-
φῶσι, τοῦ λεχθέντος χάειν.

in die fœmina à mare comprimatur, ab eo digressa si in-
clamata fuerit, paret iterum. Ideoq; & fœminam o-
mnem quæ viro morem gerit, Ægyptij Venerem vo-
cant: Quæ verò non est dicto audiens, non ita appellant.
Atq; hæc sanè causa fuit, cur Soli accipitrem consecra-
rint: non secus enim ac Sol, ter denarium explet nume-
rum in congressu fœminæ.

Aliter quoq; Martem & Venerem scribentes, duas
pingunt Cornices, ut marem ac fœminam: quoniam ani-
mal hoc gemina solet ova parere, ex quibus mas & fœ-
mina gignantur. Vbi verò, quod rarò tamen accidit,
vel duo mascula vel duo fœminea ova peperit, mares
fœminis connubio juncti nunquam ad alteram diver-
tunt cornicem, ac ne ipsa quidem fœmina, quoad vivit,
ad alterum marem: sed disiuncti, soli deinceps semper
degunt. Vnde & cum uni cornici occurrerint homines,
augurantur presagium sibi hoc esse viduæ vitæ, quòd
scilicet animali viduam agenti vitã obviã facti fuerint.
Proinde in hunc usq; diem, Græci ob tantam harũ aviũ
concordiã, in nuptijs ignorantes verbum illud usurpare
solent $\epsilon\upsilon\chi\omicron\epsilon\iota$, nimirum $\chi\omicron\epsilon\iota$ cornicem appellantes.

9. Quomodo nuptias?

ATQUE eandem ob causam nuptias innuentes, duas
rursus appingunt Cornices.

i. πῶς μονοχρῆς;

Μονοχρῆς ᾧ δηλοῦντες, ἢ χρῆσιν, ἢ πατέρα,
 ἢ κόσμον, ἢ ἀνδρα: καθαρὸν ζωγραφῶσι.
 μονοχρῆς μὲν, ὅτι αὐτοχρῆς ἐστὶ τὸ ζῶον, ὑποθηλεί-
 ας μὴ κυφορέμενον. * μόνῃ γὰρ χρῆσις αὐτῆς, τριαύ-
 τη ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀέριον βέληται παμδοπιήσατο,
 βοὸς ἀφὸς δυμα λαβὼν, πλάσσει σφαιροειδῆς
 ᾧ ἀπλήσιον τῷ κόσμῳ χῆμα. ὅ ἐκ τῶν ὀπιθίων με-
 ρῶν κυλίσας ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, αὐτὸς πρὸς
 ἀνατολῆν βλέπει, ἵνα ἀποδῶ τὸ ἔξ κόσμου χῆμα.
 αὐτὸς γὰρ ἀπὸ ἔξ ἀπηνιότητος εἰς λίβα φέρεται. ὁ δὲ
 τῶν ἀέριων δρόμος, ἀπὸ λιβὸς εἰς ἀπηνιότητι.
 ταύτῃ ἐν τῷ σφαιρῶν καθρέφῃ, εἰς γλῶ κα-
 ταλίθεται ἑπὶ ἡμέρας εἰκοσιοκτῶ, ἐν ὅσῃς κὴ ἡ σε-
 ληνή ἡμέρας τὰ δώδεκα ζῶδια κυκλῶει. ὑφ' ἧν
 ἀπομύρον, ζωογονεῖται τὸ τῶν καθάρων χῆμα. τῆ
 ἐνάτῃ ᾧ κὴ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀνοίξας τῷ σφαιρῶν, εἰς
 ὕδωρ βάλλει. * ταύτῃ γὰρ τῷ ἡμέραν νομίζει
 σιωποδον εἶναι σελιώης κὴ ἡλῆς, ἐπὶ τῇ καὶ χρῆσιν
 κόσμου. ἧς ἀνοικομύρον ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἔξέρχε-
 ται, τετῆσιν οἱ καθάρων. * χρῆσιν ᾧ, διὰ τῷ πρε-
 ερημύλιω ἀγίαν. πατέρα ᾧ, ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς,
 τῷ

4 μόνου Ald.

3 Ald. ταύτη

4 Ald. γινώσκ.

10. ¹⁰ Quomodo unigenitum?

VNIGENITVM autem significantes, aut ortum, aut patrem, aut mundum, aut virum: Scarabæum pingunt. Ac unigenitum quidem, quòd per se gignatur hoc animal, utpote in utero fœminæ non prius efformatum ac gestatum: ejus enim solius hujuscemodi ortus est. Cùm mas sobolem procreare vult, bovis fimum nactus, globulum ex eo ejusdem cum mundo figuræ fingit: quem ubi ab ortu in occasum a versis pedibus volutarit, ipse rursus, ut orbi per similem figuram edat atq; exprimat, in ortum convertitur. Ipse siquidem orbis à Subsolano circumagitur in Africum: At siderum contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hanc itaque pilam in terra defossam reponit in dies octo & viginti: nam & totidem diebus Luna duodecim Zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tempore permanens animatur ac semen vitale suscipit scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam, in aquam conijcit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole congregiatur, & mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aquâ aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter jam dictam causam. Patrem, quod ex solo patre

ortum

τῶν ἡμέρων ἔχει ὁ κανθάρα Θ. κόσμον δὲ, ἐπειδὴ
 κοσμοειδῆ τῶν ἡμέρων ποιῆται. ἀνδρα ᾧ, ἐπειδὴ
 θηλυκὸν γῆ Θ αὐτῆς ἔ γίνεται. εἰσὶ ᾧ καὶ κανθάρων
 ἰδέαι τεῖς. πρώτη μὲν, ἀλκρόμορφ Θ, καὶ ἀκλι-
 ωτῆ, ἥνπερ καὶ ἡλίω ἀνέθεσαν διὰ τὸ σύμβολον. φασὶ
 γῆλὸν ἄρρενα ἀλκρον, συμμεταβάλλειν ταῖς κόρας
 ταῖς ἑλίας δρόμοις, ὑπεκλείνονται μὲν γῆ καὶ πρώτῃ
 πρὸς τῶν ἑξ ἀνατλήν. * ερηγυλοειδῆς ᾧ γί-
 νονται καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἀμαυρότεροι δὲ
 φαίνονται, διώκειν μέλλοντος ἑλίας. ὅθεν καὶ τὸ ἐν
 ἡλίω πόλει ξόανον ἑξ ἀλκρόμορφον ὑπάρ-
 χει. ἔχει δὲ πᾶς κανθάρα Θ καὶ δακτύλος τριακον-
 τα, διὰ * τὴν τριακοντῆμερον ἑμῶν, ἐν αἷς ὁ ἡ-
 λι Θ ἀνατέλλων, τὸν ἑαυτῆ ποιῆται δρόμον. δου-
 τέρα ᾧ γῆρα, ἢ * δίκεως καὶ ταυροειδῆς, ἡλίας καὶ τῆ
 ερηγυλοειδῆς. σελήνη καθερώθη, ἀφ' ἧ καὶ τὸν * ἐν ἔρανῳ ταῦρον,
 ὑψωμα τῆς θεῆ ταύτης λέγασιν εἶναι παῖδες ἀ-
 γυπτίων. τρίτη δὲ, ἢ μονόκερος καὶ ἰδιόμορφος. ἥν
 ἐρημῆ διαφέρει ἐνόμισαν. καθὰ καὶ ἴδεις τὸ ὄρνεον.

* Ald. sing.
 πικρ.

* Ald. τῶν λ.
 ἡμερῶν.

* Ald. δίκεως.
 ερηγυλοειδῆς.

ἢ γῆρα γράφοντες δηλῆσαι;

Mητέρα ᾧ γράφοντες, ἢ βλέψιν, ἢ ὄρειον, ἢ πρῶ-
 γνωσιν, ἢ ἐνιαυτὸν, ἢ ἔρανίαν, ἢ ἐλεήμονα, ἢ
 αἰθῶν,

ortum habeat scarabæus. Mundum, quòd ad mundi figuram ejus generatio ac fœtus accedat. Virum deniq; quòd non sit in eorum genere fœmina. Sunt porrò Scarabæorum formæ tres : Prima felium specie, ac velut radijs insignita, quam & Soli ob significationem quandam dicarunt. Ajunt enim felem marem juxta varium Solis habitum & cursum pupillas commutare, ad ortum quidem Solis manè nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri; Sole ad occasum vergente, obtusiores obscurioresq; apparere. Unde & quæ apud Heliopolim est DEI Solis inquam statua, felis speciem præsert. Habet autem & Scarabæus omnis digitos triginta, idq; in indicium 30. mensis dierum, quibus Sol oriens suum per singula Zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabæorum genus bicornè est, & taurinâ specie: quod cum & Lunæ consecratum sit, inde etiam eum qui inter sidera relatus est taurum, hujusce deæ elevationem esse perhibent Ægyptiorum filij. Tertium unicornè est, & suæ peculiaris formæ, quod & Mercurio sacrum esse, ut etiam est Ibis avis, existimarunt.

II. Quid, Vulturem delineantes,
indicant? *M.*

CÆterùm matrem significantes, aut aspectum,
aut limitem, aut futurorum cognitionem, aut
annum, aut cælum, aut misericordem, aut Miner-
C nam,

ἀθλιωαῖν, ἢ ἕραν, ἢ δραχμάς δύο: γυπα ζωγραφῆσι. μητέρας μὲν, ἐπειδὴ ἄρρην ἐν τέτρω τῷ γυεῖ τῆς ζώων ἔχ' ὑπάρχει. ἢ ὅ γυεῖσι αὐτῆν, γίνεται τρέ-
 πα τοῖσδε. ὅταν ὀργώσῃ πρὸς σύλληψιν ἢ γυψ,

* Ald. ἀνεκον
 nullo sensu.

* ἡμέρας m. f.

* Ald. ποιῶσα.

* ὀργῶν m. f.

* Ald. συλλαμ-
 βάνοντα, ὅ
 παρ' αὐτῶν.

τὴν φύσιν ἑαυτῆς ἀνοίξασα πρὸς βορέαν * ἀνε-
 μον, ὑπὸ τέτρω ὀχθεύεται ἔπι * ἡμέρας πέντε. ἐν
 αἷς, ἔτε βρωσῆ ἔτε ποτῆ μεταλαμβάνει, * ποθῆσα
 παμδοποιίαν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα γυψ * γυπῶν, ἀ ὑπὸ
 ἀνέμου * συλλαμβάνει, ὧν τὰ ὠὰ πρὸς βροῶσιν αὐτῶ
 μόνον, ἔκτετι δὲ πρὸς ζωογονίαν ἐστὶ χρεῖσμα. γυ-
 πῶν δὲ ὑπὸ λῆμιον ποικιλιῶν τὴν ὀχείαν, ἢ τῆν
 ὧν γυεῖσι ζωογονεῖται. βλέψιν δὲ, ἐπειδὴ τῆν
 ἄλλων ζώων ἀπάντων, ὀξυπέεσθρον ὀρεῖ ἢ γυψ:
 ἐν μὲν ἀνατολῇ ἔξήλιξ ὄντ', πρὸς δύσιν βλέπε-
 σα, ἐν δύσει ὅ δ' ἔθεῖ ὑπάρχοντ', πρὸς ἀνατο-
 λῶν, ἔξικανθ διασήματ', ποριζομένη τὰ πρὸς
 χρεῖσιν αὐτῆ βρωσίμα. ὄρειον ὅ, διότι πολέμου μέλ-
 λοντ' τελειῶσθ, ἐν ἔπον ὀρίζει, ἐν ὧ μέλλει ὁ
 πόλεμος γίνεσθ, πρὸ ἡμερῶν ἐπὶ ἀ ἐπ' αὐτὴν πρῶ-
 γνομένη. πρὸ γνοσιν ὅ, διὰ τετὰ πρῶρημύρα, καὶ
 ὅτι πρὸς σφῶν πλείονας σφραζομένης καὶ ἠπλωμένης
 βλέπει. ταμιθυομένη τὴν ἑαυτῆς ἐκ τῆν πτωμά-
 των τροφῶν, παρ' ὅ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, κατω-

vam, aut Iunonem, aut drachmas duas: Vulturem pingunt. Matrem quidem, quòd in hoc animantium genere mas non sit. Gignuntur autem hunc in modum: Cùm *amore concipiendi Vultur exarserit, Vulvam ^{* ὄρνιθον Αἰδ. mendosè.} illesam ad Boream aperiens, ab eo velut comprimitur per dies quinque, quibus nec cibum, nec potum omnino capit, fœtus procreationi intentus. Sunt porro & alia *Vulturum genera, quæ ex vento concipiunt quidem, ^{* Solucrium.} sed quoniam ova ad esum duntaxat [ipforum] non item ad fœtum suscipiendum ac formandum sunt accommodata. At eorum Vulturum, quorum non est subventaneus duntaxat & inefficax coitus, ova ad gignendum, tollendamq; sobolem sunt imprimis idonea. Aspectum autem, quòd ex omnibus animantibus perspicacissimi visus sit Vultur, ut qui oriente quidem Sole in occasum, occidente verò in ortum prospiciat, atq; è satis longo intervallo quæ sibi usui sint, comparet edulia. Limitem, quòd cùm belli conficiendi tempus instat, locum ubi pugna committenda sit, septem antè diebus ad eum accedens præfiniat & circumscribat. Præsagium verò, tum ob jam dictam causam, tum etiam quòd ad eam exercitus partem sese convertere soleat, ubi major sit futura clades, sibi ex cadaveribus alimentũ seponens, ac in futurum providè reservans. Vnde & præsci reges, ex-

σκόπες ἔπεμπον σκεπήοιμοι κτ' ποῖον ἔ' πολέμου
 αἰ γῆρες βλέπεισι μέρο, ἐν τῷ θεν σημειόμοι
 οὐτὸ ἡπλωμάρες. ἐνιαυτὸν δὲ, διὰ τὸ ἐν τέτρω τῷ ζῶω
 τριακοσίας ἐξηκόντα πέντε ἡμέρας ἔ' εἰς διαρεῖ-
 ος, ἐν αἷς ὀνιαυτοῖς ἐκτελεῖται χρόνον. ἑκατὸν

* ἔγκυθ Al.

ἢ εἰκοσὶν ἡμέρας * ἔγκυθ μῦρι, κὲ τὰς ἴσας οὐτὸ
 * δεεθ in Al. νεοσγες ἐκτέφει. ταῖς ἢ λειπέσαις ἑκατόν * εἰκοσι,
 dmo exēplixi.

ἢ ἐαυτῆς Ἰπμέλειαν ποιῆται, μῆτε κυφορεῖσα,
 μῆτε τρέφουσα: ὡσαυτοὺς ἀζουσα ἢ ἐαυτῷ εἰς ἐτέ-
 ραν σύλληψιν. ταῖς ἢ λοιπὰς πέντε ἔ' εἰς ἡμέρας,
 ὡς ἡδὴ περεῖπον, εἰς ἢ ἑαυτῷ ἀνέμω ὀχείαν καταναλί-
 σκει. ἐλεήμονα ἢ, ὅπερ δοκεῖ ὡσαυτοὺς ἐναυλιώτατην
 ἢ ἀρχεῖν, ἐπεὶ ἔ' τὸ ζῶον πάντα ἀναρεῖ. ἢ ἀγ-
 κάθησαν ἢ ἔ' τὸ γράψαμ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἑκατὸν * εἰ-
 κοσι ἡμέραις, ἐν αἷς τὰ ἐαυτῆς ἐκτέφει τέκνα, ἢ πῖ
 πλεῖον ἐπέτεται, ὡς ἢ οὐτὸ νεοσγες κὲ τὴν τέτων
 τροφήν ἀχολεῖται. ἐν αἷς ἀπορήσασα τροφῆς. ἢ
 ὡσαυτοὺς τῆς νηπίοις, τὸν ἐαυτῆς μηρὸν ἀνατε-
 μῆσα, παρέχει τοῖς τέκνοις ἔ' αἵματὸς μετ' ἀλαμ-
 βάνειν, ὡς μὴ ἀπορήσαντα τροφῆς ἀναρεθῆναι.
 ἀθλωῖν ἢ κὲ ἤσαν: ἐπειδὴ δοκεῖ παρ' ἀγυπτίοις, ἀ-
 θλωῖ μὲρ τὸ ἀνω ἔ' ἔραν ἢ ἡμισφαίριον ἀπειληφέ-
 ναι: τὸ ἢ κάτω, ἢ ἔρα. ὅθεν κὲ ἀρπον ἢ γένται δρεσε-

v Desideratur
 ibid.

ploratores mittebant, per quos in *Utram* aciei partem respexissent *Vultures*, cognoscerent, indeq; *Vincendos* ac *internecinâ* strage delendos colligerent. *Annum* porrò, quoniam animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinq; dies, quibus completur annus, ita distribuit, ut centum quidem ac viginti diebus *pregnans* maneat, totidem pullos enutriat; reliquis verò centum ac quinquaginta sui curam gerat, neq; *uterum* ferens, neque *alendis* addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad *ali-*
am parans conceptionem. Quinq; autem illos qui *super*sunt anni dies *in*venti, ut jam dictum est, *compres-*
sionem & *coitum* insumit. *Misericordem* autem, quod quibusdam alienissimum forsan videbitur, *presertim* quum hoc animal *infestissimo* animo cetera *persequa-*
tur, atq; *interimat*. Sed ut hoc *pietura* *Vulturis* *innu-*
erent, eo *impulsi* sunt; quod centum illis diebus, quibus suos educat, penè nunquam *evolet*, sed *omnem* curam ac *sollicitudinem* illis *alendis* adhibeat. Quòd si eo *tempore* *cibus* non *suppetat*, quo eos *sustentet*, *proprio* *execto* *femore* *sugendum* eis *exhibet* & *imperti-*
tur *sanguinem*, ut ne *cibi* *penuria* atque *inedia* *confi-*
ciantur. *Minervam* ac *Junonem*, quoniam *vide-*
tur *apud* *Ægyptios* *Minerva* quidem *superius* *cæli*
hemispherium *occupasse*, *Juno* verò *inferius*. *Quæ*
& causa est, ut *absurdum* *censeant* *cælum* *masculino*

νικῶς δηλαδὲν τὸν ἔρανον, [θηλυκῶς μὲν ἔστι τὴν ἔ-
 ρανόν.] διότι καὶ ἡ γῆραισις ἢ λίξις καὶ σελήνης καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἀστέρων, ἐν αὐτῷ ἀποτελεῖται, ὅπερ ἐστὶ θηλείας
 ἔργον. καὶ τὸ τῶν γυπαίων ἢ (ὡς παρεῖπον) γῆραισις, θηλυ-
 ῶν ἐστὶ γῆραισις μόνον. διὲν ἦν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυκῷ
 ζῳδιῷ οἱ αἰγύπτιοι γυπαίως βασιλεῖον ἐπιθέσαντες,
 ἀφ' ἧς καὶ πᾶσαν θεῶν, ἵνα μὴ παρὰ ἐκάστης γράφωσι,
 μηκύνω τὸν λόγον, - - - αἰγύπτιοι. μητέρα δὲν
 θέλοντες σημεῖναι, γυπαίως ζωγραφῆσι: μήτηρ γάρ
 ἐστὶ θηλυκῆ ζῳία. ἔραναν δὲ, ἢ γῆραισις αὐτοῖς
 τὸν ἔρανον λέγειν, καθὼς παρεῖπον: ἐπεὶ τούτων ἡ
 γῆραισις ἐκείθεν ἐστὶ. * δραχμὰς ἢ δύο, διὰ παρὰ αἰ-
 γυπτίοις μονὰς ἐστὶν αἱ δύο γραμμαί. μονὰς ἢ, παν-
 τὸς δεξιμοῦ γῆραισις. δι' ὁλόγως δὲν δύο δραχμὰς δε-
 λόμφοι δηλαδὲν, γυπαίως γράφουσιν, ἐπεὶ μήτηρ
 δοκεῖ καὶ γῆραισις εἶναι, καθάπερ καὶ ἡ μονὰς.

λείπεισ. ση-
 μαίνοντες, τὴν
 γυπαίως γράφε-
 σιν.

* Ald. δεξι-
 μοι.

β'. πῶς ἠφαισον γράφουσιν

Ηφαισον δὲ γράφοντες, κἀνθαρον καὶ γυπαίως
 ζωγραφῆσιν. ἀθλωῶν ἢ: γυπαίως καὶ κἀνθαρον.
 δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ κόσμος συνεσθῆναι ἕκτε δεξε-
 νικῆ [καὶ θηλυκῆ] ἐπὶ ἢ τῆς ἀθλωῶς τὴν γυπαίως γρά-
 φουσιν. ἔστι γὰρ μόνον θεῶν παρὰ αὐτοῖς, δεξτενοθήλης
 ὑπάρχουσι.

* Ald. ἔτε ἀρτε-
 νικῆς relicta
 molacuna,
 quam vocans
 manus sup-
 plevit.

genere efferre: quippe cum & Solis & Lunæ cæterorumq; siderum genitura in eo perfecta sit, qui nimirum fœminæ actus est. Quin & Vulturum genus, ut jam exposui, fœminas tantum complectitur. Quam ob causam & curvis fœminei sexus animanti Ægyptij Vulturem, ut in eo sexu principem ac primarium apponunt: ex quo & deam omnem, ne sigillatim unamquamque percurrrens, prolixior sim, significant Ægyptij. Insuper & matrem innuere volentes, Vulturem pingunt: est enim mater fœmineæ naturæ. Ἐραίαν autem hoc est cælum (neque enim placet ipsis, ut dixi masculino genere Ἐραίων [sed fœminino] dicere) quoniam horum omnium generatio inde est. Duas deniq; drachmas, quòd apud Ægyptios duæ lineæ unitas est. Unitas verò cuiuslibet numeri ortus est ac principium. Optima itaque ratione duas drachmas indicare volentes, Vulturem pingunt, quòd generationis ipse sibi autor materq; ac principium, quemadmodum & unitas, esse videatur.

13. Quo modo Vulcanum notant?

AT Vulcanum indicantes, scarabæum & Vulturem pingunt. Minervam verò, vulturem & scarabæum: * solis enim his, non etiam masculis, mundus videtur consistere. Vulturem autem Minervæ appingunt, quòd hi soli ex dijs apud ipsos mares sint simul ac fœminæ.

* Ex masculo
n. & fœmi-
neo ipsis mun-
dus.

Quo

iv. Τιάσέρα γράφοντες δηλῶσι;

⊖ Εὐὸν ἢ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἰμαρμύλω, ἢ τὸν πέντε δριθμὸν: ἀσέρα ζωγραφῶσι. Θεὸν μὲν, ἐπειδὴ παρόνοια θεῶ, τὴν νικῶ παρσάσει, ἢ τῶ ἀσέρων κ' ἔ παντὸς κόσμου κινήσεις ἐκτελεῖται. δοκεῖ γὰρ αὐτῆς δίχα θεῶ, μηδὲν ὅλως συνεσάναι. εἰμαρμύλω ἢ, ἐπεὶ κ' αὐτὴ εἰς ἀσερκῆς οἰκονομίας συγίσαται. τὸν ἢ πέντε δριθμὸν: ἐπιδὴ πλήθους ὄντ' ἐν ἔρανῶ, πέντε μόνοι εἰς αὐτῶ κινέμενοι, τὴν ἔ κόσμου οἰκονομίαν ἐκτελεῶσι.

v. Τίκωοκέφαλον γράφοντες δηλῶσι;

Σ Ελλήνω ἢ γράφοντες, ἢ οἰκεμύλω, ἢ γράμματα, ἢ ἱερέα, ἢ ὀργήν, ἢ κόλυμβον: κωοκέφαλον ζωγραφῶσι. σελήνω μὲν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον ἔρ, συμπάθειαν ἵνα παρὸς τὴν ἔ θεῶ σωόδον ἐκτῆσατο. ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέρει τῆς ὥρας ἢ σελήνη σιωοδύσσα ἡλίω ἀφώπς ⊖ γῆ), τότε ὁ μὲν ἀρσῶ κωοκέφαλ ⊖, ἐβλέπει, ἐδὲ ἐδίδει: ἀχθεταί ἢ εἰς τὴν γῆν νενδυκῶς, καθάπερ πενθῶν τὴν εἰ σελήνης ἀρπαγὴν. ἢ ἢ θήλαια μ' ἔ μὴ ὄραν, καὶ ταῦτα τῶ ἀρρένι πάσχειν, ἐπ[ὶ] κ' ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως αἰμάσεται. διὸ κ' μέχρι ἔ νυῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς

τρέφοι-

13. Quid sidus pingentes, innuunt?

DEVUM pulchrè ornatum significantes, aut fatum, aut quinarium numerum: sidus pingunt. DEUM quidem: quòd DEI providentia victoriam decernit atq; imperat, qua & siderum orbisq; universi motus peragitur. Existimant enim sine DEO nihil prorsus consistere. Fatum autem: quòd ex siderum cursu ac dispensatione constituatur. Quinarium verò numerum: quoniam cum quamplurima atq; adeo innumera sint in cælo sidera, sola ex his quinque, motu suo orbis pulcherrimam efficiunt distributionem ac moderamen.

14. Quid Cynocephalum pingentes demonstrant.

LVNAM demonstrantes, aut terrarum orbem, aut literas, aut sacrificium, aut iram, aut natationem: Cynocephalum pingunt. Lunam quidem: propterea quòd animal hoc consensum quendam cum Deo congressu, ex quo & affici soleat, habet. Ubi enim aliquanto tempore Luna cum Sole cõgrediens, expers luminis opacaq; permanet, tum mas quidè cynocephalus, nec ququam intuetur, nec vescitur: sed demisso in terram vultu indignabundus, velut Lunæ raptũ deplorans, tristatur. Fœmina verò, præterquã quòd nusquã oculos cõtortet, eadèq; cum mare patitur, insuper & è genituali vase sanguinem mittit. Ideoq; ad hæc usque tempora in sacris

D Cyno-

τρέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως εἶξ αὐτῶν γνώσκου-
 ται τὸ ἦλιος ἢ σελήνης μέρθ τῆς σινώδου. οἰκο-
 μίω ἢ, ἐπειδὴ ἑβδομήκοντα δύο χώρας τὰς δε-
 χαίας φασι τῆς οἰκομίης εἶναι. τέτρες ἢ τρεφο-
 μίως ἐκ τοῖς ἱεργίς ἢ Ἰπμελείας * τυγαίοντας,
 ἔ, καθάπερ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελευτᾷ,
 ἔτω ἢ τέτρες: ἀλλὰ μέρθ αὐτῶν καθ' ἐκάστῳ ἡ-
 μέρῳ * νεκρέμνον, ὑπὸ τῶν ἱερέων θάπτεισθ, εἰ λοι-
 πῆ σῶματθ ἐν τῷ κτῆ φύσιν ὄνθ. ἕως δ' αὖ αἱ
 ἑβδομήκοντα ἢ δύο πληρωθῶσιν ἡμέρα, τότε ὄλθ
 λυποθνήσκει. γράμματα δ' ἔ, ἐπειδὴ ἐστὶ συγγήμια
 κυνοκεφάλων * αἰγύπια Ἰπσαμίων γράμμα-
 τα, παρ' ἃ εἰς ἱερὸν ἐπειδὴ αὐτὰ πρῶτα κομιδῆ κυνο-
 κέφαλθ, δ' ἔλτν αὐτῶν πρῶτα ἔλθθησιν ὁ ἱερεὺς, ἢ χοι-
 νίον, ἢ μέλαν. πειράζων εἰ ἐκ τῆς Ἰπσαμίης ἐστὶ
 συγγήμια γράμματα. ἢ * εἰ γράφει. ἔπ δ' ἔ καὶ τὸ
 ζῶον Ἰπ: ἐρημῆ ἐνεμήθη τῶ πάντων μείχοντι γραμ-
 μάτων. ἱερέα ἢ, ὅπ φύσει ὁ κυνοκέφαλθ ἰχθυὺ
 ὁκέσθιαι, ἀλλ' ἔδ' ἔ * ἰχθυώμνον ἄργον, καθάπερ
 ἢ οἱ ἱεργίς ἐκ τῆς. γινάταί τε πειτετμημύθ, ἢ
 ἢ οἱ ἱεργίς Ἰπτηθ δύσσι πειτεμύ. ὄργλῳ ἢ, ἐπεί-
 περ τὸ ζῶον εἶτ πρῶτα ἄλλα θυμικώτα ἔντε ἢ ὄρ-
 γίλον ὑπάρχει. κόλυμβον ἢ, διότι τὰ μὲν ἄλλα
 ζῶα

* Ald. τυγαίον-
 οντες.

* Ald. νεκρέμ-
 νον κομπίε.

* Ald. αἰγύπ-
 τίοις.

* Ald. ἐγ γρη-
 φει.

* Ald. ἰχθυώμ-
 νον ἔδε No-
 τας.

Cynocephali nutriuntur, ut ex ipsis, conjunctionis Solis & Luna tempus cognosci possit. Terrarum autem orbem: quoniam septuaginta duas inquirunt jam olim orbis habitati regiones fuisse. hos porrò, si diligenter in sacris nutriantur & curentur, non sicut cætera animalia uno die emoriuntur, sic & ipsos emori: sed ipsorum partem quandam singulis diebus emorientem ac tabescentem à sacerdotibus humari, reliquo interim corpore in sua natura persistente, idq; per septuaginta duos dies; quibus expletis, tunc prorsus interit. Literas, quia est [apud Ægyptios] cognatio quedam & genus cynocephalorum, qui * literas norunt. Quapropter ubi primum <sup>* Ægyptias li-
ras.</sup> in sacram eadem ductus fuerit cynocephalus, tabellam ei sacerdos apponit, una cum scirpeo stilo ac atramento: nimirum ut periculum faciat, sitne ex eo cynocephalorum genere, qui literarum gnari sunt: * pingit itaq; in ea ta- <sup>* & num lite-
ras pingit.</sup> bella literas. Præterea hoc animal Mercurio dicatum est, qui literarum omnium particeps est. Sacrificum verò: quòd naturà cynocephalus ab esu piscis abhorret, quem tamen si piscibus interim vesci contingat, segne tamen & torpori deditum animal non est, sicut & externi sacerdotes. Adde quòd circumcisis gignitur, quam quidem circumcisionem summo curant ac peragunt studio sacerdotes. Iram: quia hoc præter cætera animantia maxime iracundum est, & ad indignationem proclive. Natationem porrò, quoniam cætera quidem

ζῶα κολύμβω χρώμῳ, ῥυτῶ δὲ φαίνε^τ), μόνον ἢ
 ἔτ, εἰς ὃν ἔπον (αερέη^τ) προσδύθῳ κολυμβᾶ,
 κ^τ μηδὲν τῶ ῥύπῳ τῶ αφερέμῳ.

ιι. πῶς γράφει σελῳῆς ἀνάτλι^τ;

** Ald. τῶ πῶ
 σοι ῥῶ.* Σελῳῆς δὲ ἀνάτλι^τ γράφειν βελόμῳ,
 πάλιν κωοκέφαλον ζωγραφῶσι, * χῆμα^τ
 τῶ δὲ. ἐσῶτα κ^τ τὰς χῆρας εἰς ἔρανὸν ἐπάμῳτα.
 βασιλείον τε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα. ἔτ γρά-
 φει τὸ χῆμα ἐπὶ τῆ ἀνάτλι^τ, ὁ κωοκέφαλος
 ποιῶται ὡς εἰπεῖν, προσδύχόμῳ τῆ θεῶ. ἐπει-
 δὴ ἀμφοτέρῳ φωτὸς μετελήφαι.

ιιι. πῶς ἰσημερίας δύο.

** Ald. δ.*

Ἰσημερίας * δύο πάλιν σημαίνοντες, κωοκέφα-
 λον καθήμῳ ζωγραφῶσι ζῶον: ἐν ταῖς δυοῖ
 ῥῶ ἰσημερίας τῶ ἐνιαυτῶ, δωδεκάκις τῆς ἡμέρας
 καθ' ἑκάστῳ ὥραν ἔρεῖ. τὸ ἢ αὐτὸ κ^τ ταῖς δυοῖ νυξῖ
 ποιῶ. διόπε^τ ὅκα ἀλόγως ἐν τοῖς ὑδρολογίοις αὐτῶ
 αἰγύπτιοι κωοκέφαλον καθήμῳ γλύφουσιν. ἐκ
 ἢ ἔμῳ εἰς αὐτῶ ὕδω^τ ἐπὶ ῥέον ποιῶσιν. ἐπεὶ ὡσπερ
 αερέῖπον τὰς τῆς ἰσημερίας δώδεκα, σημαίνει ὡ-
 ρας. ἵνα ἢ μὴ δῦρύτερον * τὸ ὕδω^τ

** Vide Notas.*

κατα-

animantia frequenti natatione sordes ac squalorem contrahunt: solum hoc ad eum quem instituit locum nando pervenit, nec tamen ullis à nativo colore transfertur aut inquinatur sordibus.

15. Quomodo Lunæ exortum indicant?

LVNAM autem orientem indicare volentes, rursus Cynocephalum hoc habitu pingunt; stantem, manusq; in cælum tollentem, ac regium in signe capite gestantem. Hac autem figurâ, ad Lunæ ortum demonstrandum, depingunt cynocephalum, quòd hoc habitu videatur cynocephalus deæ congratulari; quòd ambo, Solinquam ac Luna, luminis participes sint.

16. Quomodo æquinoctia duo?

RVRSVM æquinoctia significantes, idem animal, Cynocephalum sedentem pingunt. Duobus enim anni æquinoctijs, duodecies in die per singulas nimirum horas urinam reddit, idemq; noctu facit. Unde non immerito suis hydrologijs Ægyptij cynocephalum sedentem insculpunt, è cuius membro aqua defluat: idq; propterea, quòd duodecim, ut jam dixi, in quas æquinoctij tempore dies ac noctes ex æquo dividuntur, horas significat. Caterum ne foramen illud acutè artificiosèque constructum, per quod in horologium aqua pro-

* *Ald. υπέρχει* κατασκαυάσματα * *υπάρχη*. δι' ἧ τὸ ὕδωρ εἰς τὸ
 ὠρλόγιον ἀποκρίνεται, μὴ ἢ πάλιν σενώτερον,
 ἀμφοτέρων γὰρ χρεία. τὸ μὲν γὰρ δυρύτερον, ταχέ-
 ως ἐκφέρειν τὸ ὕδωρ, ἐχὺ γιῶς τὴν ἀναμέτρησιν ἢ
 ὥρας ἀποτελεῖ. τὸ ἢ σενώτερον, κατ' ὀλίγον καὶ
 βραδέως ἀπολύον τὸν κρηνὸν, ἕως τῆς ἐραῆς τείχα
 * *Ald. διύ-* * *διείραντες*, πρὸς τὸ ταύτης πάχ^Θ, σιδηρῶν κα-
φρατες δεπρῶ
κατέ. κατασκαυάξασιν πρὸς τὴν πρηκειμήλιον χρείαν. ἔτι
 ἢ αὐτοῖς δρέσει ποιεῖν, ὅσα ἀπὸ λόγου ἐκινῶς [ὡς] καὶ
 ἐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἰσημερίαις, μό-
 ν^Θ τῶν ἄλλων ζώων δωδεκάκις τῆς ἡμέρας κρε-
 ζει καθ' ἑκάστην ὥραν.

15. πῶς θυμὸν δηλοῦσι.

⊖ Ἰμὸν ἢ βελόμηροι δηλοῦσαι, λέοντα ζωγρα-
 φῶσι. κεφαλὴν γὰρ ἔχει μεγάλῳ τὸ ζῶον.
 καὶ τὰς μὲν κόρας πυρῶδεις, τὸ ἢ πρὸς ὤπιν, στρογ-
 γύλον. καὶ πρὸς αὐτὸ ἀκλινοειθεῖς τείχασ, καὶ μί-
 μνησιν ἡλίου, ὅθεν καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον ἔῳξεν, λέοντας
 ὑπολιθέασιν, δεικνυῖτες τὸ πρὸς τὸν θεὸν ἢ ζώου
 σύμβολον. ἡλι^Θ δὲ ὁ ὡξ^Θ ἀπὸ [ἔ] τῶν ὡξῶν
 κρατεῖν.

fluit & excernitur, aut latius sit, aut rursus arctius (utriusq; enim magni refert. siquidem latius, quum magna celeritate aquam profundat, non rectè horæ modum ac dimensionem perficit: angustius autem paulatim ac lentius quàm par sit, aquæ ductum laxat) remedium hoc excogitarunt, ut quicquid pilorum est, ad caudam usq; abradentes, pro hujus crassitudine ferream quandam fistulam in usum jam dictum fabricetur. Hoc autem ipsi visum est non absq; ratione quadam, sicut nec in cæteris, facere: & quòd etiam solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

17.

71. Quomodo animum animivè præstantiam innuunt.

ANIMUM autem volentes signare, Leonem pingunt. Caput enim magnum habet hoc animal, & pupillas quidem ignitas, faciem verò rotundam, & circumquaque radiorum more sparsos pilos ad Solis similitudinem. unde & sub folio hori, hoc est Solis, Leones supponunt, hujus animalis cum DEO utpote Sole similitudinem maximam monstrantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, ex eo quòd horis præsit.

18. Quo

vi. πῶς ἀλκίω γράφουσιν;

Αλκίω ἢ γράφοντες, λέοντες. τὰ ἔμπεδον ζωγραφῆσι, διὰ τὸ διδένεσθαι αὐτὰ ὑπάρχειν ταῦτα τὰ μέλη τῶν σώματων.

vii. πῶς ἐγρηγορότα γράφουσιν;

ΕΓρηγορότα ἢ γράφοντες, ἢ κὴ φύλακα, λέοντες. τὰ γράφουσι κεφαλῶν. ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐγρηγορέναι μέμυκε σὺν ὀφθαλμοῖς, κοιμώμενος ἢ, ἀνεωγότας τέρας ἔχει. ὅπως ἐστὶ τῆς φυλάσσειν σημεῖον. διότι κὴ συμβολικῶς τοῖς κλείδουσι τῶν ἰερῶν, λέοντας ὡς φύλακας παρειλήφασιν.

viii. πῶς φοβερόν.

Φοβερόν δὲ σημαίνοντες, τὰ αὐτὰ χεῖνται σημεῖω, ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ὑπάρχον τῶν ζῴων, πάντα εἰς φόβον σὺν ὀρώντας φέρει.

ix. πῶς νείλα ἀνάβασιν.

Νείλα ἢ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὃν καλεῖσιν αἰγυπιοὶ νέν, ἐρμυδιθὲν ἢ σημαίνει νέον. ποτὲ μὲν λέοντα γράφουσιν, ποτὲ ἢ τρεῖς ὑδρίας μεγάλας. ποτὲ ἢ ἔξανόν κὴ γλιῶ ὑδωρ ἀναβλύζουσαν.

λέον-

18. Quomodo roburnotant?

ROBVR notantes, Leonis anteriora membra pingunt, quòd hæc ei ex toto corpore robustissima sint.

19. Quomodo vigilantem com-
monstrant?

VIGILANTEM autem sedulumq; hominem, aut etiam custodem ostendentes, Leonis caput pingunt: quoniam Leo vigilans oculos claudit, eosdem cum dormit apertos habet, quod quidem custodiæ atq; excubiarum signum est. Vnde ☉ , nõ absq; significatione, sacrorum claustris, leones qui custodum loco sint, appinxerunt.

20. Quomodo terribilem & formidandum?

EODEM quoq; ut formidabilem notent, signo utuntur: quia quũ viribus maximè polleat animal hoc, omnibus qui eum inspexerint metum inijcit.

21. Quomodo Nili ascensum & exundationem?

NILI in super inundationẽ significantes, quem Aegyptio nomine Nun, quod si interpreteris, novũ sonat, appellant, interim Leonẽ pingunt, interim tres magnas hydrias, interim verò cælum ac terram aquæ copiã

E scatu-

* λέοντι m. f. u-
δι προφ. εν
deceβ.

λέοντα μὲν· ἐπειδὴ ὁ ἥλιος * εἰς λέοντα γρόμυθον,
 πλείονα τὴν ἀνάβασιν ἔνειλε ποιεῖται. ὥς τε ἐμ-
 μύοντο ἔθλιε τῶ ζωδῖω τέττω, τὸ διμοιρον ἔνεε
 ὕδατος πλημμυρεῖ πολλάκις. ὅθεν καὶ τὰς χολέ-
 δρας, καὶ οὖν εἰσαγωγαῖς τῶν ἱερῶν κελυῶν, λεοντο-
 μόρφως κατεσιδύασαν οἱ [ἀρχαῖοι] τῶν ἱερα-
 κῶν ἔργων ἔπιτάταμ. ἀφ' ἧς καὶ μέχρι νῦν κατ' δι-
 χλῶν πλεονασμῶν ὑρότητα ... τρία δὲ ὑ-
 δρεῖα, ἢ ἔρανον καὶ γλῶν ὕδαρ βλύζουσαν: [τὸ μὲν ὑ-
 δρεῖον] ὁμοῖοντες καρδία γλώσσα ἐχέση. καρ-
 δια μὲν, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ἐστὶ τοῦ
 σώματος αὐτῆ, καθάπερ ὁ νεῖλος τῆς * αἰγυπίας ἡ-
 γεμῶν καθέστηκε. γλώσσῃ δ', ὅτι διὰ παντὸς ἐν ὑ-
 γρῶ ὑπάρχουσαν ταύτῃ, καὶ ἡμέτεραν ἔειναι
 καλεῖται. τρία δὲ ὑδρεῖα, καὶ ἕτε πλείονα ἕτε ἥπιονα: ἐ-
 πειδὴ ἢ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία κατ' αὐτῶν τρι-
 μερῆς ὑπάρχει. ἐν μὲν ὑπὲρ τῆς αἰγυπίας γῆς
 ταῖξαντες: ἐπειδὴ ἐστὶ κατ' αὐτῷ ὕδατος ἡμνη-
 κή. ἕτερον δ', ὑπὲρ ἔωκεανθ, καὶ γὰρ ἀπὸ τέττω ὕδαρ
 πῶδα γίνεται εἰς αἰγυπτον ἐν τῶ τῆς ἀναβάσεως
 καρῶ. τρίτον δ' ὑπὲρ τῶ ὄμβρων, οἱ γίνονται κατ'
 τὰ νότια τῆς αἰθιοπίας μέρη, καὶ τὸν τῆς ἀναβάσε-
 ως ἔνειλε καρῶν. ὅτι δὲ ἡμνηκὴ αἰγυπία τὸ ὕδαρ,
 διωα-

Quadrato in-
clusi adesunt
in Aldinae-
ditione.

* Ald. αἰγυ-
πτίας.

scaturientem. Leonem quidem: quòd cùm Sol Leonem subit, ampliozem Nili facit inundationem. Quamdiu enim Sol in hoc signo persistit, sæpenumero in duplum ipsius Nili aqua excrescit. Vnde & tubos canalesq; sacrorum fontium * solent ij qui sacris præsumt operibus, Leonis figura fabricari. Quapropter in hodiernum usq; diem, dum pro immodica inundatione preces effundunt, Leonis signo uti solent. Tres autem hydrias, aut cœlum & terram, quæ aque copiam scaturiat*, Nilum persimilem facientes cordi linguâ prædito: Cordi quidem, quoniam princeps hæc & potissima apud ipsos habetur totius corporis pars, sicut & Nilus totius Ægypti dux est ac princeps. Lingua autem, quod cùm hæc perpetuo in humido esse gaudeat, insuper & ipsam genitricem causamq; rerum status appellant. Tres porrò hydrias, & nec plures nec pauciores pingunt: quod triplex juxta eorum sententiam sit inundationis causa effectrix. Vnam quidem Ægyptiæ terræ adscribunt, quæ ex sese aquam producit: Alteram Oceano, ex quo inundationis tempore aqua in Ægyptum exæstuat: Tertiam in nubibus, qui per id tempus quo intumescit Nilus, ad austrinas Æthiopiæ partes contingunt. Quòd autem Ægyptus ex sese aquam gignat: inde facile est

* soliti sunt ij
qui olim sacra
preceant.

* pingunt; hy-
driam similem
faciunt.

διωατὴν ἐστὶν ἐν τοῦθεν μαθεῖν. ἐν γὰρ τῷ λοιπῷ κλί-
ματι ἔσσι κόσμος, αἱ τῶν ποταμῶν πλημμύραι ἐν τῷ
χειμῶνι ἀποτελεῖνται, ὑπὸ τῶν στυγερῶν ὀμβρῶν
ἔξοίστου συμβαίνοντες. μόνη δὲ ἡ αἰγυπτίων γῆ, ἐ-
πεὶ μέση τῆς οἰκουμένης ὑπάρχει, καθάπερ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ ἢ λεγομένη κόρη, φέρει ἀγει τὴν ἐνεί-
λα ἐαυτῆ ἀνάβασιν.

*β'. πῶς αἰγυπτιον γράφουσιν.

Αἰγυπτιον δὲ γράφοντες, θυμιατήριον καὶ ὀμυ-
ρον ζωγραφῶσι, καὶ ἐπάνω καρδίαν. δηλοῦντες
ὅπως ἡ ἔξοχὸς καρδία, διὰ παντὸς πυρεῖται,
ἔτωσ ἡ αἰγυπτίη, ἐκ τῆς θερμότητος, διαπαντὸς
ζωογονεῖται ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντα.

*γ'. πῶς ἀνθρώπον μὴ ἀποδημήσαντα;

Ανθρώπον τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημήσαντα
σημαίνοντες, ὀνοκέφαλον ζωγραφῶσιν: ἐπει-
δὴ ἔτε ἀκέραι ἰσοείας, ἔτε τῶν ἐπὶ ξένης γινο-
μένων αἰσθάνεται.

*δ'. πῶς φυλακτήριον.

Φυλακτήριον δὲ γράφειν βελόμηροι, δύο κε-
φαλάς ἀνθρώπων ζωγραφῶσι, τὴν μὲν τοῦ
ἀρσε-

deprehendere, quod cum in cæteris orbis tractibus hyeme soleant exundare flumina, idq; propter imbres copiosos & assiduos; sola Ægyptiorum regio, quoniam totius orbis velut umbilicus est ac media, non secus ac in oculo pupilla, astate sibi inundationes Nili procreat.

22. Quomodo Ægyptum designant?

ÆGYPTVM autem designantes, conflagrantem acerram pingunt, & supernè Cor: illud innuentes, quòd quemadmodum Zelotypi cor in perpetuo astu ac flamma est; sic Ægyptus, quia immodicè calet, continenter quæ in se sunt animat ac procreat.

23. Quomodo hominem, qui è patria peregrè nunq̃ profectus sit.

HOMINEM qui nunquam solo natali relicto peregrinatus fuerit, significantes, Onocephalum pingunt: quia nec ullam audit historiam, nec quæ apud exterarum gentes fiunt, cognoscit.

24. Quomodo tutelam ac præsidium?

PRÆSIDIVM autem ac remedium innuere volentes, duo pingunt hominum capita, unum ma-

ἀρσεν Θ ἔσω βλέπεσαν, τὴν ἰθιλυκὴν ἔξω: ἔ-
τω γὰρ φασιν ἐδὲν τῆν δαίμονιων ἐφάψεται. ἐ-
πειδὴ κὺ χωρὶς γραμμάτων, ταῖς δυοὶ κεφαλαῖς
ἐαυτῶν φυλακτικαῖς ζῶσι.

κί. πῶς ἀνθρώπον ἀπλασον γράφουσιν.

Ἄπλασον ἰ ἀνθρώπον γράφοντες, βάτραχον
ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ ἡ τέταρτος χύσις ἐκ τῆς Ξ
πόταμι ϵ ἰλύ Θ ἀποτελεῖται. ὅθεν καὶ ἔσθ' ὅτε ὀρα-
ται τῶ μὲν ἑτέρω μέρει αὐτῶ, βατράχῳ: τῶ ἰ λοι-
πῶ, γεώδει ἰνὶ * ἐμφερέως. ὡς κὺ ἐκλιπόντι τῶ πο-
ταμῶ, συνεκλείπειν.

* Ald. ἐμφε-
ρεως.

κς. πῶς ἀνοιξιν.

Ἀνοιξιν ἰ θέλοντες δηλωῶσαι, λαγῶν ζωγρα-
φῶσι. διὰ τὸ πάντες οὗ ὀφθαλμοὺς ἀνεω-
γύτας ἔχουσιν Ξ τὸ ζῶον.

κς. πῶς τὸ λέγειν.

Τὸ λέγειν ἰ γράφοντες, γλώσσαν ζωγραφῶσι,
καὶ ὑφαίμον ὀφθαλμόν. τὰ μὲν πρῶτα τῆς
λαλιᾶς, τῆ γλώσση μερίζοντες, τὰ δευτερεῖα δὲ
ταύτης, τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἔτω γ' οἴτε λόγοι τελεί-
ως τῆς ψυχῆς καθεστήκασιν πρὸς τὰ κινήματα αὐ-
τῆς

ris intro afficiens, alterum scemina foras. Ita enim nulum demonem invadere posse asserunt. Sic enim & sine literis, duobus inquam capitibus sese ab omni discrimine & insidijs tuentur.

25. Quo modo imperfectum adhuc hominem, rudemq; ac informem fœtum demonstrant?

HOMINEM nec dum omnibus in utero membris effectum notantes, ranam pingunt: quòd hæc cum ex limo fluminis procreetur, interdum altera quidem sui parte rana, altera terrestre quippiam videatur: adeò ut deficiente flumine, ipsa quoq; deficiat.

26. Quo modo apertum ac patens quippiam.

PATVLVM autem quippiam significare volentes, leporem pingunt; quòd semper apertos habeat oculos hoc animalis genus.

27. Quo modo sermonem?

SERMONEM porrò designantes, linguam pingunt, subtusq; cruentum oculum: primas quidem sermonis partes lingue, secundas verò oculis tribuentes. Sic etenim perfecte consistunt ipsius animi sermones, cum ad
ejus

τῆς συμμεταβάλλοντες: εἶπε καὶ ἕτερα λαλιά
 παρ' αἰγυπίοις ὀνομάζει. ἕτερος ἢ τὸ λέγειν ση-
 μαίνοντες, γλώσαν καὶ χεῖρα ὑποκάτω γράφει.
 τῆ μὲν γλώσση, τὰ πρῶτα εἶς λόγος φέρειν δεδω-
 κότες: τῆ ἢ χεῖρ, ὡς τὰ τῆς γλώσσης βελήματα
 αὐτόση, τὰ δεύτερα.

κί. πῶς ἀφωνίαν.

Ἀφωνίαν ἢ γράφοντες, δεξιμὸν αἰε. γράφει-
 σιν, ὅς τετρεῖς ἐστὶ χρόνος δεξιμὸς, ἐκ τριακοσί-
 ων ἑξηκονταπέντε ἡμερῶν εἶς ἔτος ὑπάρχοντα.
 ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσαν τὸ παιδίον σημειῖται
 ὡς * ὡς ἀπεποδισμῶν τῆ γλώσση.

* παρείπετο
 δεξιμὸν τῆ
 αἰε.

κθ. πῶς φωνὴ μακρόθεν.

Φωνὴ μακρόθεν βελήματα δηλώσαι, ὃ
 καλεῖται παρ' αἰγυπίοις αἰε: ἀέρθ φωνὴν
 γράφει. τετέστι βρογτῶ, ἧς εἶδεν καταφθέγγει
 μῆζον, ἢ δυναμικώτερον.

κ. πῶς δεξαμογονίαν.

Δεξαμογονίαν ἢ γράφοντες, παπύρος ζωγρα-
 φῆσι δέσμω: διατέτε δηλῶντες τὰς πρῶ-
 τας

eius motus sensaq; accommodantur ac variantur: praesertim quum apud Aegyptios animus, alter sermo nominetur. Quin & aliter sermonem inuentes, linguam subtusq; manum pingunt: linguae quidem, primas in loquendo adscribentes, manui verò, ut quae linguae placita exequatur, secundas partes.

28. Quomodo silentium?

AT silentium significantes, numerum 1095. pingunt, qui triennij numerus est, si ex trecentis sexaginta quinq; diebus annus constituatur: intra quod tempus cum non loquatur puellus, indicatur eum*, et si ^{linguae impedita esse.} perpetuo linguam habuerit, vocem tamen ac loquelam defecisse.

29. Quomodo vocem remotam.

VOCEM remotam volentes significare, quod Aegyptijs vae dicitur, sonitum pingunt aëris, hoc est tonitru, quo nihil quicquam majus aut vehementius resonat.

30. Quomodo antiquam originem?

ANTIQUAM originem notantes, papyri fasciculum pingunt, hoc primam indicantes educationem,

F tionem,

Τας τροφάς. τροφῶν γδ ὅσα αὐτῆς δύρεθι ἢ γονῆς,
δέχλιω.

λδ. πῶς γδύσιν.

ΓΕὔσιν ᾗ δηλῶντες, δέχλιω σόματῳ ζωγρα-
φῶσιν. ἐπειδὴ πᾶσα γδύσις μέχει ταύτης σώ-
ζεται: γδύσιν ᾗ λέγω τελείαν. γδύσιν ᾗ μὴ τελεί-
αν δηλῶντες, γλῶσσαν ἔπι ὀδόντων ζωγραφῶσιν,
ἐπειδὴ πᾶσα γδύσις τέτοις τελεῖται.

λϛ. πῶς ἡδονίω.

Ἡδονίω ᾗ δηλῶσαι βελόμηροι δεκαεξὶ δρι-
θμὸν γράφουσιν. ἀπὸ γδ τέτων τῶ ἐτῶ, δέ-
χλιωτῆς πρὸς γυναικας σιωσίας ἢ πρὸς τέκνα
γυέσεως, οἱ ἀνδρες ἔχουσι.

λν. πῶς σιωσίαν.

* Ald. αἰεθ-
μόν.

Σιωσίαν ᾗ δηλῶντες, δύο δεκαεξὶ * δριθμὸς
γράφουσιν. ἐπειδὴ γδ ταῖ τέκνα ἔξ ἡδονῶν εἰ-
πομηρεῖναι: ἢ ᾗ σιωσία, ἐκ δύο ἡδονῶν σιωέση-
κεν, ἕκτε ἔ ἀνδρὸς, καὶ τῆς γυναικός: διὰ ἔτε ταῖ
ἄλλα δεκαεξὶ πρὸς γράφουσι.

λς. πῶς ψυχίω ἐνταῦθα πολυῶ χρο-
νον διατερίβεσαν.

ψυχίω

tionem; cuius, sicut & genitura, non facile quis initium inuenerit.

31. Quomodo gustum.

GVSTVM inuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo usq; retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad inuendum gustum imperfectum, linguam ad motam dentibus pingunt: his enim omnis absolvitur gustus.

32. Quomodo voluptatem.

VOLVPTATEM demonstrare volentes, sedecim numerum pingunt: ab eo siquidem annorum numero, incipiunt viri consuetudine capi mulierum, ac procreanda sobolis desiderio.

33. Quomodo concubitum.

EVNDEM numerum 16. geminum pingunt, ubi viri fœminæq; congressum significare volunt. Cum enim liberi, ut diximus, voluptate procreentur; congressus autem duplici constet, maris inquam ac fœminæ, voluptate: propterea non immerito alia sedecim adscribunt.

34. Quomodo animam longo hîc tempore agentem.

Ψ Υχλή ὃ ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατείβουσιν
 βελόμφοι γράψαι, ἢ πλημμύραν: Φοίνικα
 τὸ ὄρεον ζωγραφῶσι. Ψυχλή μὲν, ἐπειδὴ πάντων
 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει ἔτ
 τὸ ζῶον. πλημμύραν ὃ, ἐπειδὴ ἡλίξ ἐστὶν ὁ φοῖνιξ
 σύμβολον, ἔμμηδέν ἐστι πλείον κτ' τὸν κόσμον. πάν-
 των γὰρ ἔπιβαίνει, καὶ πάντα ἐξερυθινᾷ ὁ ἥλιος.
 εἶθ' ἔτι πολὺς --- ὀνομαδίηται.

Lacuna etiā
 in m. f.

λβ. πῶς τὸν χρόνιος ἀπὸ ξένης ἔπιδημῆντα.

Καὶ τὸν χρόνιος ὃ ἀπὸ ξένης ἔπιδημῆντα δη-
 λῶντες, πάλιν φοίνικα τὸ ὄρεον ζωγραφῶσιν.
 ἔτ' ὃ γὰρ εἰς αἴγυπτον, ἐπὰν ὁ χρόνος ἔμοιροῦ
 αὐτὸν καταλαμβάνει μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐ-
 τῶν ὄξαι γίνεται. ἢ ἀποδίδες, ἐὰν φθάσῃ ἐντὸς τῆς
 * αἴγυπτου τὸ χρόνιος, κηδύεται μουσικῶς. ἢ ὅσα ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ἰερῶν ζῶων αἴγυπτιοὶ τελεῶσι, ταῦτα καὶ
 τῷ φοίνικι ὑπάρχειν ὀφείλει. λέγεται γὰρ μάλλον
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίῳ χαίρειν ὑπὸ αἰγυπτίων,
 διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς πλημμυρεῖν, ὑπὸ τῆς θερ-
 μότητος τέτρα ἔτ' εἶ. καὶ ἔμικρον ἐμπεραθεν ὁ
 λόγος ἀποδοθήσεται [σοι] παρ' ἡμῶν.

* Ald. αἴγυ-
 πτίας.

λγ. πῶς καρδίαν γράφουσι.

Καρ-

ANIMAM quæ diutissimè in hac vitâ moram traxerit, aut etiam inundationem, commonstrare volentes, Phœnicem avem pingunt. Animam quidem, quòd omnium quæ toto orbe sunt animantium, hoc maximè diuturnæ vitæ est. Inundationem verò, quòd velut signum Solis sit Phœnix, quo nihil in orbe majus, cum omnia subeat, omnes scrutetur & disquirat. Atq; adeo, πολὺς, hoc est, multus vocitari solet.

35. Quomodo eum qui serò tandem è regione peregrina ad suos redeat.

QVIN & eum innuentes, qui longo tempore peregrinatus tandem in solum natale remeet, rursus Phœnicem avem pingunt. Hæc enim in Ægyptum, cum tempus mortis instat, quingentesimo demum anno regreditur: ubi si naturæ debitum persolverit, magna solennitate ac ritu funeratur. Quæcunq; enim in cæteris sacris animantibus religiosè observant Ægyptij, ea & Phœnici tribui debent. fertur siquidem Sole magis apud Ægyptios gaudere, quàm apud cæteras gentes: ideoq; Nilum ipsis ex hujus DEI calore inundare, cujus rei paulò antè à nobis ratio reddita est.

36. Quomodo Cor pingunt?

Καρδίαν βελέμνοι γράφειν, ἴβιν ζωγραφῆσι.
 τὸ γὰρ ζῶον, ἐρμηῖ ὑκείωται, πάσης καρδίας καὶ
 λογισμῶν δεασότη, ἐπεὶ καὶ ἡ ἴβις αὐτὸ καθ' αὐτὸ
 τῆ καρδία ἐστὶν ἐμφερής. $\Theta\epsilon\iota\delta\lambda\gamma\Theta$ ἐστὶ πλείς Θ
 παρ' αἰγυπτίοις φερόμεν Θ .

λϛ. πῶς παιδείαν.

Παιδείαν ἡ γράφοντες, ἔρανὸν δρόσον βάλ-
 λοντα ζωγραφῆσι. δηλεῖντες, ὅπως ἄσπερ δρό-
 σ Θ πίπτεσα, εἰς πάντα τὰ φυτὰ χωρεῖ· καὶ τὰ μὲν
 φύσιν ἔχοντα ἀπαλυέσθαι, ἀπαλυέει, τὰ δὲ σκλη-
 ρὰ μόνον ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, ἀδωατῆ τὸ αὐ-
 τὸ τοῖς ἐτέροις ἐκτελεῖν· ἔτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων,
 ἡ μὲν παιδεία κοινὴ καθέστηκεν, ἡ δὲ ὁ μὲν δι' φύσιν,
 ὡς δρόσον ἀρπάζει· ὁ δὲ ἀφύσιν, ἀδωατῆ τῆ
 δρᾶσα.

λιδ. πῶς αἰγυπτια γράμματα;

Αιγυπτια ἡ γράμματα δηλεῖντες, ἡ ἱερογραμ-
 ματέα, ἡ πέτρας: μέλαν, καὶ κόσκινον, καὶ χοι-
 νίον ζωγραφῆσιν. αἰγυπτια μὲν γράμματα, διὰ
 τὸ τέρις πάντα παρ' αἰγυπτίοις τὰ γραφόμενα
 * ἐκτελεῖσθαι. χοίνω γὰρ γράφουσι, καὶ ὅσα ἄλλα ἰνί.

* Αἰγυπτια ἡ
 ἱερογραμ-
 ματέα.

COR volentes indicare, Ibin pingunt, quod quidem animal Mercurio attributum ac dicatum est, cordis omnisq; rationis presidi & moderatori. Nam & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de qua re plurimi apud Ægyptios agitantur sermones.

37. Quomodo eruditionem ac doctrinam.

DOCTRINAM autem indicantes, cœlum pingunt rorem fundens, innuentes: quòd quemadmodum ros decidens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollit, quæ ejus nature sunt ut molliiri possint, ceteras verò quæ suapte natura duræ sunt, non item: sic & doctrina communiter ad omnes pertingit homines, quam quisquis felici natus est ingenio, ut rorem arripit; qui verò ingenij facultate destituitur, idem efficere non valet.

38. Quomodo Ægyptias literas?

CÆterum Ægyptias literas, aut sacrum scribã, aut finem innuentes; atramentũ, cribrũ & juncũ pingunt. Ægyptias quidẽ literas, quòd his omnis apud eos scriptura cõpleatur: junco .n. & non alio quopiã scribũt.

Cribrum

κόσκινον ᾗ, ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον
 σκεῦθ' ἀρτοποιίας, ἐκ χοίνεσ γίνε'). δηλοῦσιν οὖν
 ὅτι πᾶς ὁ ἔχων τὴν τροφήν, μαθήσε' τὰ γράμ-
 ματα. ὁ ᾗ μὴ ἔχων, ἐτέρα τέχνη χεῖσε'), ἀφ' ἧσ καὶ
 ἡ παιδεία παρ' αὐτῆσ σβῶ καλεῖται: ὅπερ ἐστὶν ἐρ-
 μιλωδὴν, πλήρης τροφῆ. ἱερογραμματεῖα δὲ, ἐ-
 παιδὴ ζωῶν ἢ θανάτων ἔτ' διακρίνει. ἐστὶ ᾗ ὡσαύ-
 τῆσ ἱερογραμματεῶσ καὶ βίβλ', ἱερὰ καλε-
 μῆν ἀμβροῆσ, δι' ἧσ κρίνεσι τὸν κατακλιθέντα ἀρ-
 ρῶσον: πότερον ζώσιμός ἐστιν, ἢ ἔ; ἔτ' ἐκ τῆσ κα-
 τακλίσεωσ ἔ' ἀρρώστ' σημεῖοι. πέρας ᾗ, ἐπειδὴ
 μαθὼν γράμματα, εἰς ὄρεμον ζωῆσ δίδιον ἐλήλυ-
 θεν, οὐκέτι πλανώμεθ' τοῖσ ἔ' βίβ' κακοῖσ.

28. πῶσ ἱερογραμματεῖα;

Ἱερογραμματεῖα ᾗ πάλιν, ἢ πωροφῆτιω, ἢ ἐν-
 ταφιασῶν, ἢ σπληνα, ἢ ὄσφρησιν, ἢ γέλωτα, ἢ
 πιαρμόν, ἢ ἀρχῶν, ἢ δικασῶν βελόμοι γρά-
 φειν: κινὰ ζωγραφῶσιν ἱερογραμματεῖα μῆν, ἐ-
 παιδὴ ἢ πῶσ τὸν βελόμοι ἱερογραμματεῖα τέλειον
 γίνεσ, χεῖ πολλὰ μελετᾶν, ὑλακτεῖν τε σιμω-
 χῶσ καὶ ἀπηγεῖσ, μηδενὶ * πωροχαριζόμοι,
 ὡσπερ οἱ κινῶσ. πωροφῆτιω ᾗ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτε-
 νίζει

* Ald. καει-
ζόμοι.

Cribrum verò appingunt, quoniam hoc cùm primum sit panis conficiendi instrumentum, ex junco fit. Innuunt itaq; , cuicumq; victus suppetit, eum literarum studijs animum adjuncturum: cui verò non suppetit, alijs vacaturum artibus. Vnde & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenum alimentum sonat. Sacrum autem scribam, quoniam hic vitam mortemq; dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellant, cujus ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, nec ne, id ex ægri decubitu signis quibusdam perspicientes. Finem denique, quoniam qui literas didicit, ad tranquillum vite portum pervenit, non jam vite incommodis oberans aut fluctuans.

36
39. Quomodo sacrum scribam.

RVR SVM sacrum scribam, aut vatem, aut vespillonem, aut splenem, aut odoratum, aut risum, aut sternutationem, aut magistratum, aut iudicem volentes signare; canem pingunt. Sacrum quidem scribam: quoniam quicumq; voluerit, ut par est, & absolutissime hoc fungi munere, eum oportet multa meditari, assidueq; omnibus canum more allatrare, & ferum esse, nulliq; gratificari. Vatem autem, quòd canis

G præter

νίζει πρὸς τὰ ἄλλα τῶν ζώων εἰς τὰ ἄλλα θεῶν εἰ-
 δωλα, καθάπερ πορφύτης. ἐνταφιασὶν ἢ τῶν ἱε-
 ρῶν, ἐπειδὴ καὶ ἔστ' ἀγυμνὰ καὶ ἀνατετμημένα θε-
 ωρεῖ τὰ ὑπ' αὐτῶν κηδεύοντα εἰδωλα. σπλήνα ἢ,
 ἐπειδὴ ἔστ' ἡ ζῶον μόνον πρὸς τὰ ἕτερα, ἐλαφρότε-
 ρον ἔχει, εἴτε θάνατον ὑπὸ, εἴτε μανία πειπέθει,
 ἀπὸ τῆσπι πλῆθος γίνεται. καὶ οἱ θεραπεύοντες ἢ τὸ
 ζῶον ἔστ' ἐν ταῖς κηδείαις, ἐπειδὴ μὲν γὰρ τε-
 λουταῖν, ὡς ἔστι τὸ πλείστον σπληνικοὶ γίνονται. ὅσ-
 φραϊνόμενοι γὰρ τῆσπι ἀνατετμημένα κινῶν ἀπο-
 φραῖς, πάχασιν ὑπὸ τέττε. ὅσφρησιν ἢ καὶ γέλωτα
 καὶ πιαρμόν: ἐπειδὴ οἱ τέλειοι σπληνικοὶ, ἔτε ὅσ-
 φραϊνεαὶ, ἔτε γελᾶν, ἔτε μὲν πιαρμυαὶ δειῶν).

κ. Τίνι τὸ πωδηλῆσιν ἀρχίω, ἢ
 δικασίω.

Αρχίω ἢ, ἢ δικασίω ἐπὶ γράφωσι: πορσι-
 θέασιν πρὸς κινῶν καὶ βασιλικῶν σολίω πρὸς κει-
 μίω, γῆμα γυμνόν. διότι ὡσπερ ὁ κύων * καθά-
 περ πορσίπον, εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδωλα ὄξυπεί: ἔτω
 καὶ ὁ ἀρχων δικασίης ὡν ἐν τοῖς παλαμοτέροις χρό-
 νοις, γυμνὸν ἐθεώρει τὸν βασιλέα. διὸ καὶ ἔστι τέττε
 πορσπεριποῖσιν τῶν βασιλικῶν σολίω.

* καθά μ. σ.

præter cætera animantia fixis in deorum simulacra, non secus ac vates consuevere, intentisq; prospiciat oculis. Sacrorum verò pollinctorem, quòd & hic nuda & resecta, quibus iusta facit, simulacra contempletur. Splenem, quoniam hunc inter cætera animalia canis levissimum habet: & siue ei mors siue rabies acciderit, ex splene id contingit. Enimvero & qui ejus funus procurant, ubi morituri sunt, magna ex parte splenetici fiunt. Siquidem gravi illo habitu & vapore qui ex infuso dissectoq; cane provenit, inficiuntur. Odoratum porrò, risum ac sternutamentum: quoniam qui absolute splenetici sunt, nec odorari possunt, nec ridere, neq; etiam sternutare.

40. Quo nam modo magistratum innuunt aut judicem.

MAGISTRATVM verò aut judicem cum designant: appingunt cani & regiam vestem, nude figuræ appositam; propterea quòd ut canis, quemadmodum supra dixi, in deorum simulacra acutissimis intuetur oculis: sic & magistratus, qui & judex erat, vetustioribus temporibus nudum regem spectabat. Ac propterea regiam cani prætextam adijciunt.

μ.α. πῶς σημαίνεσι πασοφόρον.

Π Ασοφόρον ἢ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίας
ζωγραφῆσι, διὰ τὸ ὑπὸ τέττε φυλάττειν τὸ
ἱερόν.

μ.β. πῶς ἐμφαίνουσιν ὠροσκόπον.

Ωροσκόπον ἢ δηλῶντες, ἀνθρώπον τὰς ὥρας
ἐπιόοντα ζωγραφῆσιν. ἔχ' ὅπ' τὰς ὥρας ἐπιεί
ὁ ἀνθρώπος, ἔ γ' ὀνομαζόμενος: ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ τρο-
φαὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν ὠρῶν πορίζονται.

* *Ald. ἀγνοίαν
omissio.*

μ.γ. πῶς δηλῶσιν ἀγνείαν.

Α Γνείαν ἢ γράφοντες, πῦρ καὶ ὕδωρ ζωγραφῆ-
σιν. ἐπεὶ διὰ τέτων τῶν στοιχείων, πᾶς καθαρι-
μὸς ἐκτελεῖται.

μ.δ. πῶς ἀνίπτονται ἀθέμιτον, ἢ καὶ
μῦσος.

* *Ald. ἰχθυόν.*

Α θέμιτον ἢ δηλῶντες, ἢ καὶ μῦσος: ἰχθυὸν ζω-
γραφῆσι, διὰ τὸ τῶν τέτων βρωσῶσιν μισοῦσθαι
καὶ * μεμιαῖσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς. κενοποιὸν γὰρ ἰχθύς πᾶς,
καὶ ἀλληλοφάγον.

* *μεμιαῖσθαι
om. f.*

μ.ε. πῶς γράφουσιν σῶμα.

σῶμα

41. Quomodo significant eum qui sacrum
pallium gestat? 38.

SIGNIFICANTES eum qui sacrum gestat pallium:
domus custodem pingunt, quòd ab eo sacrum custo-
diatur.

42. Quomodo eum qui horarum ratio-
nem observat, exprimunt.

HORARVM inspectorem demonstrantes, hominem
pingunt horis vescentem. non quòd horas homo
comedat (idenim haud quaquam fieri potest) sed quòd
hominibus cibi statis horis parentur & apponantur.

43. Quomodo puritatem innuunt. 40.

PURITATEM notantes, ignem & aquam pingunt,
quòd his elemētis omnis lustratio fiat, atq; expiatio.

44. Quemadmodum latenter rem nefan-
dam atq; abominandam indicant. 41.

NEFARIAM autem innuentes, aut etiam abomi-
nationem: piscem pingunt, quòd horum esum, qui
in sacris versantur, abhorreant atq; execrentur. Est
enim ejus nature piscis omnis, ut quæ offenderit exhau-
riat, inq; suum ipse genus se viat.

45. Quomodo os pingunt?

Στόμα ὃ γράφοντες, ὄφιν ζωγραφῶσιν. ἐπει-
δή ὁ ὄφιν ἐδενί ἐτέρω τῶ μελῶν ἰχθύει, εἰ μὴ
τῷ στόματι μόνον.

κς. πῶς ἀνδρεῖον μὲ σωφροσύνης.

Ἀνδρεῖον ὃ μὲ σωφροσύνης δηλοῦντες, ταυ-
ρηνύγα φύσιν ἔχοντα ζωγραφῶσι. θερμαν-
πικώτατον γὰρ ἰσάρεχει τὸ ζῶον κτὲ μόνον. ὥστε
ἀπαξ εἰς [τὴν] θήλειαν φύσιν καθεῖς τὸ ἑαυτοῦ, καὶ
δίχα πάσης κινήσεως, ἀπερμολογῶν. ἐὰν δὲ ποτε
διαμάρτη τῆς φύσεως, καὶ εἰς ἕτερον ἔποντο τὸ σώ-
ματι τῆς βοῦς ἐρείση τὸ ἀνδρεῖον: τῆνικαῦτα τῆ
ἰσπερβαλλέση ἐν τῷ ἰσπερβάσει τὴν θήλειαν.
ἀλλὰ ἡ σωφροσύνη ἐστὶ, διὰ τὸ μηδέποτε τὸ θήλειον
ἐπιβαίνειν μὲ τὴν σύλληψιν.

κς. πῶς ἀκολῶν.

Ἀκολῶν ὃ γράφοντες, ταύρου ὡπίον ζωγραφῶ-
σιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ θήλεια ὀργῶσα πρὸς σύλ-
ληψιν ἢ, ὀργῶσα ὃ ἐπλεῖον ἢ ἐφ' ὧρας τρεῖς: ἴτε μὴ
καταμείψον. ἐν αἷς μὴ πρῶτα γινόμενα τὸ ταύρου,
συμμύει τὴν φύσιν, μέχρι τῆς ἐτέρας σιωδῆς. ὁ
δὲ ἀπανίως γίνεται. ἀκέει γὰρ ὁ ταύρος. ἀπὸ πολ-

O S significantes, serpentem pingunt, quoniam serpens nullo alio membro valet, nisi ore.

Δ 9.

46. Quomodo fortem simul & temperantem?

FORTITVDINEM cum temperantiâ conjunctam inuenientes, taurum integra corporis constitutione preeditum pingunt. Calidissimum enim est huic animali membrum, ita ut semeleo in fœminæ vulvâ immisso, vel absq; ullo motu semen effutiat. Quod si quando à vulva vacca aberrans, in aliam corporis partem membrum intenderit, tum ejus immodica intentione vaccam vulnerat. Quin & temperans est: quippe cum nunquam post conceptum, vaccam ineat.

47. Quomodo auditum?

AV DITVM autem demonstrantes, tauri auriculam pingunt. Ubi enim concipiendi desiderio exardet ac stimulatur vacca (exardet autem non amplius quàm per tres horas) tunc vehementer mugit: quo tempore nisi taurus accesserit, ad alium usq; congressum vas genitale claudit: quod sanè rarò accidit. Audit enim protinus vel
ex lon-

* *Ald. tit.* λξ διασήματϑ. σιωιείς * τὸ ὄργαν, διὰ δρόμου
 ᾧ ἀγίνεται ἐν τῇ σιωσιᾷ, ἔτ μόνον ᾧ ἀ γέτε-
 ρα τῷ ζώων ποιῶν.

μῆ. πῶς αἰδοῖον ἀνδρὸς πολυγόνε.

Ἰδοῖον ἢ ἀνδρὸς πολυγόνε δηλεῖντες, πρᾶ-
 γον ζωγραφεῖσιν, ἐκέτι δὲ ταῦρον. ἐπειδὴ
 ἔτϑ μὲν μέχεις ἔκ νιαύσιϑ γήηται, ἐ βιβάζει.
 πρᾶγϑ ἢ ἐβδομαῖϑ μῆ, τὴν γῆρσι γυρόμϑ,
 ὀχθύει: ἄγονον μὲν καὶ ἀσπορον ἀποκεινόμενϑ
 σπέρμα, βιβάζει ἢ ὁμῶς πρῶτον τῷ ἄλλων ζώων.

μῆ. πῶς δηλεῖσιν ἀκαθαρσίαν.

Ἀκαθαρσίαν ἢ γράφοντες, ὄργανα ζωγραφεῖσιν.
 ἐπὶ δὴ ἐπ' ἀνατλήν ἐρχομένης τ' σελήνης, ἀ-
 τενίζων εἰς τὴν θεὸν, κραυγὴν ποιεῖται. ἐκ δὲ λογῶν
 αὐτῶν, ἐδὲ δὲ φημῶν: σημεῖον ἢ τέτρα ἐναργέσα-
 τον. τοῖς γὰρ ἐμπεραδίσις αὐτῶ σέλεσις ἀνορύσων
 τὴν γῆν, ζωγραφεῖ ἐαυτῶς κόρας: ὡσπερὶ ἀ-
 γανακτῶν καὶ μὴ βελόμενϑ ἰδεῖν τὴν τ' θεῶ ἀνα-
 τλήν. τὰ δὲ αὐτὰ ποιεῖ καὶ τῆ τ' ἡλίε θεῖς * ἄστρου
 ἀνατλήης. διόπερ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, ἔ ὠροσκόπε
 σημαίνοντϑ αὐτοῖς τὴν ἀνατλήν, τῆ καθίσαν-

* *Ald. ἀπὸ ἀν-
 ατολής.*

ex longissimo intervallo taurus, cumq; eam intelligat
venere excitari, mox accurrit: id quod soli huic ex o-
mnibus animantibus, in congressu peculiare est. 46

48. Quomodo penem fœcundi & femine
abundantis hominis.

AT verò penem fœcundi hominis monstrantes, non
jam taurum, sed hircum pingunt. Ille enim ante-
quam annum attigerit, coire non solet: hic septem sta-
tim post ortum diebus congregitur, infœcundum qui-
dem & genituræ minimè accommodum semen excer-
nens. Priùs tamen ac celerius cæteris animantibus
coit. 45.

49. Quomodo innuunt immunditiam.

PORRO impurum scelestumq; notantes animum,
Orygem pingunt, quoniam ad ortum accedente Lu-
na, intentis in deam oculis prospiciens, vociferatur:
non ei benè dicens, nec fausta acclamatione gratulati-
onè ve prosequens. Cujus rei argumentum est aper-
tissimum, quòd anterioribus cruribus terram effodiens,
suas ipsius pupillas humi velut pingens defigit, quasi in-
dignabunda, invitaq; deæ ortum aspiciens. Idem quoq;
in exortu* dei Solis inquam efficit. Quapropter antiqui
reges, cum sibi ortū nunciaret horarum observator, huic

* Solis, de Vini
sideris.

H insiden-

* Αἰ. ἀγνώ-
ειζον.

καὶ ἀν. λαβ. ὑδρα
γωγῆ.

τες τὴν τῶ ζώ. διὰ μέθου αὐτῆς, ὡς Ἰνῶν γνωμό-
νων, τὴν τῆς ἀνάτολῆς ἀκρίβειαν * ἐγνώριζον. διὸ
ἢ οἱ ἱερεῖς ἔτ' μόνον τῶ πύλων, ἀσφράγισον ἐδί-
κασιν. ἐπειδὴ [ἀντιδικίαν] Ἰνὰ πρὸς τὴν θεὸν ἔχον
φαίνεται. καὶ γὰρ τὴν ἐρημίαν, ἔ * ἐὰν λάβῃ)
ὑγραγωγῆ ἔτ' πρ, πὸν τοῖς χείλεσιν ἀναλαρόσει, ἢ
μιγνύει τῶ ὑδατι τὴν ὑλῆν: τοῖς δὲ ποσὶν εἰς αὐτὸ
ἔπιπέμπει κόνιν, πρὸς τὸ μηδενὶ ἑτέρῳ ζώ, τῆ
πόπιμον ὑπάρξει. ἔτ' πονηρῶ καὶ ἀπεχθῆς ἢ ἔ
ὄρυγθ' ἐνομίωτη φύσις. εἰδὲ γὰρ εἰδὲ ἔτ' καθῆκον
ἐργάζεται, τῆς θεῆς αὐτῆς πάντα γυνώσεως καὶ
αὐξάνεσης ὅσα κτ' τὸν κόσμον ἐστὶ χηρίσμα.

v. πῶς ἀφανισμὸν;

² **Α**φανισμὸν ἢ δηλεῖντες, μὴ ζωγραφεῖσιν, ἐ-
πειδὴ πάντα ἐδίω, μιάνει καὶ ἀχρηστοῖ. τῶ
αὐτῶ ἢ σημείω χερῶνται ἢ κείσιν θέλοντες γράψαι.
πολλῶν γὰρ ἢ διαφόρων ἀξτων κειμλίων, ὁ μὴ τὸν
καθαρώτατον αὐτῶ ἐκλεξάμεθ' ἐδίει. διὸ καὶ
τῶ ἀρεκόπων κείσιν ἐν τοῖς μυσὶ γίνεται.

vi. πῶς ἰταμότητα;

* Αἰ. ὅτι.

Ιταμότητα ἢ δηλεῖντες, μὴ ζωγραφεῖσιν, * ἥ τις
συνε.

insidentes animali, per medium ipsum velut Gnomones quosdam, ortus rationem ac tempus accuratè certoq; cognoscebant: unde & sacerdotes solam hanc inter volucres non signatam comedunt, quod simultatem quandam cum deâ exercere videatur. Etenim quemcunq; in deserto locum aquis scatentem nactus fuerit, posteaquam biberit, labris turbat, lutumq; aquæ commiscet, ac pedibus in eam pulverem coniicit: idq;, ut nulli alij animanti aqua sit ad potum idonea. Adeò prava ac infesta putatur Orygis natura. Nam ne hoc quidem officium deæ præstat, quâ ipsa omnia, quæ toto orbe sunt utilia, gignat, augeat, ac vegetet.

50. Quomodo subversionem ac interitum.

INTERITVM significantes, murem pingunt. Hic enim omnia corrodens inquinat, & inutilia facit. Eodem verò & signo utuntur, ut iudicium designent. Multis siquidem varijsq; apposis panibus, mus purissimum atq; optimum delectu habito rodit. Propterea & pistorum iudicium ex muribus sumitur.

51. Quomodo impudentiam,

IMPVDENTIAM notantes, muscam pingunt: quòd

συνεχῶς ἐπιβαλλομένη, ἐδ' ἐν ἡπίον ᾠδραγίνε^ϛ).

ιβ'. πῶς γινῶσιν ζωγραφεῖσι.

* Ald. ζωγραφεῖσι.

Γινῶσιν ἡ^{*} γράφοντες, μύρμηκα ζωγραφεῖσιν. ὁ γὰρ αὐτὸ ἀσφαλῶς κρύψει ἀνθρώπου, ἔτι γινώσκει. ἐ μόνον ἡ: ἀλλὰ καὶ ὅτι, ᾠδραγίνετα τῶν ζώων, εἰς χειμῶνα ποιεῖζόμενοι ἑαυτὰ προφάσι, ἐ διαμαρτάνει ἔ τ' ἔπει, ἀλλ' ἀπαιεῖται εἰς αὐτὸν ᾠδραγίνετα.

ιγ'. πῶς ὑὸν ζωγραφεῖσιν.

Υἱὸν ἡ βελόμενοι γράψαι, χίλω αλώπεκα ζωγραφεῖσι. ἔ τ' γὰρ τὸ ζῶον φιλοτεκνώτατον ἔσται ἀρχῆ. καὶ γὰρ διώκεται πόσει εἰς τὸ συλληφθῆναι σὺ τῶν τέκνοις, ὅτε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτὰ ἀνθαγέτως διδάσιν ἑαυτὸν τῶν κωηγοῖσι, ὅπως τὰ τέκνα διασωθῆ. διὸ ὑπερ αἰτίαν τῶν αἰγυπῆσις ἔδοξε

* Ald. συμβάλλειν.

* συμβάλλειν τὸ ζῶον.

ιδ'. πῶς ἀνοῦν;

Πελεκαιῶνα ἡ γράφοντες, ἀνοῦν τὸ, ἡ δὲ καὶ ἀφρονα σημαίνουσιν. ἐπειδὴ δυνάμενοι ἐν τῶν ὑψηλοτέρῃσι ἔποισι κατὰ λίθεα τὰ ἑαυτῶν, ὡς ἀπερὲς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετεινῶν, ἔ τ' ἐποιεῖ. ἀλλὰ γὰρ

hæc et sic crebrius ab acta, nihilominus accedat.

52. Quomodo cognitionem pingunt.

COGNITIONEM pingentes, formicam pingunt.
*Si quid enim homo tutò occultarit, hæc cognoscit.
 Nec hoc solùm nomine, sed & quòd præter cætera ani-
 mantia sibi in hyemem cibos congerens, non aberrat à
 loco ubi condidit, sed absq; ullo errore ad ipsum per-
 venit.*

53. Quomodo filium pingunt.

FILIVM volentes significare, vulpanserem pingunt.
*Hoc enim animal maxime amans est liberorum. Si
 quando enim ipsum venator simul cum parvulis per-
 sequatur, eo usq; ut capiatur, & pater & mater ultro
 se venatoribus dedunt, ut serventur parvuli. Quam
 ob causam Ægyptijs placuit * in hujus rei significatio-
 nem hoc assumere animal.*

* hoc animal
 colere.

54. Quomodo amentem.

PELICANVM autẽ pingentes, amentẽ simul ac impru-
 dentem significant. Cùm enim cæterarum volucrum
 more possit in locis editioribus ova reponere, id non facit :

γδ ἢ ἀνορύξας γλῶ, ἐκτὶ κατὰ λίθου τὰ γράμματα.
 ὅπως ἐπιγνώσκει ἀνθρώποι, τῶ τῶ πω βούσ ἀφὸ δδύμα
 ξηρὸν ἀεικλιθέασιν, ὧ ἢ πῦρ ὑποβάλλεσι. θεασά-
 μιν Θ ἢ ὁ πελεκαν τὸν καπνὸν, τοῖς ἰδίους πτεροῖς
 βελόμιν Θ ἀποσβέσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῶ ἐναντίων
 κτὶ τὴν κίνησιν ἐξάπει αὐτῶ. ὕφ' εἰ* κατακαμόμιν-
 ος τὰ ἐαυτῶ πτερά, δύσλληπτότερος Θ τοῖς κωηγοῖς
 γίνεται. διὸ μὴ αἰτίαν οὐκ ἐνομίση ἐδίειν οὐδ' ἱερέ-
 ας αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀπαξάπλωσ ὑπὲρ τέκνων ποιεί-
 ται τὸν ἀγῶνα. αἰγυπίων ἢ οἱ* λοιποὶ ἐδίεισι, λέ-
 γοντες: ὅτι μὴ κτὶ νῆν τὴν μάχην, ὡσπερ οἱ χλωα-
 λώπεκες, ἀλλὰ κτὶ δύνοιαν ὁ πελεκαν ποιεῖται.

ε κατακαμό-
 μιν Ald.

* Ald. κολλοί.

ἢ πῶς δὲ χαρισίαν δηλῶσι.

ἘΥχαρισίαν γράφοντες, κεκέφαν ζωγραφῆ-
 σι. διότι τῶ μόνον τῶ ἀλόγων ζώων ἐπειδὴ
 ὑπὸ τῶ γονέων ἐκτραφῆ, γηράσασιν αὐτοῖς, τὴν
 αὐτὴν ἀναποδίδωσι χάριν. ἐν ὧ γδ ὑπὸ αὐτῶ
 ἐξετεράφη τόπω, νεοσιὰν αὐτοῖς ποιήσας, ἵλλει
 αὐτῶ τὰ πτερά. τροφὰς τε χορηγεῖ, μέγιστος εἰ πτε-
 ροφυήσαντες οἱ γονεῖς, βοηθεῖν ἐαυτοῖς διωθηθῶσιν.
 ὅθεν καὶ τῶ θείων σκήπτρων κεκέφα ἀεθλίμησις
 ἐστὶ.

quin potius defossa terra, illic pullos collocat. Quod ubi deprehenderit homines, locum illum arido bovis stercore circumlinunt, cui & ignem subijciunt. Pelicanus autem confecto fumo, dum pennis suis ignem vult extinguere, è contrario earum agitatione accendit. Quo cum conflagrent ejus ala, facile ab aucupibus capitur. Quam ob causam non consentaneum existimarunt eo vesci sacerdotes, cum omnino pro liberis in discrimen sese conijciat. * Multi tamen ex Ægyptijs, eo vescuntur, ^{* Reliqui.} ut qui eum dicant non judicio ac prudentia quadam, ut vulpares, sed benevolentia duntaxat & mira in sobolem pietate certamen hoc suscipere.

55. Quomodo gratum indicant animum.

GRATVM indicantes animum, Cucupham pingunt, propterea quòd solum hoc ex mutis animalibus, posteaquam ab ipsis educatum fuerit, iisdem senio confectis parem refert gratiam. Quo enim loco ab ipsis enutrita est, eodem nidum ipsis extruit, pennis eorum evulsis, cibumq; subministrat, donec renatis plumis parentes sibi ipsi opem ferre queant. Vnde & divinorum sceptrorum Cucupha insigne atq; ornamentum apud eos esse solet.

Quo

ῥ. πῶς ἀδικον, ἢ ἀχάεισον.

Ἄδικον δὲ ἢ ἀχάεισον: ἰπποπόταμος ὄνυχας δύο, κάτω βλέποντας, γράφουσιν. ἔτθ ᾧ ἐν ἡλικία γρόμυθ, πειράζει τὸν πατέρα, πότερον ποτε ἰχθύει μαχόμυθ πρὸς αὐτόν. καὶ ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ἐκχωρήσῃ, τόπον ἀπὸ μείσας: ἔτθ πρὸς τὴν ἑαυτῆς μητέρα ἑπίγαμον ἦκει, καὶ ἐὰν ζῶ. εἰ δὲ μὴ ἑπιτέψειν ἀπὸ ποιήσασθ πρὸς τὴν μητέρα γάμον, ἀναρῆι αὐτόν, ἀνδρεότερθ καὶ ἀκμαότερθ ὑπάρχων. εἰς ᾗ τὸ κατώτατον μέρθ ὄνυχας δύο ἰπποπόταμος: ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἔτθ ὀρεῶντες, ἢ τὸν πρὸς αὐτῶν λόγον ἑπιγνώσκοντες, πρὸθυμότεροι εἰς διεργεσίαν ὑπάρχουσι.

ῥ. πῶς ἀχάεισον πρὸς ὄνυθ ἑαυτῆς διεργέτας.

Ἀχάεισον ἢ μάχμον τοῖς ἑαυτῆς διεργέταις σημαίνοντες, πρὸς ἐρᾶν ζωγραφῶσιν. ὁ ᾧ ἄρστω ἰχυρότερθ γρόμυθ, διώκει τὸν ἑαυτῆς πατέρα ἀπὸ τῆς μητρὸς, ἢ ἔτθ αὐτῆ πρὸς γάμον μίσγεται. καθαρὸν ᾗ ἔτθ τὸ ζῶον ὑπάρχων δοκεῖ: ἐπειδὴ ἔσθις λοιμώδεις κατὰ σάσεως, καὶ παντὸς ἐμψύχου τε ἢ ἀψύχου νοσηδῶς διαλυθῆ-
μυθ

56. Quomodo injustum & ingratum.

INUSTVM verò atq; ingratum, geminos equi fluvialis ungues deorsum vergentes pingunt. Hic enim cum ad ætatis florem pervenerit, cum patre pugnans periculum facit, an præpolleat. Et si quidem pater cesserit, locum ei assignans, ipse cum sua ipsius matre connubium contrahit, & eum sinit vivere. Quòd si non permittat pater eum matri jungi; ipsum, cum fortior sit ac robustior, interimit. Cæterum ideo geminos ejus ungues deorsum maximè inflexos pingunt, ut qui hoc vident homines, hujusq; causam intelligunt, ad beneficentiam procliviores sint.

57. Quomodo ingratum in benè de se meritos.

INGRATVM ac infestum ijs à quibus beneficio affectus est significantes, columbam pingunt. Mas enim ubi robustior evaserit, ex consortio matris patrem expellit, itaq; ei connubio jungitur. Purum autem hoc animal esse videtur. Siquidem cum aëris constitutio pestilens est, omniaq; tam animata, quàm inanimata, eâ afficiuntur,

μύρα: ὅτ' ἐδιδόντας ἔτ' μόνον, ἔμεταλαμβάνει τὴν
 τῆς αὐτῆς κακίας. διότι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἔ-
 δὲν ἕτερον τῶ βασιλεῖ ἐν τροφῆς μέρει (ὡς ἀλίθῃ),
 εἰ μὴ μόνον περὶ τῆς αὐτῆς. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ἐν ἀγνείας
 ἔσι. διὰ τὸ ὑποηρετῆσαι τοῖς θεοῖς. ἰσορρεῖται δ', ὅτι ἔ-
 γκολιῶ ἔχει ἔτ' τὸ ζῶον.

vi. πῶς τὸ ἀδύατον γνέας.

Αδύατον δὲ γνέας σημαίνοντες, πόδας ἀν-
 ἄρῳπε ἐν ὕδατι περὶ πατῆρας ζωγραφῆσιν.
 ἢ καὶ ἄλλως βελόμυροι τὸ αὐτὸ σημαίνειν, ἀκέφα-
 λον ἀνθρώπον περὶ πατῆρας ζωγραφῆσιν. ἀδύατα
 δ' ἀμφοτέρω ὑπάρχοντα, δὴ λόγως εἰς τὴν παρ-
 ειλίφασιν.

vii. πῶς βασιλέα κάκισον.

Βασιλέα δ' κάκισον δηλούντες, ὄφιν ζωγραφῆ-
 σι κοσμοειδῶς ἐχηματισμῶν, ἔτι καὶ ἐραὶ ἐν
 τῶ σώματι ποιῶσι. τὸ δ' ὄνομα ἔβασιλέως, ἐν μέσῳ
 τῶ εἰλίγματι γράφουσιν, ἀνιπτόμυροι γράφουσιν, τὸν
 βασιλέα ἔκόσμη κρατῆν. τὸ δὲ ὄνομα ἔὄφως
 παρ' αἰγυπίοις ἐστὶ μεσί.

viii. πῶς βασιλέα φύλακα.

ἑτέρως

quotquot hoc vescuntur animal, soli ab hac lue immunes servantur. Ideoq; eo tempore regi in cibo sumendo nihil aliud præter columbas apponitur, idemq; ijs, qui quod Dijs ministrent puri castiq; permanent. Traditur & hoc animal felle carere.

58. Quomodo id quod fieri non potest.

QUOD fieri nequeat, pedes hominis in aqua ambulantes pingunt. Atq; aliter idem significare volentes, hominem absq; capite gradientem pingunt: quorum utrumq; cum ex eorum numero sit, quæ fieri non possint, meritò ad hoc innuendum sumta sunt.

59. Quomodo regem pessimum.

REGEM autem pessimum significantes, anguem pingunt in orbis figuram, cujus caudam ori admovent, nomen verò regis in media revolutione scribunt, obscure innuentes se regem pingere orbi imperitantem. Porrò angui apud Ægyptios nomen est Meisi.

60. Quomodo regem custodem.

Ἐτέρως ἢ βασιλέα φύλακα δηλῶντες, τὸν μὲν ὄφιν ἐξηγηγότα ζωγραφῶσιν· ἀπὲρ ἢ ἕξι ὀνόματ' ἕξι βασιλέως, φύλακα ζωγραφῶσιν. ἕτ' ἕξι γὰρ φύλαξ ἐστὶ ἕξι παντὸς κόσμου. ἢ ἐκάστοτε τὸν βασιλέα, ἐπεξηγήθησιν εἶναι.

ξδ. πῶς μινύσσι κοσμοκράτεια.

Πάλιν δὲ τὸν βασιλέα κοσμοκράτεια νομίζοντες ἢ μινύοντες, αὐτὸν μὲν ὄφιν ζωγραφῶσιν. ἐν μέσῳ ἢ αὐτῶν, οἶκον μέγαν δεκνύσιν διλόγως. ὁ γὰρ βασιλεὺς οἶκός, παρ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

ξε. πῶς λαὸν πειθῶσιον βασιλεῖ.

Λαὸν πρὸς βασιλέα πειθῶσιον δηλῶντες, μέλισσαν ζωγραφῶσι. καὶ γὰρ μόνον τῶν ἄλλων ζώων, βασιλέα ἔχει, ὃ τὸ λοιπὸν τῶν μελισσῶν ἐπιταί πληθῶν, καθὼς οἱ ἀνθρώποι πείθονται βα-

* λείπεισ.

γλυκύτησ, ἢ

** λείπεισ. ὅ-

τι χρεὶ τὸν βα-

σιλέω.

* λείπεισ. τὰς

πρώξεις.

σιλεῖ. αἰνίττονται ἢ ἐκ τῆς ἕξι μέλιτ' *

ἐκ τῆς ἕξι κέντερον τῷ ζώῳ διωάμεως **

χρησὸν ἅμα καὶ ὄνον εἶναι πρὸς * ἢ διοίκησιν.

ην. πῶς βασιλέα μέγας κόσμος κρατεῖται.

Βασιλέα

ALITER quoq; regem custodem signantes, anguem quidem vigilantem pingunt, sed pro regis nomine custodem adnectunt. Hic enim totius orbis custos est. Itaq; regem assiduè vigilantem esse oportere.

61. Quomodo mundi notant dominum. 67

RVRSVS regem orbis moderatorem existimantes, & indicantes, ipsum quidem anguem pingunt, sed in ejus medio magnam domum effingunt ac representant: nec sanè absq; ratione. Regia enim domus que ab eo regitur in mundo est.

62. Quomodo populum regi morigerum. 68

POPVLVM principalibus jussis obsequentem innuentes, apem pingunt. Solæ enim hæ ex omni animantium genere regem habent, quem reliqua apum multitudo sequatur, cuiq; non secus ac vulgus regi, obtemperet. Innuunt autem obscure, tum ex mellis insigni utilitate, tum ex vi quam in aculeo habet hoc animal, utilem simul ac potentem esse ad res gerendas regem.

63. Quomodo regem parti orbis imperantem. 69

ΒΑσιλέα ἢ ἔξπαντὸς κόσμος κρατῆρα, μέγας
ἢ βελόμηροι σημήνα, ἡμίμον ὄφιν ζωγρα-
φῆσι. δηλῶντες τὸν μὲν βασιλέα διὰ τῆς ζῶας· ἡμί-
μον δὲ, ὅτι ἔξπαντὸς κόσμος.

εα'. πῶς παντοκράτρα.

ΠΑντοκράτρα ἢ ἐκ τῆς ζῶας τελειώσεως ση-
μαίνουσι, πάλιν τὸν ὀλόκληρον ὄφιν ζωγρα-
φῶντες. ἔτω παρ' αὐτοῖς ἔξπαντὸς κόσμος τὸ διη-
κον ἐστὶ πινῶμα.

εβ'. πῶς γναφέα.

ΓΝαφέα δὲ δηλῶντες, δύο πόδας ἀνθρώπου ἐν
ὑδαὶ ζωγραφῆσι. ἔτω δὲ, διὰ τῆς τῆς ἐξμεῖ ὁ-
μοιότητι ὅτι δηλῶσι.

εγ'. πῶς μιλῶα.

Μιλῶα ἢ γράφοντες, σελλυῆς χῆμα, καθὸ καὶ
(αὐτοῦ), ἔχον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἰσημε-
ρινὰς μόνας, ἔξ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τῆς ἡμέρας
ὑπαρχούσης ζωγραφῆσι, καθ' αὐτὸ καὶ ἀνατέλλει·
ταῖς ἢ λοιπαῖς δύο, ἐν δύσει ἐστὶ.

εδ'. πῶς ἀεπαγα, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον.

ἀεπαγα

REGEM autem non toti orbi, sed parti duntaxat imperantem volentes significare, anguem dimidiatum pingunt, regem quidem per ipsum animal; non toti vero orbi imperantem, ex eo quod dimidiatus sit, designantes.

64. Quomodo latè rerum potentem. 60.

OMNIVM autem moderatorem ex ejusdem animalis perfectione significant, rursus integrum pingentes anguem. Sic & apud eos spiritus est, qui per univrsum orbem permeat.

65. Quomodo fullonem. 61.

FVLLONEM indicantes, geminos hominis pedes in aquâ pingunt: id quod ex Mercurij similitudine indicant.

66. Quomodo mensē. 62.

MENSEM autem exprimentes, Lunæ figuram eodem qui supra expositus est habitu, pingunt: cōplectentem octo & viginti dies æquinoctiales duntaxat, die ex viginti quatuor horis constituto, quibus & exoritur in nostro apparens hemisphærio: reliquis vero duobus in occasu est.

67. Quomodo rapacem, fœcundum, aut furentem.

CÆTE-

ΑΡπαγα Ϛ, η̄ πολύγονον, η̄ μαινόμερον βε-
 λόμερον σημεῖον, κροκόδειλον ζωγραφῆσι,
 διατὸ, πολύγονον καὶ πολύτεκνον ὑπάρχειν καὶ
 μαινόμερον. ἐπὶ αὐτῷ γὰρ ἀρπάσαι ἢ βελέμερον Ϛ ἀπο-
 τύχη: θυμωθεῖς, καθ' αὐτῆ μαίνεται.

εἰ. πῶς ἀνατολιώ.

ΑΝατολιώ Ϛ λέγοντες, δύο ὀφθαλμοὺς κροκο-
 δείλα ζωγραφῆσιν. ἐπεὶ δὴ πῆσιν παντὸς σώμα-
 τος Ϛ ζῶς οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν ἔβυθῷ ἀναφαίνονται.

εἰκ. πῶς δύσιν.

Δύσιν Ϛ λέγοντες, κροκόδειλον κεκυφῶτα ζω-
 γραφῆσιν. αὐτότερον γὰρ ἢ κατωφερεῖς τοῦ ζῶον.

εἰ. πῶς σκιαζοσιν σκότος.

ΣΚότος Ϛ λέγοντες, κροκοδείλα ἐραὶ ζωγρα-
 φῆσιν. ἐπεὶ δὴ οὐκ ἄλλως εἰς ἀφανισμόν καὶ
 ἀπώλειαν φέρει ὁ κροκόδειλος ἔαν λάβῃ ζῶον,
 εἰ μὴ τῆ ἐρα τῆ ἐαυτοῦ διαπληκίσεως ἄρπον ὡσα-
 σκευάσθαι: ἐν τῷ γὰρ τῷ μέρει ἢ ἔκροκοδείλου ἰσχύος
 ἢ ἀνδρείας ὑπάρχει. ἰκανῶν ἢ ἄλλων ὑπαρχόν-
 των σημεῖων, ἐν τῷ τῷ κροκοδείλων φύσει, αὐτῆς
 κητῆ δόξαντα ἐν τῷ πρώτῳ συζητήματι εἰπεῖν.

CÆTERVM rapacem, sæcundum, aut insanum volentes innuere; Crocodilum pingunt: quòd sæcundum maximè sit hoc animal, multosq; liberos procreet, insuper & crebrò in furorem agatur. Ubi enim ab expectatâ prædâ exciderit, indignabundus in se ipse furit.

68. Quomodo ortum.

ORTVM ostendentes, geminos Crocodili oculos pingunt: quoniam oculi huic animali veluti ex imo corpore emergunt.

69. Quomodo occasum.

AT occasum signantes, Crocodilum inflexum ac cernuum pingunt. Ad partum enim facile, & ad Venerem maximè proclive est hoc animal.

70. Quomodo tenebras adumbrant.

PORRO tenebras significantes, Crocodili caudam pingunt. Neq; enim aliter ad exitium & interuentionem perducit Crocodilus quodcumq; apprehenderit animal, nisi cauda prius cæsum, in validum reddiderit. Namq; in hac corporis parte præcipua est Crocodili vis ac robur. Ceterum cum quamplurima alia in Crocodilorum naturâ signa comperiantur, hæc que in primum librum conferræ visum est, nunc satis erunt.

ΩΡΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ

τῆς τῷ παρ' αἰγυπίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἐρμηνείας, βιβλίον
δύτερον.

Διὰ δὲ τῆς δυτέρας πραγματείας, αὐτῷ λοιπῶν τὸν λόγον ὑγιῆθαι ἄξασθαι. ἀλλ' ἢ καὶ ἄλλων ἀντιγράφων, οὐκ ἔχοντα ἵνα δέξασθαι, ἀναγκάως ὑπέταξα.

α. Τίασέρα γράφοντες δηλῶσιν.

*) ex m. f. in
scriptum.

Ασὴρ παρ' αἰγυπίοις γραφόμενον, ποτὲ μὲν θεὸν σημαίνει, * ποτὲ ἰδὲ δαίμων] ποτὲ δὲ ὑψίον, ποτὲ ἰδὲ χεόνον, ποτὲ δὲ ψυχὴν ἀνθρώπου ἀρρενῶν.

β. Τίαετῆ νεοσόν.

* in. m. s. d. s.

Καὶ αετῆ* νεοσόν, ἀρρενογόνον καὶ κυκλωθὸν σημαίνει, ἢ σπέρμα ἀνθρώπου.

γ. Τί δύο πόδας στυγημύου καὶ
βεβηκότας.

Δύο πόδες στυγημύου καὶ βεβηκότας, δρόμον ἡλίος τὸν ἐν ταῖς χειμερίαις τροπαῖς σημαί-

HORAPOLLINIS NILIACI,

de sacrarum apud Ægyptios insculpta-
rum literarum interpretatione,

Liber secundus.

SECVNDO autem volumine reliquorum tibi veram
idoneamq; in medium afferam rationem: quæ &
cum ab alijs autoribus nequaquam sint exposita, neces-
sariò subjungenda censui.

1. Quid stellam pingentes, innuunt.

DEPICTA Ægyptijs stella nunc deum significat,
nunc crepusculum, nunc noctem, nunc verò tem-
pus, interdum etiam hominis masculi animam.

2. Quid aquilæ pullum.

ET aquilæ pullus masculum, & orbiculatum quip-
piam vel semen hominis connotat.

3. Quid geminos pedes junctos ac
stantes.

GEMINI pedes simul compacti ac firmati, Solis cur-
sum cum in solstitio est hyberno, significant.

α. Τί ἀνθρώπου καρδίαν φάεργλϥ ἦρ-
τηρμύλω.

ΑΝθρώπου καρδία φάεργλϥ ἦρτηρμύλω, ἀγα-
θὸ ἀνθρώπου σόμα σημαίνει.

ι. πῶς πολέμου σόμα.

ΠΟλέμου σόμα δηλῶσιν ἀνθρώπου χεῖρες ζω-
γραφέμεραι, ἢ μὲν ὄπλον κρατῶσα, ἢ δὲ
ῥῆξον.

ι. Τί δάκτυλον.

Ανθρώπου σόμα χον δηλοῖ δάκτυλϥ.

ς. Τί ἀδοῖον χεῖρὶ κρατέμερον.

Αἰδοῖον χεῖρὶ κρατέμερον, σωφροσύνη δη-
λοῖ ἀνθρώπου.

ι. πῶς νόσον δηλῶσιν.

Αἴθη δὲ ἀνεμώνης, νόσον ἀνθρώπου σημαίνει.

ς. πῶς ὀσφυν ἀνθρώπου.

ΟΣφυν, ἢ σάσιν ἀνθρώπου βελόμενοι ζω-
γραφῆν: ἡνωμαῖον ὀσοῦ γράφομεν. ἡ-
νὲς γὰρ λέγασιν ἡ σπέρμα ἐκείθεν φέρει.

ι. πῶς διαμονὴ ἢ ἀσφάλειαν σημαίνουσιν.

4. Quid hominis cor faucibus appensum.

HOMINIS cor faucibus appensum, boni viri os designat. 70

5. Quomodo belli aciem, ac frontem exercitus ad prælium instructi.

BELLI aciem indicant, hominis depictæ manus, hæc quidem scutum, illa verò arcum tenens.

6. Quid digitum.

HOMINIS stomachum demonstrat digitus. 71

7. Quid pudendum manu compressum.

PENIS manu cohibitus ac tectus, continentiam hominis innuit.

8. Quomodo morbum significant. 72

FLORES autem Anemones, morbum hominis significant.

9. Quomodo lumbum hominis. 73

LVMbum, aut statum constitutionemq; hominis volentes notare: os spinæ dorsæ pingimus. Sunt enim qui dicant, hinc semen defluere.

10. Quomodo permanens aliquid & tutum significant.

Ὁ Ρτυγϑ ὁσέον ζωγραφέμβρον, διαμιονίω
καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει: διότι δυσπαθές
ἐστὶ τὸ ζῷον ὁσέον.

ii. πῶς ὁμόνοϊαν.

Ἀνθρωποι δύο δεξιέμβροι, ὁμόνοϊαν δηλῶσι.

iii. πῶς ὄχλον.

ἈΝθρωπϑ κατωπλισμῶϑ, καὶ τξθίων,
ὄχλον * σημαίνει.

* δηλοῖ π. ς.

iv. πῶς ἀναμέτρησιν.

Ἀνθρώπος δάκτυλϑ, ἀναμέτρησιν σημαίνει.

iv. πῶς γυναικα * ἔγνον.

* ἔγνον π. ς.

ΓΥναῖκα * ἔγνον βελόμβροι δηλῶσαι, ἡλίου
κύκλον συνὰ ἀσείρι μϑ ἡλίος δίσκος, δίχα τε-
μημῶς σημαίνουσιν.

ii. πῶς ἀέμον.

Τὴν ἀνατλήν ἰεραξ ἐπὶ μετεώρεθ θεῶν, ἀνέ-
μος σημαίνει. ἐπὶ καὶ ἄλλως ἰεραξ διατετα-
μῶϑ τὰς πτέρυγας ἐν ἀέρι, οἷον πτέρυγας ἔχων,
ἀέμον σημαίνει.

* ἔχοντα τὸν.

iv. πῶς πῦρ.

καπνός

COTURNICIS os pictum, stabile ac tutum quippiam indicat, quòd difficile huius animalis os afficiatur ac patiatur quicquam.

11. Quomodo concordiam.

DVO homines, magistratus ornati insignibus, concordiam innuunt.

12. Quomodo turbam ac tumultum.

ARMATUS homo sagittasq; jaculans, tumultum significat.

13. Quomodo dimensionem.

HOMINIS digitus dimensionem notat.

14. Quomodo ^{*}desponsatam mulierem.

^{*}prægnantiam
m. s.

DESPONSATAM mulierem volentes ostendere, solis circulum, simul cum stellâ & ipso disco solis bipartito pingunt.

15. Quomodo ventum.

ACCIPITER ortum versus in sublime tendens, ventos ostendit. Item & aliter: Accipiter expansas in aëre alas habens, ventum, qui alas quasdam habere videtur, significat.

16. Quomodo ignem.

Καπνός εἰς ἔρανόν ἀναβαίνων, πῦρ δηλοῖ.

ιζ. πῶς ἔργον.

* *Deest in Al-* *Βοός] ἄρρεν ὁ κέρασ γραφόμυρον, ἔργον σημαίνει.
dino.

ιθ. πῶς ποιινῶ.

* *Defideratur* * Βοός] ὃ θηλείας κέρασ γραφόμυρον, * ποιινῶ
ibid. σημαίνει.
** γραφ. κ. ποι-*
ινῶ.

ια. πῶς αἰοσιότης.

ΠΡοσμῆσυν μαχαίρα γραφομυρή αἰοσιότη-
τα δηλοῖ.

ιβ. πῶς ὄραν.

Ἰπῶ ὁ ποτάμι ὁ γραφόμυρ ὁ ὄραν δηλοῖ.

ιγ. πῶς πολυχρόνιον.

Ἐλαφ ὁ κατ' ἐνιαυτὸν βλασάνει [α] κέρατα.
ζωγραφομυρή ὃ, πολυχρόνιον σημαίνει.

ιδ. πῶς δ' ἵπποσροφίῶ.

Λύκ ὁ, ἢ κύων ἀπεςρομυρή ὁ, ἵπποσροφίῶ
δηλοῖ.

ιε. πῶς μέλλον ἔργον.

Ἀκοή ζωγραφομυρή, μέλλον ἔργον σημαίνει.

FVMVS *in cœlum ascendens, ignem indicat.*

17. Quomodo opus. 78

MASCVLII [bovis] *animantis cornu pictum, opus notat.*

18. Quomodo pœnam.

AT *fœminæ cornu depictum, * ultionem ostendit.*

*Gel. Laborem

19. Quomodo impietatem. 79

IMAGO *umbilico tenus cum gladio depicta, impietatem innuit.*

20. Quomodo horam.

HIPPOTAMVS *depictus horam significat.* 80

21. Quomodo longævum ac diuturnum.

CERVIS *quot annis cornua renascuntur. Hic depictus longissimam vitam significat.*

22. Quomodo aversionem. 81

LVPVS *aut canis aversus, aversionem monstrat.*

21. Quomodo futurum opus.

AVRIS *picta, futurum opus significat.*

L

Quo-

vide Notam.

κλ. πῶς φνοέα, ἢ αἷμα κροκοδείλι.

Σ φήξ ἀερωπετής, ἢ τὸ αἷμα κροκοδείλι βλα-
πικόν, ἢ φόνον σημαίνει.

κί. πῶς θανάτον.

*) ex m. f. in-
fertum.

Ν Υγκιόραξ, θανάτον σημαίνει. ἀφνω γ' ἐπ-
έρχεται τοῖς νεοσοῖς* τῶ κορωνῶν] κτ' τὰς
νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἀφνω ἐπέρχεται.

*ς. πῶς ἔρωτα.

* ἰσ. θανούση-
φόνον.
* ἰσ. πτερόν.

Π Ἀγίς ἔρωτα ὡς θήραν * θανατ * τερόν,
ἀέρα σημαίνει. --- ὄν, ὑόν.

*ς. πῶς παλαμότατον.

Λ ὄγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφραγισμῶν,
παλαμότατον δηλοῖ.

κί. πῶς πολιορκίαν.

Κλίμαξ, πολιορκίαν, διὰ τ' ἀνώμαλον.

*θ. πῶς ἀπειρον, ἢ μῦσαν, ἢ μοῖραν.

* Ald. περίγ-
ματα.

Γ Ράμματα ἐπ' αὐτὸν ἐν δυοῖν δακτύλοις περιεχό-
μενα μῦσαν, ἢ ἀπειρον, ἢ μοῖραν σημαίνει.

κ. Τί σημαίνει γραμμῆ, ἔπι κεκα-
μμένη ἐτέρα.

γραμ-

24. Quomodo percussorem aut sanguinem Crocodili?

VESPA per aërem volans, aut Crocodili noxium sanguinem, aut cadem designat.

25. Quomodo mortem.

NYCTICORAX mortem significat: quemadmodum enim hic derepente pullos [cornicum] noctu, sic & mors homines nec opinato invadit atq; opprimit.

26. Quomodo amorem.

LAQVEVS amorem, ut *feram quandam [ala, aë-^{indaginem} rem] significat. ...ethiferam.

27. Quomodo vetustissimum.

SERMONES & folia, aut signatus liber, vetustissimum indicant.

28. Quomodo obsidionem.

SCALA obsidionem, quòd inequalis sit atq; acclivis.

29. Quomodo inexpertum, musam, aut fatum.

LITERÆ septem, duobus incluse digitis, musam, inexpertem aut fatum significant.

30. Quid linea significat super alteram inflexa.

**) ἐπιμ. ς.* Γραμμὴ ὄρθη μία, ἅμα γραμμῆ Ἐπικεκαμ-
μμένη * ἠ] δέκα, γραμμὰς Ἐπιπέδους σημαί-
νεται.

λδ. τίδηλῶσι χελιδόνα γράφοντες.

Τὴν ὀλοχρεῆν σημαίνειν βελόμφοικτῆσιν γο-
νικῶν καταλειφθεῖσαν τοῖς ἕσσι, χελιδόνα
ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ κυλίσαι ἑαυτῶν εἰς πηλὸν,
καὶ κίσει τοῖς νεοτοῖς φωλεὸν μέλλουσα τεθναῖναι.

λε. τί μέλαιναν φεισεραὺν.

Γυναικα χήραν Ἐπιμείναςαν ἄχει θανάτου θέ-
λοντες σημεῖναι, φεισεραὺν μέλαιναν ζωγρα-
φῶσιν. αὕτη γὰρ ἐσμιμύγνυται ἐτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως ἔ-
χηρδύση.

λς. τί ἰχνύμονα.

Ἀνθρώπον ἀδενῆ, καὶ μὴ διωπθέντα ἑαυτῶν
βοηθῆσαι δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἄλλων Ἐπι-
κειίας θέλοντες δηλωῶσαι, ἰχνύμονα ζωγραφῶ-
σιν. ἐκείνη γὰρ ὅταν ἴδῃ ὄφιν, ἐπερτέρον Ἐπιλίθει
αὐτῶν, ἀλλὰ βοῆ σὺν ἄλλας Ἐπικαλεσμένη, ἔτε
ἐναντιῶται τῷ ὄφει.

λδ. τίδηλῶσιν ὀείγανον ἰερογλυφῶντες.

RECTA linea simul cum altera supernè inflexa, decem planas lineas indicat.

31. Quid innuunt, hirundinem pingentes. 67

OMNES parentum opes filijs relictas volentes innuere, hirundinem pingunt. Illa enim jam morti proxima, luto se ipsam volutat, & pullis latebras comparat. 88

32. Quid nigram columbam.

MVLIEREM viduam, quæ ad mortem usq; in eo permanserit vitæ statu, volentes significare, nigram pingunt columbam. Hæc enim quamdiu vidua est, alteri viro non miscetur. 89

33. Quid Ichneumonem. 90

HOMINEM invalidum, & qui sibi per se ipse opem ferre nequeat, sed aliorum se tueatur auxilio, volentes monstrare, ichneumonem pingunt. Hic enim conspecto serpente non protinùs in eum irruit, sed vocatis priùs clamore alijs, tum demum ei resistit.

34. Quid notant, origanum in sacris insculpentes. 91

Λείψον μυρμηκῶν βελόμφοι σημήναι, οὐ-
 γανονίεργλυφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ποιεῖ λείπειν
 οὐ μύρμηκας ἀποκτενέμεν ἐν τῷ ὀπίθεν εἰς ἐξ-
 χονταί.

λβ. τί σκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

Ανθρώπον ἐχθρὸν, ἐτέρῳ ἴσῳ ἐναντιόμενον
 σημήναι θέλοντες, σκορπίον καὶ κροκόδειλον
 ζωγραφῶσιν. ἐκάτερον γὰρ ἀναγρῆ. εἰ δὲ ἐναντίον καὶ
 ἀναγρῆκὸν εἰς ἐτέρου σημαίνουσι, κροκόδειλον ζω-
 γραφῶσιν, ἢ σκορπίον. ἀλλ' εἰ μὴ ὁξέως ἀναγρῆντα,
 κροκόδειλον ζωγραφῶσιν: εἰ δὲ βραδέως ἀναγρῆ-
 ντα, σκορπίον, διὰ τὸ δυσκίνητον.

λγ. τί γαλιῶ.

Γνωστικὰ ἀνδρὸς ἔργα πράττεισαν βελόμφοι
 σημήναι, γαλιῶ ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ἀρ-
 ρεν αἰδοῖον ἔχει, ὡς ὄσαειον.

λδ. τί χοῖρον.

Οτε βέλονται ἀνθρώπον εἰς ὄλην σημήναι,
 χοῖρον ζωγραφῶσι, διὰ τὸ τῷ φύσιν εἰς χοί-
 ροειδίῳ τῷ εἶναι.

λε. πῶς θυμὸν ἀμετρῶν.

FORMICARVM absentiam ac discessum volentes significare, origanum inter sacras sculpturas pingunt. Hæc siquidem eo in loco condita, unde formicæ prodeunt, eas fugat.

35. Quid Scorpionum & Crocodilum.

INIMICVM cum pari congregientem inimico, indicare volentes, scorpionum & crocodilum pingunt: uterque enim alteri mutuam affert exitium. Sin verò victorem alterum, quiq; inimicum sustulerit innuant, aut Crocodilum pingunt, aut Scorpionum: si celeriter quidem sustulerit, Crocodilum: si lentè, Scorpionum, ob ejus difficilem tardumq; motum.

36. Quid mustelam.

VBI mulierem quæ viri præstat opera, volunt exprimere, mustelam pingunt: quòd hæc maris pudendum habeat velut officulum.

37. Quid porcum.

VOLENTES perniciosum & pestiferum hominem monstrare, porcum pingunt: quod ejusmodi sit porcinatura.

38. Quomodo immodicam iram.

Quòd

Εἰ δὲ θυμὸν ἀμετρῶν, ὡς τε καὶ ἐκτέτρα πυρέξιν
τὸν θυμὸν λέοντα γράφουσιν, ἐκσοῖζοντα
δὲ ἰδίους σκύμνας. καὶ λέοντα μὲν, διὰ τὸν θυμὸν.
δὲ σκύμνας δὲ ἐκσοῖζοντες, ἐπειδὴ τὰ ὄσα τῶ
σκύμνων κοπήματα, πῦρ ἐκβάλλει.

λθ'. πῶς γέροντα μεσαικόν.

Γέροντα μεσαικόν βελόμοι σημήναι, κύκνον ζω-
γραφῶσιν, ἔτθ γὺ ἰδύτα τιν μέλθ ἀδει γη-
ράσκων.

μ'. πῶς ἀνδρα δηλῶσι συγγινόμενον τῆ
ἑαυτῆ γυναικί.

Ἀνδρα συγγινόμενον τῆ γυναικί αὐτῆ κτ' μί-
ξιν βελόμοι σημήναι, δύο κορώνας γρά-
φουσιν. αὐταὶ γὺ συμμίγνυσι ἀλλήλαις, ὡς μί-
γνυται ἀνθρωπῶ κτ' φύσιν.

μα'. τί δηλῶσι καὶ θάρον τυφλὸν γράφοντες.

Ἀνδρα [δ] ὑπὸ ἡλιακῆς ἀκτίνῃ πυρέξαντα
καὶ ἐν τῷ θένε δαποθανόντα βελόμοι σημή-
ναι, καὶ θάρον τυφλὸν γράφουσιν. ἔτθ γὺ ὑπὸ τῆ
ἡλίου τυφλὸν δαποθνήσκει.

μβ'. τί δηλῶσιν ἡμίονον γράφοντες.

γυναικα.

QUOD si immoderatam iracundiam, ex qua qui ca-
est commotus, febrim contraxerit: Leonem pin-
gunt proprios catulos caudâ flagellantem. Leonem qui-
dem, ob iracundiam; catulos verò caudâ cæfos, quod ca-
tutorum ossa, si inter se collidantur, ignem emittunt.

39. Quomodo senem Musicum.

SENEM musicum volentes commonstrare, Cygnum
pingunt: quòd hic senescens suavissimum edat con-
centum.

40. Quomodo virum innuunt cum sua
ipfius uxore congregientem.

VIRVM qui cum uxore sua consuetudinem vene-
ream habeat, innuere si velint: geminas cornices
pingunt: quòd hæ eodem secum invicem modo naturali-
ter coëant, quo homines.

41. Quid significant cæcum scarabæum
pingentes.

HOMINEM qui ex solaribus radijs contracta febrī
perierit, notantes; cæcum pingunt Scarabæum, ut
q̄ i splendore Solis excæcatus intreat.

42. Quid mulam.

Γυνᾶικα [ῥ] σείραν βελόμφοι σημήναι, ἡμί-
ονου γράφουσιν. αὐτὴ γὰρ διὰ τῶν σείρα ἔστι, διὰ
τὴ μὴ ἔχειν τὴν μήτραν ἐπ' αὐθείας.

κν. πῶς δηλῶσι γυνᾶικα γυνήσασαν
θήλεα βρέφη.

Γυνᾶικα γυνήσασαν θήλεα βρέφη πρώτως
βελόμφοι σημήναι, ταῦρον ἐπὶ τὰ δεξιερὰ
νδύοντα ζωγραφῶσιν. εἰ ῥ' ἄρρενα, πάλιν ταῦρον
ἐπὶ τὰ δεξιὰ νδύοντα ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ἀπὸ
τῆς ὀχίας * καταβαίνων, εἰ μὴ ἐπὶ τὰ δεξιερὰ
κατέλθοι, θήλυ * γυνᾶται· εἰ ῥ' ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατ-
έλθοι ἀπὸ τῆς ὀχίας, ἄρρεν ἵκτε).

* *Al.* κατο-
βείδων.

* *Idem*, γεν-
νᾶσθαι σημαί-
τεται

μδ. πῶς δηλῶσι σφῆκας.

* *Al.* αὐτῶ.
Σφῆκας βελόμφοι σημήναι, νεκρὸν ἵππον
ζωγραφῶσιν. ἐν γὰρ * τέττε ἀποθανόντῳ,
πολλοὶ γίνονται σφῆκες.

κν. πῶς δηλῶσι γυνᾶικα ἐκπιτεώσκασαν.

Γυνᾶικα ἐκπιτεώσκασαν βελόμφοι σημήναι,
ἵππον πατῶσαν λύκον ζωγραφῶσιν. εἰ μόνον
γὰρ πατῶσα τὸν λύκον ἐκπιτεώσκει ἢ ἵπῳ, ἀλλὰ
καὶ

STERILEM volentes indicare mulierem, mulam pingunt. Hæc namq; eò sterilis est, quòd matricem re-
tam non habet.

43. Quo modo mulierem quæ puellios
fæmineos pepererit.

MVLIEREM fæminas primùm infantes enixam
significantes, taurum sinistrorsum spectantem
pingunt. Mares verò, rursus taurum dextrorsum. Is e-
nim ex congressu discedens, si ad laevam conversus fuerit,
genitam esse fæminam indicat, si ad dexteram, marem.

44. Quomodo vespas.

VESPAS designantes, cadaver equi pingunt. Ex
eo enim multæ procreantur vespe.

45. Quomodo mulierem abor-
tientem.

ABORTIENTEM mulierem significantes, equam
quæ lupum conculcet, pingunt. Non solum
enim si lupum calcarit, abortum facit equa: sed

M 2 Et si

καὶ τὸ ἴχνος εἰὰ πατήσῃ ἔλυκε, ὡς αἰχμημα ἐκ-
πιτρώσκει.

μ. πῶς ἀνθρώπων ἰατρύοντα ἐαυτὸν
ἀπὸ χησμῆ.

ΑΝθρώπων ἀπὸ χησμῆ ἰατρύοντα ἐαυτὸν βε-
λόμηροι σημήναι, φάσαν κρατῆσαν φύλ-
λον δάφνης ζωγραφῆσιν. ἐκείνη γὰρ ὅτε ἀρρώσῃ,
φύλλον ἐπίθησι δάφνης εἰς τὴν νοσίου ἐαυτῆς ἢ
ὕγαινει.

μ. πῶς κώνωπας πολλὰς.

Κώνωπας πολλὰς ἐπιφοιτῶντας βελόμηροι
ζωγραφῆσαι, σκώληκας γράφουσιν. ἐκτέτων
γὰρ ἡμῶνται οἱ κώνωπες.

μ. πῶς ἀνδρα μὴ ἔχοντα χολῶν, ἀλλ' ἀφ'
ἐτέρας δεχόμενον.

ΑΝδρα μὴ ἔχοντα χολῶν αὐτοφυῶς, ἀλλ'
ἀφ' ἐτέρας δεχόμενον γράφοντες, ὡς ἰσχυρὰν
ζωγραφῆσιν, ἔχουσιν τὰ ὀπίδια ὄρθα. ἐν ἐκείνοις
γὰρ τὴν χολῶν ἔχει.

μ. πῶς ἀνθρώπων ἀσφαλῶς οἰκῆντα
πόλιν.

ἀνθρώπων

Et si lupi calcarit vestigium, abortit protinus.

46. Quomodo hominem, qui sese re-
sponso ab oraculo accepto
sanarit.

HOMINEM, qui se ipse ex oraculo, pristinae sanitati
restituerit, volentes innuere: palumbum pin-
gunt lauri folium tenentem. Hic enim ubi morbo labo-
rat, lauri folium in nidum suum inferens, conualefcit.

47. Quomodo culicum copiam.

EXCRESCENTEM *Et adventantem culicum copiam*
exprimere cupientes, vermes pingunt. Siquidem ex
his gignuntur culices.

48. Quomodo hominem, qui cum ex se bi-
liosus non sit, ab altero tamen
bile comoveatur.

HOMINEM qui suapte natura bile careat, sed eam
ab altero suscipiat, notantes; columbam pingunt
dorso erecto: illic enim bilem habet.

49. Quomodo hominem qui tuto urbem
incolat.

Ἄνθρωπον ἀσφαλῶς οἰκῆντα πόλιν σημήναι
 βελόμηροι, ἀεὶ ἐν λίθον βασιάζοντα ζωγρα-
 φῆσιν. ἐκείνῳ γὰρ ἀπὸ θαλάσσης, ἢ ἀπὸ [τῆς]
 γῆς λίθον ἐπάγει, καὶ πύθησιν εἰς τὴν ἰδίαν νοσταν.
 διὰ τὸ ἀσφαλῶς μένειν.

ι. πῶς ἄνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ ὑφ'
 ἑτέρας καταδιωκόμενον.

Ἄνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ καταδιωκ-
 μένον ὑπὸ ἰσχυροτέρων βελόμηροι σημήναι,
 ὡπίδα καὶ ἵππον ζωγραφῆσιν. αὕτη γὰρ ἵππιαται ὄ-
 φαν ἰδὴ ἵππον.

ιι. πῶς ἄνθρωπον δηλῆσαι περὶ σφύγοντα
 τῷ ἰδίῳ πάτρωνι καὶ μὴ βοηθέμενον.

Ἄνθρωπον περὶ σφύγοντα τῷ ἰδίῳ πάτρωνι,
 καὶ μὴ βοηθέμενον, θέλοντες δηλῶσαι: σφρ-
 ζὸν καὶ γλαῦκα ζωγραφῆσιν. ἔτῳ γὰρ θηροδύ-
 μενῳ, πρὸς τὴν γλαῦκα τέχει, καὶ πρὸς αὐτῆ
 ὦν πῆ(ξ).

ιιι. πῶς ἄνθρωπον δηλῆσαι ἀσθενῆ καὶ
 περὶ σφύγοντα.

VT hominem significant, qui tuto urbem habitat; aquilam pingunt, quæ lapidem gestet. Hæc enim è mari vel terrâ sublatum lapidem in suum infert nidum, quo tutior sit ac firmior.

50. Quomodo inferiorem debilioremq;
hominem, quem alius persequatur.

DEBILIOREM hominem, quem validior ac potentior insectetur, volentes designare, otidem & equum pingunt. Hæc enim equo inspecto protinus avolat.

51. Quomodo cum qui ad proprium patronum confugiens, nullum tamen ab eo sentit auxilium.

HOMINEM qui ad proprium patronum confugiat, nec ejus sublevetur auxilio, monstrare cupientes, passerem & noctuam pingunt. Hic enim dum aucupum venatione petitur, ad noctuam accurrit, à qua mox opprimitur.

52. Quomodo hominem, qui cum viribus non valeat, temerè tamen aliquid suscipit, ac audacius gerit.

^ν Ἄνθρωπον ἀδενῆ καὶ ἀροπετδύομενον βε-
λόμενοι σημήναι, νυκτερίδα ζωγραφῆσιν.
ἐκείνη γὰρ μὴ ἔχουσα πτερὰ, ἴπιαται.

ν. πῶς γυναικα θηλάζουσαν, ἢ καλῶς
ἀνατρέφουσαν.

** pro ijs men-
dosè τευγόνα
legitur apud
Aldum, quod
etiam inter-
pres reliquit.*

Γυναικα θηλάζουσαν, καὶ καλῶς ἀνατρέφου-
σαν βελόμενοι ζωγραφῆσαι, * νυκτερίδα
πάλιν ἔχουσαν ὀδόντας καὶ μαστῆς) ζωγραφῆσιν.
αὕτη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων πτερωτῶν, ὀδόντας καὶ μα-
στῆς ἔχει.

νδ. πῶς ἀνθρώπον κηλέμενον ὀρχήσει.

^ν Ἄνθρωπον δι' ὀρχήσεως καὶ αὐλητικῆς κηλέ-
μενον βελόμενοι σημήναι, τευγόνα ζωγρα-
φῆσιν. αὕτη γὰρ ἰσὸς αὐλῆς ἢ ὀρχήσεως ἀλίσκεται).

νε. πῶς ἀνθρώπον μουσικόν.

** Ald. τελεσῆν.*

^ν Ἄνθρωπον ᾗ μουσικόν, καὶ * τελεσῆν βελό-
μενοι σημήναι, τέπιγα ζωγραφῆσιν. ἔτι
γὰρ διὰ τῆς ὀρχήσεως ἐλάλει, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥάχε-
ως φθεγγόμενος, καλὸν μέλος αἰεῖται.

νε. πῶς βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἐλεῖντα
[ἐν] ταῖς παισίμασι.

Βασίλειά

IMBECILLVM *hominem, lascivientem tamen, & audacius aliquid molientem, cum monstrare voluerint, vesperilionem pingunt. Hæc enim etsi * alas non habe-*^{* pennis.} at, volare tamen conatur.

53. Quomodo lactantem mulierem, optimeq; nutrientem. 185

MVLIEREM *lactantem ac benè nutrientem ubi pictura exprimere volebant, vesperilionem rursus pingebant. Sola enim inter omnes volucres, hæc dentes ac mammas habet.*

54. Quomodo hominem qui tripudio capiatur ac demulceatur. 186

HOMINEM *saltatione tibiariũq; cantu gaudentem notantes, turturem pingunt. Hæc siquidem tibia ac saltatione capitur.*

55. Quomodo sacris initiatum hominem. 187

REBVS *sacris ceremonijsq; addictum significantes, cicadam pingunt. Hæc enim non ore, sed dorso resonans, pulcherrimum edit dulcissimumq; concentum.*

56. Quomodo seorsum agentem regem, nec subditorum lapsibus veniam dantem.

ΒΑσιλέα ιδιάζοντα, κἢ μὴ ἐλεῖντα ἐν τοῖς παιδομασι βελόμβροι σημηῆναι, ἀετὸν ζωγραφῶσιν. ἔτι θ' ἔν τοῖς ἐρήμοις τόποις ἔχει τὴν * νεοσιαὴν, καὶ ὑψηλότερον θ' πάντων τῶν πετεινῶν (ἰπία).

* Ald. νεοσιανὴν
ὑψηλότερον.

εἰ. πῶς ἀποκατάσασιν πολυχρόνιον.

ΑΠοκατάσασιν δὲ πολυχρόνιον βελόμβροι σημηῆναι, φοῖνικα τὸ ὄρεον ζωγραφῶσιν. ἐκεῖν θ' ἔστι ὅτε γηναῖται, ἀποκατάσασιν γίνεται πσαγμάτων. γηναῖται δὲ τοῖς τῶν τρώπων: ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ φοῖνιξ, ῥήσκει ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὀπίω ἐκ τῆς ῥήγματι λαμβάνει, καὶ ἐκ τῆς ἰσῶς θ' ἐκκατάρρονται [διὰ τῆς ὀπῆς] ἄλλο γηναῖται. ἔτις τε ἅμα * τὰ πτεροφυῆσαι, σὺν τὰ πατρί πορεύεται εἰς τὴν ἡλίαν πόλιν τὴν ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ὡσαυτὸν ἐκεῖ, ἅμα τῇ ἡλίαν ἀναβλή, ἐκεῖσε τελευτᾷ. καὶ μετὰ τὸν θανάτον θ' πατρός, ὁ νεσὸς πάλιν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀπεισι. οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς αἰγύπτου τὸν ἀποθανόντα φοῖνικαθάπτισι.

* τῆ πτεροφυῆσαι
Ald.

ιι. πῶς φιλοπάτορα.

ΦΙλοπάτορα βελόμβροι σημηῆναι ἀνθρώπον, πελαεργὸν ζωγραφῶσιν. ἰσὸν γὰρ τῶν γηνησαύτων

REGEM qui solitudine gaudeat, quiq; errata non condonet, si velint significare, aquilam pingunt. Hæc enim desertis in locis nidum sibi construit, sublimiusq; cæteris volatilibus volat.

57. Quomodo diuturnam rerum
instaurationem.

INSTAVRATIONEM autem diuturnam, & quæ post multa fiat secula, volentes indicare, phœnicem avem pingunt. Hic enim dum nascitur, rerum vicissitudo fit & innovatio. Gignitur autem hunc in modum: jam-jam moriturus Phœnix in terram sese summo impetu projicit, unde & vulnus accipit. Ex sanie verò [vulneris] defluente, alius gignitur, qui simul ac pennæ ei natæ sunt, cum patre Heliopolim, quæ in Aegypto est, proficiscitur: quo cum pervenerit, pater illic, simul ac Sol ortus est, moritur: post cujus mortem pullus in propriam redit patriam. At Phœnicem hunc defunctum Aegyptij sacerdotes sepulture mandant.

58. Quomodo patris amantem.

PATRIS studiosum hominem innuentes, ciconiam
N 2 pingunt.

σαίντων ἐκτραφεῖς, ἐχωρίζεται τῆς ἰδίων πατέ-
ρων, ἀλλὰ ὡς ἀμφὶ αὐτοῖς ἀχρεῖς ἐχάστε γήρως,
θεραπείαν αὐτοῖς δὲσπόμενον.

iv. πῶς γυναῖκα μισῶσαν ἐν ἑαυτῆς
αἰδρα.

Γυναῖκα μισῶσαν ἐν ἰδίῳ αἰδρα, καὶ ἐπιβε-
λύσσαν αὐτὰ εἰς θανάτον, μόνον δὲ διαμί-
ξιν κολακύσσαν αὐτὴν βελόμβροι σημεῖναι : ἐ-
χιν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ὅταν συγγίνηται τῷ
ἀρρένι, σῶμα σῶμα ἑμβάλῃσα. καὶ μὴ τὸ δπο-
ζουχθῶμαι, δποδακῶσα τῷ κεφαλῷ ἔαρρένος
αἰαρεῖ.

* A. d. ἑμβάλ-
λα.

v. πῶς τέκνα δηλῶσιν ἐπιβελύοντα
ταῖς μητέραςιν.

Τέκνα ἐπιβελύοντα ταῖς μητέραςιν σημεῖναι
βελόμβροι, ἐχιδναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ
ἐν τῇ ἐΐκτεται, ἀλλ' ἐκβιβρω-
σασα τῷ γαστέρα τῆς μητρὸς ἐκπορεύεται.

vi. πῶς ἀνδρῶπον δηλῶσιν ὑπὸ κατηγορίας
λοιδορηθέντα καὶ ἀσθενήσαντα.

Ανδρῶπον ὃ ὑπὸ κατηγορίας λοιδορηθέντα
καὶ

pingunt. Hæc enim à parentibus enutrita, nunquam ab ipsis sejungitur, sed ad extremum usq; senium una permanet, pietatem ipsis observantiamq; rependens.

59. Quomodo uxorem quæ virum suum odio habeat.

MVLIEREM quæ virum odio prosequens, ejus vita insidietur, solumq; ei in coitu blandiatur, designare volentes: viperam pingunt. Hæc enim cum mare congregiendens, os ori inserit, & à coitu discedens, marem morso capite interimit.

60. Quomodo liberos matribus insidiantes.

LIBEROS matri insidiantes ut demonstrant, viperam pingunt. Nam hæc non juxta cæterorum animalium naturam in lucem editur, sed exeso diruptoq; matris prodit urero.

61. Quomodo hominem, qui ab accusatore convitijs affectus, morbum inde contraxerit.

HOMINEM, qui ex accusatione convitijs affectus,

* Ald. ἀσθε-
νήσαντα.

καὶ* νοσήσαντα ἐν τοῦθεν βελόμηροι σημήναι, βα-
σιλίσκον ζωγραφῶσιν. ἐκεῖν⊕ γ' οὖν πλησιάζον-
τας τῷ ἑαυτοῦ φυσήματι φονδίει.

εβ'. πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ πυρὸς κατόμηρον.

ΑΝθρώπον ὑπὸ πυρὸς κατόμηρον βελόμηροι
σημήναι, σαλαμαίνδραν ζωγραφῶσιν. αὕτη
γ' ἐκατέρᾳ τῇ κεφαλῇ ἀναγεί.

εν'. πῶς ἀνθρώπον τυφλόν.

ΑΝθρώπον τυφλόν βελόμηροι σημήναι, ἀ-
σπάλακα ζωγραφῶσιν. ἐκεῖν⊕ γ' ὀφθαλ-
μὸς ἐκ' ἔχει, ἕτερον ὄρα.

εδ'. πῶς ἀνθρώπον ἀπερίτν.

ΑΝθρώπον ἀπερίτν βελόμηροι σημήναι,
μύρμηκα καὶ πτεροὺς νυκτερίδ⊕ ζωγραφῶ-
σιν. διότι πθεμένων τῶν πτερῶν εἰς τὴν νεοσταν τῶν
μυρμηκῶν, ἀπερίερχεται αὐτῶν.

ει'. πῶς ἀνθρώπον διὰ τῆς οἰκείας ἔξωλείας
βλαπτόμηρον.

ΑΝθρώπον διὰ τῆς ἰδίας ἔξωλείας βλαπτό-
μηρον σημήναι βελομένοι, κάσσορα ζωγρα-
φῶσιν. ἐκεῖν⊕ γ' καταδιωκόμεν⊕, εἰς τὴν ἀ-

γρην

in aegritudinem inciderit, significare cupientes, basiliscum pingunt. Hic enim propius accedentes afflatu suo perimit.

62. Quomodo hominem qui igne
uratur.

HOMINEM qui igne comburatur dum significant, Salamandram pingunt. Hæc enim utroq; capite interimit.

63. Quomodo cœcum hominem.

CŒCVM significantes, talpam pingunt: qui neq; oculos habet, neq; omnino videt.

64. Quomodo hominem qui domi sese
continet.

HOMINEM qui domo non exeat significantes, formicam simulq; pennas Vespertilionis pingunt. Huius enim pennis ad formicarum nidos admotis, nulla ex ipsis egreditur.

65. Quomodo hominem qui sibi ipsi da-
mni ac pernicipi autor sit.

EVUM qui proprio & à se illato damno ladataur, volentes signare, castorem pingunt. Hic enim cum se ve-
natione

γραν ὅτ' ἰδίαις διδύμας ἀποσπῶν ῥίπτει.

εἰ'. πῶς ἀνθρώπον κληρονομηθέντα ὑπὸ μεμισημερίας τέκνα.

ἌΝθρωπον κληρονομηθέντα ὑπὸ μεμισημερίας τέκνα βεβλόμενοι σημήναι, πίθηκον ἔχοντα ὀπίσω ἕτερον μικρὸν πίθηκον ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ ἡμεῖς δύο πίθηκας: καὶ τὴν μὲν ἕνα αὐτῷ, φιλεῖ λίαν: τὴν δ' ἕτερον μισεῖ. ὃν δὲ φιλεῖ, ἐμπαροῦσεν βασιάζων, φονδύει: ὃν δὲ μισεῖ, ὀπίσθεν ἔχει, καὶ ἐκείνον ἐκτρέφει.

εἰ''. πῶς ἀνθρώπον τὰ ἰδια ἐλαττώματα κρύπτοντα.

ἌΝθρωπον τὰ ἰδια ἐλαττώματα κρύπτοντα βεβλόμενοι σημήναι, πίθηκον ἔχοντα ζωγραφῶσιν. ἔτι γὰρ ἔργων, κρύπτει τὸν ἰδίον ἔργον.

εἰ'''. πῶς ἵνα κτ' τὸ μάλλον ἀκρόντα.

Τῖνα δὲ κτ' τὸ μάλλον ἀκρόντα θέλοντες σημήναι, αἴγα ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἀναπνεῖ διὰ τῶν ῥωθῶνων, καὶ τῶν ὠτων.

εἰ'''. πῶς ἄσατον.

Τῖνα δ' ἄσατον κτ' μὴ μόνοντα ἐν ταύτῳ, ἀλλ' ὅτε μὲν

natione peti videt, proprios testes evulsos in prædam objicit.

66. Quomodo hominem, qui sibi in viso filio hæreditatem reliquerit.

HOMINEM, *cujus bonis invisus filius successerit, innuentes, simium pingunt, retroq; parvum aliterum. Is enim cum geminos pariat, ex his alterum supra modum diligit, alterum odit. Quem autem diligit, ante se assiduè gestans, suffocat. At quem odit, retro habet, ac deinceps educat.*

67. Quomodo hominem lapsos suos regentem.

QVVM *notare eum volunt, qui delicta aut errata sua occultet, simium mejentem pingunt. Hic enim mejens urinam occulit.*

68. Quomodo eum qui auditu magis valeat.

EVVM *qui acutiùs audiat volentes innuere, capram pingunt, quæ & naribus, & auribus respirat atq; audit.*

69. Quomodo instabilem.

INSTABILEM *quempiam, neq; in eodem persistentem*
O statu,

* γράφ. κ. θ. συν.
* γ. κ. δ. δ. δ. δ.

μὲν ἰσχυρὸν, ὅτε δὲ ἀδενῆ, βελόμενοι σημεῖται, ὑαῖναν ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ὅτε μὲν ἀρρίλω γίνεται, ὅτε δὲ θήλεια.

•. πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ ἐλαπίδων ἢ τίόμνον.

ΑΝθρώπον δὲ ἢ τίόμνον ὑπὸ [τῷ] ἐλαπίδων βελόμενοι σημεῖται, δύο δέρματα ζωγραφῶσιν, ὧν τὸ μὲν, ὑαῖνης ἐστὶ· τὸ δὲ ἄλλο, παρδαλέως. ἐὰν γὰρ ὁμοῦ τεθῆτα δύο ταῦτα δέρματα· τὸ μὲν τῆς παρδαλέως ἀποβάλλει τὰς τρίχας, τὸ δὲ ἄλλο, ἔ.

* Ald: τιθῆ: forte vocatus τιθῆται vel τιθῆται.

••. πῶς ἀνθρώπον ἔϊδίε ἐχθρῶ φειγρόμενον.

ΑΝθρώπον ἔϊδίε ἐχθρῶ φειγρόμενον δηλώντες, ὑαῖναν ἔπι τὰ δεξιὰ σρεφόμενον ζωγραφῶσιν: ἐὰν δὲ νικώμενον, ἀνάπαλιν ἔπι τὰ ἀριστερὰ σρεφομήλω ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ διωκομένη, ἐὰν ἔπι τὰ δεξιὰ σραφῆ, ἀναγρεῖ τὸν διώκοντα: ἐὰν δὲ ἔπι τὰ ἀριστερὰ, ἀναγρεῖται ὑπὸ τοῦ διώκοντος.

•β. πῶς ἀνθρώπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθείσας ἀπαρ συμφορὰς ἀφόβως.

Ανθρώπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθείσας ἀπαρ συμφορὰς ἀφόβως, ἀρχὴ θανάτου, βελόμενοι δη.

statu, sed interim robustum & audacem, interim verò imbecillum ac timidum volentes designare, hyenam pingunt. Hæc enim nonnunquam mas est, nonnūquam fœmina.

70. Quomodo cum qui ab inferioribus victus sit.

EV_M qui inferiori & invalidiori cesserit, cum innuere volunt, geminas pelles pingunt, hyenæ unam, alteram pardi. Hæc enim si simul jungantur, pardi quidem pelles pilos abiicit, altera non item.

71. Quomodo hominem inimico superiorem.

EV_M qui inimico superior evaserit, monstrantes, hyenam ad dextram versam pingunt: rursus eandem sinistrorsum, victum docentes. Hæc enim cum ab adversario invaditur, si ad dextram deflexerit, persecutem interimit: si ad sinistram, ab eodem perimitur.

72. Quomodo cum qui intrepidè oblatas sibi pertulerit calamitates.

EV_M qui ad extremum usq; vitæ spiritum omnes in quas incidit calamitates æquo & constanti superavit ac

δηλώσαι, δέγμα υαίνης ζωγραφῶσιν. ἐὰν γάρ τις τὸ
δέγμα ἔσθ' ὠφειβάλληται, καὶ παρέλθῃ διὰ τινων
ἐχθρῶν: ἐμὴ ἀδικηθήσεται ὑπὸ ἑνὸς, ἀλλὰ παρ-
έσχεται ἀφόβως.

οι. πῶς ἀνθρώπον διανθέντα τοῖς ἰδίοις
ἐχθροῖς.

* *Alid. κατά.* **Α**Νθρώπον διανθέντα ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν,
καὶ * μὲν ζῆμίας μικρῆς ἀπαλλαγῆτα, βε-
λόμηροι σημήναι, λύκον ζωγραφῶσιν, ἀπολέσαν-
τα τὸ ἀκρον τῆς ἐρεᾶς. ἔτ' [γδ] μέλων θηροδέ-
ας, ἀποβάλλει τὰς τείχας, καὶ τὸ ἀκρον τῆς ἐρεᾶς.

οι. πῶς ἀνθρώπον φοβέμενον τὰ ἔπισυμ-
βαίνοντα αὐτῷ ἐκ τῶν ἀφανῶς.

* **Α**Νθρώπον φοβέμενον τὰ ἔπισυμβαίνοντα ἐ-
αὐτῷ ἐκ τῶν ἀφανῶς βελόμηροι σημήναι, λύ-
κον καὶ λίθον ζωγραφῶσιν. ἔτ' γδ, ἔτε σίδηρον,
ἔτε ῥάβδον φοβεῖται, ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέ-
λει ἐαυτὸς περσεύῃ τῷ λίθῳ, δεισκει αὐτὸν
πιόμενον. καὶ ὅπερ αὐτὸν πληγῇ τῷ λίθῳ ὁ λύκος,
σκώληκας ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρει.

οι. πῶς ἀνθρώπον ἐπὶ θυμῷ σωφρονηθέντα
ὑπὸ πυρός.

ἀνθρώ-

rit ac passus sit animo, si velint monstrare, pellem pingunt hyænæ. Hac enim succinctus quis, et si per medios hostes feratur, intrepidus indemnusq; præteribit.

73. Quomodo hominem ab hostibus oppressum.

CIRCVMVENTVM oppressumq; ab hostibus, & qui minimo sese à discrimine & damno exemerit, indicare volentes, lupum pingunt amissa extrema caudâ. Hic enim à venatoribus indagandus, pilos extremamq; caudam refecat.

74. Quomodo hominem, ea timentem quæ sibi ex improvise, occultaq; quadam ratione contingunt.

EVVM qui discrimina timeat sibi ex insperato occultoq; objecta, dum monstrare voluerint, lupum ac lapidem pingunt. Hic enim neq; sibi à ferro neq; à virga, sed à lapide duntaxat timet. Nimirum si quis in eum lapidem conjecerit, derepente consternatum deprehendet: & ubicunq; lapis ei vulnus inflixerit, ibi succrescere solent pullulareq; vermes.

75. Quomodo hominem ob iracundiam igne castigatum.

11 **Α**νθρωπον ὑπὸ πυρὸς σωφρογιωθέντα, καὶ Ἰππιδυμῶν, θέλοντες δηλώσαι, λέοντας καὶ δᾶδας ζωγραφῆσαι. ἐδὲν γὰρ ἄλλο φοβεῖται ὁ λέων, ὡς τὰς ἀνημιθρίας δᾶδας: καὶ ὑπὸ ἐδενὸς δαμάζει) ὡς ὑπὸ τέτων.

12. πῶς ἄνθρωπον πυρέθοντα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ θεραπευθέντα.

13 **Α**νθρωπον πυρέθοντα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ θεραπευθέντα βελόμηροι δηλώσαι, λέοντα ζωγραφῆσαι πίθηκον τεύγοντα: ἐκείνου γὰρ ἐὰν πυρέξῃ, φαγὼν πίθηκον ὑγαίνει.

14. πῶς ἄνθρωπον [ὑσερην] σωφρογιωθέντα ἀπὸ τῆς πρῶλης Ἰξωλείας.

15 **Α**νθρωπον ἀπὸ Ἰξωλείας τῆς πρῶλης ὑσερην σωφρογιωθέντα βελόμηροι δηλώσαι, ταῦτην ζωγραφῆσαι πεδιδεδμημένον ἀγριοσυκία. ἔτος γὰρ ὅταν ὀργᾶ, δεσμεῖται ἀγριοσυκῆ καὶ ἡμερεῖται.

16. πῶς ἄνθρωπον σωφροσιώλω ἔχοντα διμετάβλητον.

17 **Α**νθρωπον σωφροσιώλω ἔχοντα διμετάβλητον, καὶ μὴ σταθερὰν, βελόμηροι σημεῖναι, ταῦτην

HOMINEM igne castigatum, idq; ob furorem, volentes monstrare, Leones & faces pingunt. Nihil enim æquè timet Leo, atq; accensas faces, nullaq; magis redomatur, quàm his.

76. Quomodo febricitantem hominem, qui sibi ipse medeatur.

EV M qui feбри laborans se ipse curet, monstrantes, Leonem pingunt, qui simiam voraret. Hic enim febre correptus, si simiam vorarit, protinus convalescit.

77. Quomodo hominem prioribus damnis & calamitatibus admonitum ac emendatum.

EV M qui ex ijs in quas paulo antè incidit calamitatibus postea modestior evaserit, si innuere velint, taurum pingunt caprisico revinctum. Hic enim si ferociat, caprisico ligatus mansuescit.

78. Quomodo hominem necdum certâ stabiliq; temperantia præditum.

DV BIA perumq; stabilis temperantia hominem volentes

ταῦρον ζωγραφῆσι, περιδεδεμμένον τὸ δεξιὸν γό-
 * *Ald. γόνι.* νυ. τέτρν γδ εἰάν δήσης τῷ δεξιῷ * γόνυι, καρπο-
 δέσμιον ἀσκολαθέντα διρήσεις. αἰὲ ἵό ταῦρϑ
 εἰς σωφροσύλῳ ἀσλαμβάνεται, διότι εἰδέ πο-
 τε εἰρήλεως ἐπιβαίνει μὲ τῷ σύλληψιν.

•s. πῶς ἀνθρώπων περβάτων καὶ αἰγῶν
 φθορέοικον.

• **A**Νθρώπων περβάτων ἢ αἰγῶν φθορέοικον
 βελόμμοι σημήναι, αὐτὰ τὰ ζωα γράφει
 τρώγοντα κόνυζαν. ταῦτα γδ φαγόντα κόνυζαν,
 ἀποθνήσκει, διψη καταχεθέντα.

•. πῶς ἀνθρώπων τρώγοντα δηλῶσιν.

• **A**Νθρώπων τρώγοντα βελόμενοι σημήναι,
 κροκόδειλον ζωγραφῆσιν, ἔχοντα τὸ σῶμα
 ἀνεωγμένον. εἶτϑ γδ ---

videnotas.

•. πῶς ἄρπαγα ἀνθρώπων καὶ ἀνενέργητην
 σημαίνουσιν.

• **A**ρπαγα ἀνθρώπων καὶ ἀνενέργητην βελό-
 μενοι σημήναι, κροκόδειλον ἔχοντα ἴβεως
 πλερὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζωγραφῆσι. τέτρα γδ εἰάν
 ἴβεως πλερῷ θίγης, αἰκίνητον [αὐτὸν] διρήσεις.

πῶς

lentes ostendere, taurum pingunt, dextro genu alligatum. Hunc enim si dextro genu vinxeris, juncturam pedis consequi deprehendes. Porrò taurus semper in temperantia exemplum & indicium assumitur, propterea quòd nunquam post conceptum sæminam init.

79. Quomodo domesticum ovium & caprarum mactatorem.

EV^M qui mactandis ovibus & capris domum exhaurit & perdit, volentes significare, ipsa pingunt animantia conyzâ vescentia. Hanc enim herbam ubi pasta fuerint, siti detenta pereunt.

80. Quomodo hominem edentem innuunt.

VESCENTEM hominem significantes, pingunt Crocodilum ore aperto. Hic enim ---.

81. Quomodo rapacem & inertem.

RAPACEM simul & pigrum inertemq; hominem significant, Crocodilum pingentes, qui* Ibis pennam ^{*Ibidis alima.} in capite habeat. Hunc enim si Ibis pennâ tangas, immotum deprehendes.

πβ. πῶς γυναικα γνήσασαν ἀπαξ.

ΓΥΝΑΪΚΑ ΓΝΗΣΑΣΑΝ ΑΠΑΞ ΒΕΛΟΜΕΝΟΙ ΣΗΜΗ-
ΝΑΙ, ΛΕΑΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΑΥΤΗ ΓΩ ΔΙΣ ΕΚΚΙΣΚΙ.

πγ. πῶς ἀνδρωπον γνηθέντα κτ' τλω δε-
χλω ἀμορφον.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ ΑΜΟΡΦΟΝ ΓΝΗΘΕΝΤΑ ΚΤ' ΤΛΩ ΔΕ-
ΧΛΩ, ΎΣΕΡΘΝ ΔΙΕΜΟΡΦΩΘΕΝΤΑ ΒΕΛΟΜΕΝΟΙ ΣΗ-
ΜΗΝΑΙ. ΑΣΚΤΟΝ ΕΓΚΥΜΟΝΕΣΑΝ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΑΥΤΗ ΓΩ
ΑΪΜΑΣΥΕΣΡΑΜΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΠΕΠΗΓΟΣ ΙΚΤΕΙ, ΎΣΕΡΘΝ
ΔΕ ΞΤ ΦΑΛΠΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΜΗΡΘΙΣ ΔΙΑΤΥΠΕ-
ΤΑΙ, ΚΑΙ Τῆ ΓΛΩΣΣΗ ΛΕΙΧΟΜΕΝΟΝ ΤΕΛΑΪΣΤΑΙ.

πδ. πῶς ἀνδρωπον ιχυρθν, και τῷ συμφε-
ρῶντων ὄσφρανλικόν.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ ΙΧΥΡΘΝ, ΚΑΙ Τῷ ΣΥΜΦΕΡῶΝΤΩΝ ὄσ-
ΦΡΑΝΛΙΚΟΝ ΒΕΛΟΜΕΝΟΙ ΣΗΜΗΝΑΙ, ΕΛΕΦΑΝΤΑ
ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ, ΕΧΟΝΤΑ ΤΛΩ ΠΕΡΒΟΣΚΙΔΑ. ΕΝΕΪΝΘ
ΓΩ ΤΑΥΤΗ ὄσφραίνεται, και κρατεῖ τῷ περσπι-
πῶντων.

πε. πῶς ἀνδρωπον βασιλέα φδύγοντα
μωείαν και ἀφροσύλω.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΦΔΥΓΟΝΤΑ ΜΩΕΙΑΝ ΚΑΙ
ΑΦΡΟΣΥΛΩ

82. Quomodo mulierem semel enixam.

SEMEL enixam mulierem significant, leanam pingentes. Hac enim bis uterum non fert.

83. Quomodo hominem primùm rudem, informemq; editum.

HOMINEM, qui initio quidem informis natus sit, sed postea formam acceperit, innuunt depictâ ursâ pregnante. Hac namq; sanguinem primùm condensatum & concretum parit, hunc postea proprijs fovens formoribus, efformat, linguaq; lambens perficit.

84. Quomodo robustum hominem, quæq; è re suâ sint subolfacientem.

EV M qui simul & viribus & ingenio valeat, ad ea dignoscenda quæ utilia sint, volentes significare, Elephantum pingunt cum suâ proboscide. Hac enim odoratur, & incidentia consequitur.

85. Quomodo regem à stultitia impudentiaq; abhorrentem.

REGEM qui omni studio stultitiam fugiat ac imprudentiam

ἀφροσύνην βεβλόμενοι σημηῆναι, ἐλέφαντα καὶ κείον
ζωγραφῶσιν. ἐκεῖν Θ γδ θεωρῶν τὸν κείον φύγει.

πῶς βασιλέα φύγοντα φλύαρον
αἰθροπον.

Βασιλέα φύγοντα φλύαρον αἰθροπον βεβλό-
μενοι σημηῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφῶσι μετ' χοί-
ρα. ἐκεῖν Θ γδ ἀκίων φωνῆς χοίρου, φύγει.

πῶς αἰθροπον ὀξυὸν μετ' ἐπι κίνησιν,
ἀσκέπῳ δὲ καὶ ἀνοήτῳ κινέμενον.

Αἰθροπον ὀξυὸν μετ' ἐπι κίνησιν, ἀσκέπῳ
δὲ καὶ ἀνοήτῳ κινέμενον βεβλόμενοι σημη-
ῆναι, ἔλαφον καὶ ἔχιδναν ζωγραφῶσιν. ἐκεῖνη γδ
ὀρῶσα τὴν ἔχιδναν, φύγει.

πῶς αἰθροπον παρονοόμενον τῆς ἰδίας
* τροφῆς.

* τροφῆς.

Αἰθροπον παρονοόμενον τῆς * ἰδίας τροφῆς
βεβλόμενοι σημηῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφῶσι
κατ' ἐπιπλέοντα ἑαυτῶν ἰδίας ὀδόντας. [ἐκεῖν Θ γδ ὅταν
ἴδῃ ἑαυτῶν ἰδίας ὀδόντας πίπλοντας, καταδράπεται
τῶν, καὶ] τῶν * γδ πεσόντας, λαβὼν κατ-
ερίηται.

* γρ. καὶ οἰκείας.

ἰδίας (inclusion)
ἐπι. f.

ἰδίας τῆς.

dentiam significant, elephantum & arietem simul pingentes. Ille enim viso ariete fugit.

86. Quomodo regem qui nugatorem
averfetur.

REGEM qui nugacem vitet hominem, elephantum cum porco pingentes. Is enim voce porci auditâ, aufugit.

87. Quomodo hominem qui celeriter quidem, sed inconsulto inconsiderateq; moveatur.

EVMSignificantes qui agilis sit & velox, sed qui tamen absq; iudicio ac ratione feratur, cervum depingunt, & viperam. Hac siquidem conspecta, temerè in fugam vertitur cervus.

88. Quomodo hominem qui suæ prospiciat sepulturæ?

VT denotent eum qui de suâ sollicitus est sepulturâ, elephantem pingunt, proprios dentes defodiendem. Hos enim ubi exciderint acceptos, in terram condit.

π. πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

ΑΝθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες δηλώσαι, κορώνην ἀποθανῆσαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ζῆκατὸν ἔτη κατ' αἰγυπίας. τὸ δ' ἔτος κατ' αἰγυπίας τεσσαρῶν ἐνιαυτῶν.

π. πῶς ἄνθρωπον ἐν ἑαυτῷ κρύπτοντα κακίαν.

ΑΝθρωπον ἐμφωλθόντα ἑαυτῷ κακίαν, καὶ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥστε μὴ γνωθῆναι τοῖς ἰδίοις, θέλοντες σημῆναι, πάροδον ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ κρύφα τὰ ζῶα θηροῦσι, μὴ συγχωρῶσα τῷ ἰδίῳ* ὁσμῷ ἀφίεναι, καταδιωκτικῶν ἔσαν τῶν ἄλλων ζώων.

* ὁσμὴν ἰδίῳ.

π. πῶς ἄνθρωπον ἔξαπατῶμενον διὰ κολακείας.

ΑΝθρωπον ἔξαπατῶμενον διὰ κολακείας βελόμενοι σημῆναι, ἕλαφον μὲν αὐλητῶ ἀνθρώπου ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ θηροῦται ἀκέραια ἡδύα σείσματα ἀδόντων, ὡς κατακηλεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

π. πῶς ἀεὶ γίνωσιν δὲ καρπίας οἶνον.

89. Quomodo hominem qui plenam iustamq; ætatem vixerit.

EV^M qui iustam hominis ac legitimam vixerit ætatem, volentes monstrare, cornicem mortuam pingunt. Hæc enim centum juxta Aegyptiorum morem computatis annis vivit. Constat autem Aegyptiacus annus quatuor usitatis & communibus annis.

90. Quomodo hominem qui suum ipsius scelus ac maleficium tegat.

DESIGNANTES hominem, qui scelestum suum ac malignum occultet animum, ne à suis noscatur, pardum pingunt. Hic siquidem clanculum alia persequitur animantia, nec finit impetum ac pernicitatem innotescere, qua in illis persequendis utitur.

91. Quomodo hominem adulatione deceptum.

EV^M qui assentatione captetur, innuentes, cervum cum tibia pingunt. Hic enim dum suavissimum audiens canentium modulatum, ingenti velut demulsetur voluptate, sic facile in venatorum manus incidit.

92. Quomodo præfagium copiosæ vindemiæ.

Πρόγνωσιν δίκαρπίας οίνου βελόμενοι σημή-
 ναι, έποπα ζωγραφῶσιν. εκείνῳ γῶ έαν πρῶ-
 τῆ καμῆ τῶ ἀμπέλων κρᾶζῆ, δυνίαν σημαίνει.

• γ. πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα.

Ανθρώπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα, καὶ έ-
 αυτὸν * θεραπεύοντα βελόμενοι σημήναι, έ-
 ποπα ζωγραφῶσι, καὶ ἀδιαντον τῶ βοτάνῳ. ε-
 τῷ γῶ βλαβείς ὑπὸ σαφυλῆς, ἀδιαντον διπολι-
 θέμενῳ εἰς τὸ έαυτῷ σῶμα, πειοδύεται.

* γρ. ἢ πειο-
 δυνόντα.

• δ. πῶς ἀνθρώπον έαυτὸν φυλάττοντα διπὸ
 ἑπιβεληῆς έχθρῶν.

Ανθρώπον διπὸ ἑπιβεληῆς έχθρῶν έαυτὸν φυ-
 λάττοντα βελόμενοι σημήναι, γέρονον γρη-
 γορῶσαν ζωγραφῶσιν. αὐται γῶ έαυτῶς φυλάσ-
 σαι γρηγορῶσαι κατ' ὄρδινον ἐν πάσῃ τῇ νυκτί.

• ε. πῶς παιδερασίαν.

Παιδερασίαν βελόμενοι σημήναι, δύο πέρι-
 κας ζωγραφῶσιν. εκείνοι γῶ έπαι χηρδύσω-
 σιν, έαυτοῖς διποκέχλωται.

• ς. πῶς γέροντα ὑπὸ λιμῶ διποθανόντα.

Γέροντα ὑπὸ λιμῶ διποθανόντα φέλοντες δι-
 λῶσαι,

PRÆSAGIVM copie vini significantes, upupam pingunt: Quæ si ante vitium tempus cecinerit, insignem vini bonitatem simul ac copiam prænunciat.

93. Quomodo hominem, cui uvæ usus nocuerit.

VUÆ esu offensum & sese curantem notantes, upupam pingunt, & Adiantum herbam. Hæc enim si uva comesta lesa fuerit, Adiantum ori inferens, certo decurso spacio pristinam recipit valetudinem.

94. Quomodo hominem sibi ab hostium inimicorumve insidijs caventem.

SIBI ab adversariorum insidijs caventem cum volunt significare, gruem vigilantem pingunt. Hæ enim hoc se ipsas præsidio custodiunt, totâ nocte per vices excubias agentes.

95. Quomodo obscœnum puerorum amorem.

PRÆDICATIONEM designantes, geminas perdices pingunt. Quæ cum viduæ sunt, se invicem abutuntur.

96. Quomodo senem fame enectum.

SENEM qui fame perierit, volentes monstrare, æquilam

* Ald. ἐπι-
καμ. utrunq;
in m. f.

λῶσαι, ἀετὸν * δύο κεκαμμένον ἔχοντα τὸ ράμβος
ζωγραφῶσιν. ἐκείνθ' ὃ γ' ἡγεσίωκον, δύο κάμπι-
ται τὸ ράμφ' ὅ αὐτῶ, καὶ λιμῶ δ' ἀποθνήσκει.

* ε. πῶς ἀνθρώπον ἀεὶ ἐν κινήσει καὶ θυμῶ
διάγοντα.

* **Α**Νθρώπον ἀεὶ ἐν κινήσει καὶ θυμῶ διάγοντα
καὶ μήτε ἐν τῷ τρέφεαδ' ἡσυχάζοντα βελο-
μήτροι σημήναι, κορώνης νεοσῶς ζωγραφῶσιν. αὐ-
τῇ γ' ἰπλάμνη τρέφει ὄν νεοσῶς.

* ε. πῶς ἀνθρώπον εἰδὸτα τὰ μετέωρα.

* **Α**Νθρώπον εἰδὸτα τὰ μετέωρα θέλοντες σημή-
ναι, γέραναν ἰπλάμνον ζωγραφῶσιν. ἐκείνθ' ὃ
γ' ὑψηλῶς πάνυ ἰπλάται, ἵνα θεάσῃται τὰ νέφη,
μὴ ἀεὶ χαμάζῃ, ἵνα ἐν ἡσυχίᾳ διαμνῇ.

* ε. πῶς ἀνθρώπον δύοτάξάμνον τὰ ἴδια
τέκνα δι' ἀποείαν.

* **Α**Νθρώπον δύοτάξάμνον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀ-
ποείαν βελομήτροι σημήναι, ἰέρακα ἐγκύ-
μονα ζωγραφῶσιν. ἐκείνθ' ὃ γ' πίκτων τρία ὠὰ, τὸ
ἐν μόνον ἐπιλέγεται καὶ τρέφει, τὰ δ' ἄλλα δύο,
κλαῖ. ἔρ' ὃ ποιεῖ, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὄν
ἀνυχαῖ

quilam pingunt ad unco rostro. Huic enim senescenti ad uncum fit rostrum, itaq; in mediâ perit.

97. Quomodo hominem in perpetuo motu atq; animi agitatione degentem.

EV^M qui in continuo motu & animi intentione usq; adeo versetur, ut ne vesceus quidem quiescat, significantes, cornicis pullos pingunt. Hæc enim etiam volans pullos pascit.

98. Quomodo hominem sublimium rerum peritum.

SIDERALIS scientiæ gnarum cum significant, gruem volantem pingunt. Illa enim altè admodum volat, ut nubes è proximo conspiciat, neq; tempestate agitetur, atq; ita altam agat quietem.

99. Quomodo hominem proprios à se dimittentem liberos ob paupertatem.

HOMINEM qui inopiâ pressus, liberos valere iusserit, notantes, accipitrem prægnantem pingunt. Is enim cum tria ova pariat, unicum quod nutriat seligit, reliquis duobus fractis. Hæc autem facit, quòd per id

όνοχας ἀπολλύειν, καὶ ἐν τῷ θέν μὴ δυνάσασθαι
 τρία βρέφη τρέφειν.

ε'. πῶς ἀνθρώπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν πο-
 δῶν κίνησιν ποιῆσας.

ΑΝθρώπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν ποδῶν κίνη-
 σιν ποιῆσας βελόμηροι σημεῖναι, κάμηλον
 γράφειν, ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων ζώων τὴν μη-
 ρὸν κάμπει, διὸ καὶ * κάμηλ. Θ. λέγει).

* κάμηλ. Θ.

εε'. πῶς ἀνθρώπον ἀναιδῆ καὶ κτ' τὴν
 ὄρασιν ὀξύ.

ΑΝθρώπον ἀναιδῆ, καὶ κτ' τὴν ὄρασιν ὀξύ
 θέλοντες δηλώσαι, βάτραχον γράφειν.
 ἔτ. Θ. γὰρ αἷμα ἐκ ἔχει, εἰ μὴ ἐν μόνοις τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς. οὗτο δὲ ἐκεῖ αἷμα ἔχοντας, ἀναιδῆς καλεῖ-
 σιν, διὸ καὶ ὁ ποιητής: οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔ-
 χων, κραδίω δ' ἐλάφοιο.

εεε'. πῶς ἀνθρώπον μὴ δυνηθέντα κινῆσας.

ΑΝθρώπον πολὺν χρόνον μὴ δυνηθέντα κί-
 νῆσας, ὑσερρὴν ἢ κινηθέντα τοῖς ποσὶ βελόμηροι
 σημεῖναι, βάτραχον ἔχοντα οὗτο ὀπιώεις πόδας
 ζωγραφῆσιν. ἐκεῖν. Θ. γὰρ ἡνᾶται ἄπες, ὑσερρὴν
 δ' ε.

tempus unguis amittat, ideoq; tres pullos simul educare non possit.

100. Quomodo hominem movendis pedibus cunctabundum ac lentum.

HOMINEM pedum motu tardum & segnem volentes monstrare, camelum pingunt. Hic enim solus ex omnibus animantibus cruris inter eundem inflectit, unde & appellationem nactus est: cum Græcè κάμινδ & quasi κάμινδ à crurum inflexione dictus videatur.

101. Quomodo impudentem hominem, acutiq; ac celeris visus.

HOMINEM inverecundum & visu celerem designantes, ranam pingunt. Hæc enim non alibi sanguinem habet quàm in oculis. Porro, qui illos sanguine respersos habent, impudentes dicunt. Vnde & poeta: *Ilia. d. Ebrie, luminibus canis, effrons, pectore cervi.*

102. Quomodo hominem qui sese movere nequeat.

HOMINEM qui cum diu sese movere non potuerit, postea tandem pedibus moveatur, demonstrantes, ranam pingunt, posteriores pedes habentem. Hæc enim

θ' εὐξανόμενος, περιλαμβανέει οὐ ὀπίσθιος.
 * Ald. κόδας. * πρῶτερον.

εγ'. πῶς ἀνθρώπον πάντων ἐχθρῶν.

ΑΝθρώπον πάντων ἐχθρὸν ἢ ἀπεχοινοισμῶ-
 ὄν θέλοντες σημῆσαι, ἐγχελευ ζωγραφῶ-
 σιν: αὕτη γὰρ ἐδενί τῷ ἰχθύων σιωδρείσεται.

εδ'. πῶς ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θαλάσῃ.

ΑΝθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θαλάσῃ θεί-
 λοντες σημῆσαι, νάγκη τὸν ἰχθὺν ζωγρα-
 φῶσιν. αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ οὐ πολλὰς τῷ ἰχθύων
 μὴ δυναμῶδες κολυμβᾶν, συλλαμβανέει πρὸς ἐ-
 αυτὴν καὶ σώζει.

εε'. πῶς ἀνθρώπον, τὰ χησίμα καὶ τὰ ἄχρησα
 κακῶς ἀνηλωκότα.

ΑΝθρώπον τὰ χησίμα ἢ τὰ ἄχρησα κακῶς
 ἀνηλωκότα βελέμφοι σημῆσαι, πολὺ ποδα
 ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ πολλὰ καὶ ἀσώτως ἐδί-
 ων, πρὸς ἀπὸ τῆς τροφῆς εἰς τὰς θαλάμους, ἢ
 ὅταν ἀναλώσῃ τὰ χησίμα, ἔτε καὶ ἄχρησα ἐκ-
 βάλλει.

εε'. πῶς ἀνθρώπον τῷ ὀμοφυλῶν κρατήσαντα.

ἀνθρῶ-

nim primum sine pedibus nascitur, sed postea dum augetur, pedes assumit posteriores.* * prius.

103. Quomodo omnibus inimicum atq;
inuisum hominem.

OMNIBVS infestum, & qui caterorum consortium fugiat, ostendere volentes, anguillam pingunt. Hac enim cum nullo alio pisce commercium habere deprehenditur.

104. Quomodo hominem multos in
mari servantem.

HOMINEM multos in mari servantem, signare volentes, torpedinem piscem pingunt. Hac enim ubi pisces multos viderit, qui natate non possint, ad se trahit, ac eos servat.

105. Quomodo hominem qui utilia simul
& inutilia malè consumserit.

HOMINEM qui utilia simul & inutilia malè consumserit, indicantes, polypum pingunt. Ille enim cum multa eaq; intemperanter voret, cibum in cavernas reponens congerit, & cum utilia consumserit, tum & que sunt inutilia abjicit.

106. Quomodo eum qui suæ gentis ho-
minibus imperitat.

ἌΝθρωπον τῷ ὁμοφύλων κρατήσαντα βε-
 λόμενοι σημῆναι, κέραβον καὶ πολύποδα
 ζωγραφῶσιν. ἔτ' ὃ γὰρ ὁ πολυπόδας κρατεῖ, καὶ
 τὰ πρῶτα φέρει.

* γρ. καὶ γίνας.

εἰ. πῶς ἀνδρα συζυχθέντα γυναικί.

ἌΝδρα συζυχθέντα γυναικί ἀπὸ πρῶτης* ἡ-
 λικίας ἐν ἣ ἐτέχθη βελέμενοι σημῆναι,
 πίννας ἐγκύβας ζωγραφῶσιν. αὐτὰ γὰρ γυνώμενα
 ἐν τῷ κόγχῳ, μὲν καὶ ὀλίγον συζύγνυται ἀλ-
 λήλας ἐνδον ἔκ κόγχου.

εἰ. πῶς ἀνθρωπον μὴ περνομέμνον ἐαυτῷ.

Πατέρα, ἢ ἀνθρωπον μὴ περνομέμνον ἐαυτῷ,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ οἰκίῳ περνομέμνον θέλοντες
 σημῆναι, πίνναν καὶ καρκίνον ζωγραφῶσιν. ἔτ' ὃ
 γὰρ ὁ καρκίνος μῦς κεκολλημένος τῇ σαρκὶ τῆς
 πίννης, καὶ καλεῖται πιννοφύλαξ, ἀκολούθως τῷ
 ὀνόματι. ἢ ἐν πίννα διόλου κέχλωεν ἐν τῷ κόγχῳ
 πεινώσα. ὅταν ἐν αὐτῆς κελύφας παρεσέλθῃ
 ἰχθυόδιον, ὁ πιννοφύλαξ δάκνει τῇ χηλῇ τὴν πίν-
 ναν, ἢ ἰασηομένη καταμύει τὸν κόγχον, καὶ ἔτιως
 κωπηγετεῖ τὸ ἰχθυόδιον.

πῶς

SVÆ nationis & generis hominibus imperantem cum denotare volunt, carabum & polypum pingunt. Ille enim polypis imperat, interq; eos primas tenet.

107. Quomodo hominem junctum mulieri.

HOMINEM mulieri ab ineunte ætate, adeoq; primis unguiculis junctum innuentes, ostrea prægnantia pingunt. Hæc enim cum in conchâ gignantur, paulo post intra eandem concham sibi invicem junguntur.

108. Quomodo hominem qui sui curam rationemq; non habeat.

PATREM aut hominem qui se ipse non curet, sed à domesticis & propinquis curetur, volentes significare, ostreum & cancrum pingunt. Hic enim carni ostrei velut agglutinatus manet: Vnde & ex consecutione nominis, πυννοφύλαξ, quasi ostrei custos vocatur. Ostreum igitur planè hiat in concha esuriens. Si itaq; dum hiat, pisciculus aliquis irrepserit, mordet cancer ungula ostreum: quod sentiens, concham claudit, atq; ita pisciculum venatur.

εθ. πῶς ἀνδρωπον λάμειαν ἔχοντα.

* λάμειαν m. f.

ΑΝδρωπον * λάμειαν ἔχοντα βελόμβροι σημηῆναι, σκάρην ζωγραφῶσιν. ἔτθ γδ μόνος τῶ ἰχθύων μαρυκάται, καὶ πάντα τὰ πρὸς πίπτοντα ἰχθύδια ἐσθίει.

εἰ. πῶς ἀνδρωπον τῶ ἑαυτῆ τροφῶ ἐμῆντα.

* ἄλ. ἑνὸς θρον.

ΑΝδρωπον ἐμῆντα τῶ ἰδίαν τροφῶ, ἢ πάλιν ἀπλήσως ἐσθίοντα βελόμβροι σημηῆναι, * ἐνάλιον γαλεὸν ζωγραφῶσιν. ἔτθ γδ κύει μὲν διατῆ σόματθ, νηχόμβρθ ἢ καταπίνει τὸν γόνον.

εἰδ. πῶς ἀνδρωπον ἀνθρώπων ἀλλοφύλων χρώμβρον μίξει.

* σμύραμαν m. f.

ΑΝδρωπον ἀνθρώπων χρώμβρον μίξει ἀλλοφύλων βελόμβροι σημηῆναι, * μύραμαν ἰχθύων ζωγραφῶσιν. αὕτη γδ ἐν θαλάσσης ἀναβαίνουσα, τοῖς ἔχεσι μίγνυται, καὶ οὐθέως εἰς τῶ θάλασσαν ἐπιτέχει.

εἰβ. πῶς ἀνδρωπον ἐπὶ φόνῳ κολαδέντα.

ΑΝδρωπον ἐπὶ φόνῳ κολαδέντα, καὶ μετὰ μεληθέντα βελόμβροι σημηῆναι, ἱρυγόνα πεπεπλεγμένῳ ἀγκύρω ζωγραφῶσιν. αὕτη γδ καταχε-

109. Quomodo hominem in gluvie
laborantem.

HOMINEM gule deditum designare volentes, scarum pingunt. Hic enim solus ex piscibus ruminat, & omnes occurrentes pisciculos devorat.

110. Quomodo hominem cibos
evomentem.

EVUM qui ubi suntos cibos evomuerit, avidè rursum vorat, & ita ut satiari non possit, significantes, felle aquaticum pingunt. Hæc enim ore parit, & natans factum absorbet.

111. Quomodo hominem qui cum alieni-
genis comærcium habeat.

HOMINEM alienigenarum commercio gaudentem innuentes, murænam piscem pingunt. Hæc enim è mari flumina ascendens, viperis miscetur, ac protinus in mare recurrit.

112. Quomodo hominem ob eadem fa-
ctam supplicio affectum.

HOMINEM qui cædis admiffæ pœnas dederit, quem-
que pœnituerit, designare volentes, turturem la-

ταχεύεσσα, ρίπει τιλὸν ἐν τῇ ἕρᾳ ἀκανθαν.

ει· πῶς ἀνθρώπον ἀφιδῶς κατεδίωντα
τὰ ἀλλότρια.

ἌΝΘΡΩΠΟΝ ἀφιδῶς κατεδίωντα τὰ ἀλλότρια,
καὶ ὕσερρον κατανηλωκότα τὰ ἴδια, βελόμηροι
σημηῆναι, πολύποδα ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ἐὰν
ἀπορήσῃ τροφῆς τῆς ἀπὸ ἄλλων, τὰς ἰδίας πλεκτά-
κας ἐδίει.

ειδ· πῶς ἀνθρώπον ἐπὶ καλῶ ὀρεμήσαντα.

ἌΝΘΡΩΠΟΝ ἐπὶ καλῶ ὀρεμήσαντα, καὶ αὐτὴ τέ-
τε κακῶ φειπεσόντα, βελόμηροι σημηῆναι,
σηπίαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἐὰν ἴδῃ ἴνα βελό-
μενον αὐτῷ θηράσῃ, φερίε) εἰς τὸ ὕδωρ ἐν τῆς
κοιλίας τὸ μέλαν, ὥστε ἐκ τέττα μηκέτι αὐτῷ
βλέπεσθαι, καὶ ἔτω* διαφύγει.

* Διδ. φεύγει.

ει· πῶς ἀνθρώπον γόνιμον.

ἌΝΘΡΩΠΟΝ γόνιμον βελόμενοι σημηῆναι, τρε-
πίον* πυεῖτιλῳ ζωγραφῶσιν. ἔτῳ γὰρ ὑπὸ
ὀργῆς ἀμέτερος, καὶ πολυσαεργίας ὀχλόμενον,
ἐπίακίς μίγνυται τῇ θηλείᾳ, ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀθρόως
σαεργμαίνων.

* γρ. ἢ πυργί-
τιλ.

ει· πῶς ἀνθρώπον συνοχέα καὶ ἐνωπικόν;

ἀνθρω-

queo implicitam pingunt. Hæc enim capta, spinam quam in caudâ habet abjicit.

113. Quomodo eum qui profusiùs alienis vescatur.

EV^M qui & aliena intemperanter decoquat, & demum sua consumserit, designantes: polypum pingunt. Is enim si victu aliunde quaesito indiguerit, propria edit flagella.

114. Quomodo eum qui rerum honestarum amore flagret.

EV^M qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac ideo sese periculis objicit, volentes innuere, sepiam pingunt. Hæc enim si viderit à quopiam sibi insidias strui, in aquam ex alvo nigerrimum effundit sanguinẽ: ex quo fit, ut jam conspiciua non sit, atq; ita evadat.

115. Quomodo fœcundum & veneri addictum hominem.

SEMINE abundantem hominem volentes designare, passerculum pyrgiten pingunt. Hic enim & immodicâ irâ & copiâ seminis ductus, septies in hora fœminam inuit, copiosum confertimq; semen effutiens.

116. Quomodo hominem, qui vim quandam habeat sibi alios conciliandi ac devinciendi.

1' **Α**Νθρωπον σιωχέα καὶ ἐνωπικὸν βελομένοι
σημῆναι, λύραν ζωγραφῆσιν. αὐτὴ γ' σιω-
έχειαν φυλάττει τῶ ἰδίων κρεμάτων.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον πάλαι μὲν ἄποσάντων τῶ ἰδίων
κρεμάτων, ὕστερον δὲ γεγονότα τῆς ἑαυτοῦ φρονήσεως.

2' **Α**Νθρωπον πάλαι μὲν ἄποσάντα τῶ ἰδίων
νοημάτων, ὕστερον δὲ τῆς ἑαυτοῦ γεγονότα
φρονήσεως, καὶ τάξιν* ἐπαγαγόντα τῆ ἑαυτοῦ ζωῆ
βελομένοι σημῆναι, σύριγγα γράφουσιν. αὐτὴ γ' ὡς
ἔπισηπτική ἐστι, καὶ ἀναμνηστικὴ τῶ καταδυμῖως
πεπταγμένων αὐτῶ, καὶ μάλιστα τεταγμένων ἐκ-
τελεῖσα φθόγγον.

* Ald. ἀπα-
γόντα.

* Ald. ἴσον.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον* ἴσως πᾶσι τὸ δίκαιον ἄπονέμοντα.

3' **Α**Νθρωπον ἴσως πᾶσι τὸ δίκαιον ἄπονέμοντα
βελομένοι σημῆναι, σρεθοκαμήλις πτερὸν
γράφουσι. ἔτι γ' τὸ ζῶον πανταχόθεν ἴσα ἔχει τὰ
πτερυγώματα ὡς τῶ ἄλλων.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον φιλοκλίσιον.

4' **Α**Νθρωπον φιλοκλίσιον βελομένοι σημῆναι,
χεῖρα ἀνθρώπου γράφουσιν. αὐτὴ γ' ποιεῖ
πάντα τὰ κλίσιματα.

Cum hominem significant, qui alios sibi continenter devinciat & demereatur, tyram pingunt. Hæc enim continenter suum retinet concentum.

117. Quomodo eum, qui antea mente alienatus fuerit, sed postea resipuerit.

EVOLENTES ostendere, qui cum quondam mente alienatus esset, ad se demum redierit, certumq; vitæ suæ ordinem ac rationem instituerit: fistulam pingunt. Hæc siquidem animum demulcet, & ea in memoriam reducit, quæ ex animi sententiâ & cum voluptate quis gesserit. Insuper & maximè compositum edit sonum.

118. Quomodo eum qui jus ex æquo omnibus tribuat.

EVOLENTES qui jus æqualiter omnibus impertiatur significare volentes, struthiocameli pennam pingunt. Hoc enim animal præter cætera pennas alarum undiquaq; æquales habet.

119. Quomodo hominem ædificandi studiosum.

ÆDIFICANDI cupidum hominem volentes innuere, hominis manum pingunt. Hæc enim omnia absolvit opera.

IN HORAPOLLI- NEM OBSERVATIONES IOANNIS MERCERI.

ΩΡΑ ΑΠΟΛΛΩΝ] Sol Ægyptijs Ὠρ] dicitur,
 idq; ut infra apud hunc autorem videre est, Δπό
 Ἐπὶ Ὠρῶν κρεατεῖν, quòd ejus motu (ut qui non tem-
 porum modò, quemadmodum scribit Plinius libri 2. cap.
 6. terrarumq; ; sed siderum etiam ipsorum cœliq; rector
 sit) horarum ac temporum distinguantur intervalla.
 Vide igitur, num fortè rectius hujus autoris nomen den-
 so spiritu scribendum sit. Quanquam non est magni
 momenti hæc res.

ἱερογλυφικά] Hoc nomine enigmatica quædam
 in rebus sacris sculptura, & sacra quædam apud Ægy-
 ptios monumenta seu characteres ac notæ intelliguntur.
 Illi enim, prius quàm usitatissima esset literarum ac scri-
 pturæ ratio, vel ne faciliè vulgò sacra profanerentur my-
 steria : non literis hæc, sed sculptis rerum animaliumq;
 figuris designabant. Inter eorum characteres ille vel ma-
 ximè nobis memoratu dignus videtur, à nostro tamen
 autore prætermisus, quòd crucis insigni vitam futuram
 significabant; id figuræ Serapidis pectori insculptentes.
 Atq; haud scio an morem illum Ægyptij (ut sunt eorum
 lingue vicinæ) ab Hebræis sumserint : apud quos, ut
 testis

testis est Hieronymus in nonum Ezechielis caput, antiquis literis, cujusmodi & eo tempore erant Samaritanorum, *taf* litera crucis habet similitudinem. Sed hac forsitan πάρεργα.

πῶς αἰῶνα σημαίνει] In Venetiano quoque exemplari σημαίνει legitur. Vide autem num rectius σημαίνεσι legatur; nisi *ma*vis σημαίνει referre ad ἱεργλυφικά. At in sequentibus semper verbum plurale reperies, σημαίνεσιν, δηλῶσιν, ἐμφαίνεσιν: ut planè ad Ægyptios referri debeat. [Atque idè sanè libentiùs legerim, quòd hi tituli, qui capitibus superscribuntur, non ipsius sint autoris, ut ex manuscripto Codice perspicuū est, in quo hæc ad marginem notantur, sed à diligenti postea lectore adjecti, sicut & in alijs plerisque accidit.]

διὰ τὸ αἰῶνια] αἰῶν & ævum, hoc est τὴν ἑκκόσμου σύστασιν καὶ χρόνον ἕκτασιν, mundi constitutionem temporisq; quoad orbis constiterit, productionem notat & aternitatem, ac planè idem quod *olam* apud Hebræos. HOLEM. Ideo αἰῶνια verito aterna, æviq; seu temporis continuum fluxum producentia. Porro aternam esse celestibus naturam, stulta credebat antiquitas.

ἑραῖον] Et si nomen hoc & Græcum sit, & δὲ τῆς ἑραῖας deducatur, hinc tamen ut nomen Ægyptium sumi debet, idem valens quod Græcè βασιλεία. Porro

S quod

lib. 29. cap. 4.
 & 8. cap. 21.

quod hic de basilisco traditur, firmat Plinius, addens & alios serpentes olfactu necare, & hominem vel si afficiat tantum interimere, & non contactos modò, verùm & afflatos frutices necare. De varijs autem serpentum generibus vide eundem cap. 23. libri 8. [Antea ερεῖον λεγέβatur: sed nos εβαῖον ex m. s. cod. restituumus, quæ vox est Ægyptia, ut ex nostro autore licet discere, basiliscum significans. Haud scio an ab Hebræo OB, quod Pythonem solent vertere.]

pag. 3.

τὸ ἔαυτῷ ἐπίοντα ερεῖον.] Vnde & à Latinis annus vertens dicitur, quòd semper in se sua per vestigia volvitur annus.

[ἐπειδὴ φασιν ἐν τῇ ἀνάτολῇ ἰε. μοῖραι ὑπάρχουσι] Sic antea legebatur: sed lectio m. s. μοῖραι ὑπάρχουσαν, multò rectior, ut quæ Lunæ cursum aperte doceat. Porro quindecim Lunæ partes, quindecim dies intellige: nam & post, ubi de ejus occasu loquitur, dicit τὸν δεξιμὸν τῶν λ. ἡμερῶν πληρώσασαν.]

ὑπάρχουσαν] Id est, quòd in ortu quidem dicant eam, quum est 15. partium, sursum erectis cornibus apparere: at in occasu, 30. diebus completis, cornua deorsum inflexa gerere.

pag. 6.

βαλόμυροι τε ἔτθ εἰπεῖν, τέταρτον λέγουσιν] Annum antea ita pontificum vitio turbatum, quem admodum

admodum est apud Suetonium, ut nec messium ferie aestati, nec vindemiarum autumno quadrarent, in eum digessit ordinem Caesar, Sosigenis opera: ut cum annus ex 365. diebus & quadrante, utpote sex horis constaret, quarto quoque anno Februarii mensi unus intercalaretur dies, qui & ob id bissextus dici solet: cuius nominis rationem optime noster Celsus sub titulo de verborum significatione exponit, eo Legis capite, cuius initium est, Cum bissextus.

ἢ ἰάκω] In Aldino exemplari interjiciuntur hæc, ἢ ἀγέα, ἢ ἀφροδίτω, aut Martem aut Venerem, quorum in sequentibus capitibus ratio traditur. Ea & nos adnectenda curavimus. Porro ἰεραία malui accipitrem vertere, quàm quod alij verterant aquilam: et si pleraque ex ijs quæ de naturâ τῶν ἰεραίων dicuntur, aquilis quoque conveniant. De varijs autem accipitrum generibus vide Plin. cap. 8. lib. 10.

Pag. 7.

τῆς ἰεραίας βοτάνη] Lactuca caprina Plinio dicitur, Apulejo lactuca sylvatica, dicitur & Sonchites. Eandem hieraciam nonnullis vocari (vulgo hieraceum nominant) idem tradit Plinius, quoniam accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem cum sensere, discutiant. De ejus facultatibus Plinium ipsum lib. 20. cap. 7. & medicos consule.

Ἐπιείνωσις δ'ε] Ita in exemplari Aldino legebatur, sed nos Ἐπιείνωσιω emendauimus, ut precedentibus ac subsequentibus respondeat. [adde, quod nostra lectioni subscribit vetus exemplar.]

Pag. 9.

Ἐπὲς τὴν ψυχὴν συμπαθῆς] Ita in veteri legebatur: sed vera est m. s. codicis lectio, διὰ τὸ ἐπὲς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖν, quam ἔ nos reposuimus. Est autem συμπαθεία philosophis ἔ medicis ille naturæ consensus, cum iisdem rebus affici moreriq; solemus.

ὡς καὶ ἡ ψυχὴ τέφεται] Est enim sanguis ὄχημα τῆς ψυχῆς, vehiculum animæ. Caterum in exemplari etiam Aldino ὡς legitur, sed ᾧ legendum existimo. [Quamquam ἔ hæc lectio rejicienda non est, quam ἔ in m. s. inuenimus.]

Pag. 11.

δύο κορώνας] De cornicum naturâ vide Plinium lib. 10. cap. 12.

αὐτῶ ὁμοιοίας] Vnde ἔ cornicum concordia pro-
verbio celebratur: de quâ est in Alciati emblematis car-
men elegantissimum:

Cornicum mira inter se concordia vita est,
Inq; sicem nunquam contaminata fides. ἔ &c.

ἐν τοῖς γάμοις ἐκκοεὶ κοεὶ] Verba hæc ἐκκοεὶ
κοεὶ ita transtulimus, ut ἐκκοεὶ verbum illud sit, quod

in nu.

in nuptijs celebrandis acclamari soleret à Græcis, κοεὶ
 autem dicat autor in eo nomine cornicem significare. Cæ-
 terùm quid aliud hæc vox ἐκκοεὶ significet, inquiren-
 dum non est: præsertim quum dicat, Græcos verbum
 illud ἀγνοῦντας usurpare. Iungunt nonnulli has duas
 dictiones ἐκκοεὶ κοεὶ, easq; Latinè verti posse orna-
 cornicem, hoc est pudicitiam, dicunt. ἐκκοεῶν Græcis
 interdum est orno, unde diceretur in imperativo ἐκκό-
 γει. Ego simpliciter ἐκκοεὶ verbum esse puto, quo Græ-
 ci perpetuam concordiam in nuptiarum celebratione cō-
 jugibus optabant, ejus tamen nominis rationem igno-
 rantes. [Porro in m. s. pro κοεῶνλω legitur κοεῶνη: ut
 in nuptijs acclamata fuisse verba illa intelligat ἐκκοεὶ
 κοεὶ κοεῶνη.]

καὶ θάρον [ωγραφεῖσι] De Scarabæo Plin. lib. 11.
 cap. 28. Erasmus fusissimè in proverbio Scarabæus a-
 quilam querit.

P. 42. 18.

ἐπειδὴν ὁ ἀέσειν] Ita ἔ in Venetiano codice legi-
 tur. Sed legendum ut restituimus ὁ ἀέσιλω, quis est qui
 vel de limine tantum musas Græcicas salutârît, qui
 non videat?

αὐτὸς ᾧ δὲ πὸ τῆ ἀπηνλιώτῃ εἰς λίβα φέρεται]

Locum hunc non satis fideliter vertit vetus interpres, ut

§ 3 qui

qui sententiam hanc de Sole intellexerit, cuius expressim nulla est facta mentio: cum & contextus ratio & veritas ipsa ex Astrologorum petita fontibus satis apertè commonstret relativum αὐτῶς ad τὸν κόσμον mundi, referri debere. Quis enim nescit inter astrologos, cœlum illud quod primum mobile appellant, singulis diebus ab ortu in occasum rapidissimè circumagi. Solem verò ac cœtera sidera adverso motu ferri ab occidente in orientem? quod eleganter Ovidius Metamorph. secundo, versibus illis docuit:

*Adde quod assiduè rapitur vertigine cœlum,
Sidera q̄, altâ trahit, celeriq̄, volumine torquet.
Nitor in adversum, nec me qui cœtera vincit
Impetus, & rapido contrarius est hor orbi.*

Quod enim ab hoc autore dictum est, ἄπὸ τῆς ἀπηνλιώ-
της εἰς λίβρα, & ἄπὸ λίβρῶς εἰς ἀπηνλιώτιω, idem cū
eo est, quod paulo antè dixerat, ἄπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν,
& similiter ἄπὸ δύσεως εἰς ἀνατολήν. ἀπηνλιώτης
enim, qui Latinis subsolanus dicitur, ut docet in Meteo-
rologicis Aristoteles, & Gellius libri 2. cap. 22. ab ortu
verno flat. λίβρα qui Latinis Africus, ab occasu bruma-
li. Adversatur enim vulturno, qui ab ortu spirat hy-
berno. Vide & Plinium de ventorum ratione pulchrè
differrentem libri 18. cap. 33. & 4. & lib. 2. cap. 46. & 7.

τῆ ἐνάτῃ ᾧ ἢ ὀγδόῃ] *Mendosam hanc lecttionem esse, satis apparet ex precedentibus, & pro ὀγδόῃ substituendum εἰκοστῆ.*

ταύτῃ γ' τὴν ἡμέραν] *Sic & in Venetiano exemplari legitur. Sed locum hunc ita potes emendare, si unicum adjicias literam, ταύτῃ γ' τὴν ἡμέραν, vel potius, quod & meo quidem judicio aptius cum sequentibus cohærebit, ταύτῃ γ' τῆ ἡμέρα &c. ut σωοδρον nomen sit substantivum, & sensus sit : Eo enim die existimat coitum esse Lunæ & Solis, in superq; mundi generationem, hoc est rerum quæ in mundo gignuntur ortum ac productionem.*

ἄρεσις ᾧ] *Lego ἄρεσιω, etsi Venetianus quoq; codex refragetur.*

εἰσὶ ᾧ καὶ κωνθάρων ἰδέαι τεεῖς] *Vide Plinium, qui & alia quædam videtur horum statuere genera.*

εργυλοειδῆς ᾧ γίνεται] *Legendū videtur εργυλοειδεῖς. ᾧ γίνονται, nisi subitam numeri mutationem Hebræo magis quàm Græco sermoni familiarem admittere libet. Sic & in Venetiano legitur. [Sed jam nihil dubium, quin ita sit immutanda hæc lectio ex fide m. f. exemplaris.]*

Pag. 15.

ἐν ἡλίε πόλει] *ἡλιόπολις, vel divisim ἡλίε πόλις*
urbs

urbs est Ægypti, hoc (ut Diodorus Siculus testatur) nomine ab Ægyptijs appellata, à Grecis verò Θήβαι. Hæc centum portis clara fuit. Vnde Iuvenalis:

Atq; versus Thebe centum iacet obruta portis.

Et Homerus Iliados 1.

οὐδ' ὄσα Θήβας
αἰγυπίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κείται.
αἴθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, δικόσιοι δ' αὖ ἐκάστη
ἀνέρες Ἰξοι χινθῶσι σὺν ἵπποισιν κ' ὄχεσφι.

Hæsus ita reddidit:

*Aut etiam veteres Ægyptia mænia Thebas,
Urbem diuinijs celebrem, quam limina centum
Portarum claudunt, per quarum quamlibet unam
Agmina sæpe divi bello pulcherrima ducunt,
Curribus instructi rapidis, & equestribus armis.*

Ubi Homeri interpres Θήβας αἰγυπίας exponens,
Τὰς inquit νῦν καλεσθῆναι διόσπολιν. Hanc eam esse
credunt, quæ in scripturis sacris modò Ἰα modò Ἰηθ dici-
tur, Genes. 41. & 46. Item Ezechielis 30. Nam quæ
וַיִּבְנֶה ה' בֵּית יְהוָה Hebræis dicitur, et si nomen Solis præferat, longè
tamen alia est: utpote quæ teste Iosepho Græcis dicitur
Scythopolis. Hæc in tribu Iudæ erat, ut Iosue 15. scribitur:
et si ejusdem nominis urbs & in tribu Naphtali & Isachar fuerit, quemadmodum docet historia Iosue cap. 19.

On, Aven.

Beth Schemes

[Quamquam

[*Quaquam & hujus nominis urbem in Ægypto memorat Jeremias 43. cap. & hanc eam esse credunt, quæ Isaiæ 19. HIR HAHERES nominatur.*]

Δατέρα ἢ ἤρα δὲ δίερα] *In quodam, inquit Plinius, genere eorum grandi, cornua prælonga, bisulcis dentata forcipibus in cacumine cùm libuit ad morsum coeuntibus, &c. Porro præter ea quæ hoc loco noster auctor de mirâ Scarabæorum naturâ prodidit, ex Plinio adde & quæ sequuntur: Scarabæum ex asinorum corpore exanimato nasci, sicut equorum vespas atq; crabrones, & juvencorum apes; mutante naturâ ex alijs quedam in alia, lib. 11. cap. 20. Eundem magnam Ægypti partem inter numina colere, quòd solis operum similitudo quedam, sicut & ex nostro Horo colligere est, huic animalis sit, lib. 30. cap. 11. Scarabæum etiam visum exacuere, lib. 29. cap. ultimo. Sed hæc satis. Nam cætera diligens lector assiduâ poterit lectione perscrutari.*

καθὰ τὴν ἱβίαν) *Hanc & Ægyptij inter numina sua habuere. Testis est Plinius lib. 10. cap. 38.*

ἢ ἕραβίαν) *Non ignoro Uraniam unam ex novem Musis esse, fuisse quoq; hoc Veneris apud varias gentes epitheton. Ceterum ego hoc loco ἕραβίαν novè interpreto, ut nihil amplius significet quàm ἕραβόν. Hoc enim & infra admonet, quòd scilicet Ægyptij ἀπρον ἡγῆν-*

ταὶ δ' ἔσενικῶς δηλοῦν τὸν ἔρανόν. Ideo ἔρανίαν hic genere famineo Aegyptiorum more potius, quam ἔρανόν masculino extulit. Observabis tamen interim non eodem ordine rei hujusce rationem postea esse redditam, quo proposita fuerat. Nam id penultimo loco facit. Vide igitur num rectius ἢ ἔρανίαν subnecteretur post ἢ ἦραν.

Pag. 17.

ἢ δὲ ἤρσις αὐτῶ) De hac Plinius lib. 10. cap. 6. hunc in modum scribit: Nidos nemo attigit. Ideo etiam fuere, qui putarent illos ex adverso orbe advolare, falso. Nidificant enim in excelsissimis rupibus.

πρὸς βορέαν ἀέλον) Dictionem hanc vetus interpretes omisit. Debet autem meo iudicio ad τὴν φύσιν referri, ut ille sum perstet indemneq; ad Boream, vas genitale vulturis.

[ἀέλον) Ne te hac dictio torqueat, qua me aliàs torset: est enim ex m. s. legendum ἀέμων, sicut ἔ nos reposuimus. Paulo post ποθῆσα, magis quadrat ad verbum precedens ὀργώση.]

ἀ ἰπὸ ἀνέμῃ συλλαμβάνονται) Locus hic corruptus est, & aliter à vetere interprete lectus, quam à nobis legatur. Legebat ille cum negatione ἀ ἔχ' ἰπὸ ἀνέμῃ συλλαμβάνονται. At nos nullam hoc loco negationem interjiciendā censuimus, sed postea ubi dicitur, γυπῶν δὲ ἔχ' ἰπὸ λέμιον ἔσ. ut sit hujus loci hic sensus,

* Bernard.
Trebatio.

sensus: quoddam esse vulturum genus, quod ex vento quidem concipiat, sed ova ad esum duntaxat, non etiam ad fœtum utilia, quæ ὑπὸνέμια Græcis quasi Latinè subventanea dicuntur. At eos vultures, qui non coitu tantùm utuntur subventaneo, & in quo ex vento nihil omnino concipiatur, ova hujuscemodi edere, quæ possint ζωογονεῖν, hoc est vivificari ac fœtum producere. Quòd si veteris interpretis lectionem sequi malis, liberum est: sed omninò diversus erit sensus, aliud inquam esse vulturum genus, quod nequaquam ex vento concipiat, horumq; ova esui solùm, non item geniturae accommoda esse. At omnes illos vultures, qui ex vento comprimuntur & concipiunt, ova parere ad fœtum gignendum accommodatissima. Cæterùm lectionem sententiæq; nostram firmare videtur, quod ab Erasmo in proverbio ὑπὸνέμια ἕκτει .i. subventanea parit, scribitur, usurpari id adagij de levibus frivolisq; inventis, translatumq; esse ab avibus, quæ Veneris imaginatione concipiunt ova, sed inania, & unde fœtus non gignatur, quæ Græci tum ὑπὸνέμια tum ζεφύρια dixerunt. Unde & apud Homerum Iliad. δ'. ἀνέμωλια βάζεις, vana ac frivola loqueris. Ubi Homeri interpretes ἀνέμωλια exponit ἀνέμόφθορα ἢ ἀνέμοις ἐοικότα, τῶν ἀφανῶν.

Et in libris epigrammatum, in illo Pallade carmine:

ὁ γὰρ ἀνθρώπων ἀνεμίλιον ἀυτοχόλωτον,
μίχα τίλας βίότη μηδὲν ἐπιτάμνον.

Dicuntur etiam ἀνεμίδια ἔσ ἀνεμοφθόγητα. [Ceterum paulò alia lectio est in m. s. quæ sanè haud scio an recipienda sit: nam pro ἔσι ᾗ ἢ ἄλλα γῆν γυπῶν, illic legitur ὀρνέων γῆν: ἔ τὺν sequenti sententiæ non erit adjicienda negatio. Erit enim sensus: alia quidem esse avium genera, quæ ex vento concipiant, sed quorum ova esuit tantum, non genitura sint accommoda. At vulturum ova, etsi ex vento concipiant, ad generandum valere.]

Pag. 18. V. 9. leg. sed quorum ova ad esum ἔσ.

Ὡθὲ ἡμερῶν ἐπία) Plinius scribit, vultures tri-duò antè aut biduò volare, ubi cadavera futura sunt. Unde proverbialis sententia, Si vultures, cadaver expecta. Vide Erasmi in proverbio, vulturis umbra.

Pag. 19.

ἐκατὸν ᾧ εἰκοσὶν ἡμέρας ἔγειο μῆρι) Versionem nostram in hunc locum sic cum vetere interprete cõferas, eum, locum hunc aut aliter legisse, aut nequaquam intellexisse comperies. Nam cum trecentos sexaginta quinque anni dies, in tres partes, hoc est, in tercentum viginti dies, ita Græcus contextus dicat vulturem distribuere, ut centum quidem ac viginti diebus ἔγειο, vel ut nos legimus ἔγκυο maneat, totidem diebus pullos nutriat,

nutriat, totidem se ipse curet, reliquis quinque ex cento concipiat. Vetus interpres centum ac viginti dies duobus primis membris ascribit, postremo ducentos & quadraginta, quo & modo dierum anni numerus 360. completur, verum non ut in contextu Græco distributi sunt. Porro pro ἑγχει lego ἑγκυ, quod mihi magis vulturis nature consonum videtur. Enimvero illud animadversione dignum, ubi in contextu Græco legitur, ταῖς ἑκατὸν ἑξήκοντα, minorem desiderari numerum, καὶ εἴκοσι, qui & sæpe prætermitti solet, & infra omittitur, ubi dicit ἐν ταῖς ἑκατὸν ἡμέραις, ἐν αἷς τὰ ἑαυτῆς ἐκτρέφει τέκνα. At hoc loco, ut dierum anni numerus omni ex parte absolutus sit, necessariò adscribendum censuerim. (Cæterum in m. s. utrobiq; legitur. quo modo & nos restituimus.)

ὅπερ ἐστὶ θηλείας ἕργον) Hoc ad vocẽ ipsam γυνήσις, quæ fœminea est, referri debet.

Pag. 20. V. 7. leg. centum ac viginti, sui curam. μηκυώ τὸν λόγον --- ἀγύπιοι) Desiderari in hac lacunâ verbum δηλῶσι, aut aliud simile, vetus quoq; sensit interpres.

μήτηρ γὰρ ἐστὶ θηλυκῆ ζῷον) Potest ut vertimus intelligi, matrem sexus esse fœminei. Potest & de vulture accipi, quòd mater sit fœminei animalis. Nunquam

enim nisi *fæminam* τ ultur, qui $\text{\textcircled{E}}$ ipse *fæmineus* est, ex se procreat.

δράχμα δὲ δύο) propter *σωέπειαν superiorum*, lego *δραχμὰς* δὲ δύο.

ἔτε δρσενικοῖς) Hic aliquid deesse videtur. Poteſt tamen *ſenſus elici*, et ſi nonnulli ita hunc locū ſuppleant, ἔτε δρσενικοῖ ἀνάγκᾳοι. (Sed ſequamur lectionem *m. ſ. exemplaris*, ubi ita legitur; ἔκ τε δρσενικῶ ἢ *Ἰηλυκῶ* τ ω ἀρχοντ $\text{\textcircled{E}}$, id eſt, *Ipfis enim videtur mundus ex mare $\text{\textcircled{E}}$ fæmina conſtare.*)

δρσενοθήλεις) Hoc ex *poëtarum fabulis* ſatis notum eſt, qui *mollem effæminatūq;* deum *Vulcanum*, *Pallada* *viripotentem* $\text{\textcircled{E}}$ *bellatricem deam* ſtatuunt.

εἰμαρμυρὴ δὲ) Lego *εἰμαρμυρῶ*, ut *precedentibus* $\text{\textcircled{E}}$ *ſubſequentibus* reſpondeat.

Pag. 23.

πέντε μόνοι $\text{\textcircled{E}}$ αὐτῶ κινέμενοι) Cur non potius *ſeptem omnes planeta*, niſi forte ex hoc numero *Saturnum* $\text{\textcircled{E}}$ *Martem*, ut *infeſta graviorq;* *ſidera eximi* τ o-
tuerunt.

κυνοκέφαλον (ζωγραφῶσι) De *Cynocephalo* *Plin.* *lib. 8. cap. 54.* Unde colligere licet, *animale eſſe Cynocephalum homini haud abſimile*, *monſtrisq;* *annumerari*, ſicut $\text{\textcircled{E}}$ *ſatyros*, *ſphinges*, *ſimiliaq;* *apud ſcriptores celebrata portentorum genera.*

ἐβδομήκον(α δύο χώρας) Hac climata appellant,
à poli inclinatione & elevatione.

καὶ Ἰπμελείας τυγχάνοντες) Locum hunc cor-
ruptum alioqui, quod ad illas duas dictiones attinet
τυγχάνοντες & τέτις, ita emenda, ut quod & o-
rationis ipsa monet structura, pro τυγχάνοντες legas
τυγχάνοντας, & pro τέτις, τέτις.

καὶ ἐκάστῃ ἡμέρᾳ νεδ' ἔμδρον) Dubitabamus
antea, quomodo locus esset restituendus, ac ἐδ' ἔμδρον
vel ἐδιόμδρον substituebamus. Sed jam planè locus e-
rit restitutus, si ex veteri legas νεεγ' ἔμδρον.

καὶ χοινίον) Hoc nomine stilum appellat ex juncis
concinnatum: χοῖν & enim juncus est.

καὶ ἐγγράφει) Potest hoc referri vel ad Cynocephā-
lum, ut nos vertimus, vel ad sacerdotem, ut sit sensus:
& ubi sacerdos ex eo genere Cynocephalum esse perspexerit,
quod literis addictum est, eum inter animalia sacra
refert, & in ordinem sacrum cooptat. Id enim significa-
tus saepe habet verbum ἐγγράφειν.

ἐπεὶ ἐρμῆ ἐνεμήθη τῶ πάντων μετέχοντι γραμ-
μάτων) Est enim Mercurius orationis ac eloquentiae
praeses: quem & Plato ἐρμῶ quasi εἰς ἐμῶ, deum sci-
licet qui dicendi rationem excogitaret, dictum vult.

Unde

Unde olim apud Græcos in foris, ἐξ μῆς ἀγοραῖς.

ἀλλ' εἰς ἰχθυώματα ἀγρον) Ita emendo, ἀλλ' εἰς ἰχθυώματα ἀγρον, vel potius ἀγρός, sed neq; si piscibus alatur, quod tamen ejus naturæ repugnat, propterea ignavus est, aut inertia torporiq; deditus; quem admodum externi sacerdotes. Ægyptios enim sacerdotes sapientiæ studia & optimas quasq; artes magnâ coluisse diligentia, eminentissimi prodiderunt autores, inter quos & Aristoteles circa initium τῶν μὲν τὰ φυσικά. [In veteri legitur ἰχθυώματων ἀγρον, ut sit ab ἰχθυάω.]

χήματα) Hæc dictio in Venetiano quoq; exemplari ascribitur, sed longius à cæteris distans, quod ostendit aliquid hoc loco desiderari. [Verùm in m. s. prorsus omititur.]

πῶς ἰσημερίας δύο) Græci dierum, Latini nobilium rationem habuerunt. Unde factū est, ut quas Græci ἰσημερίας, Latini æquinoctia vocarint, cùm vox Græca æquidia sonet. Hæc contingunt Sole æquatorem quem vocant circulum perlustrante, sub signis ariete & librâ. Bis enim in anno noctes diebus æquantur, verè in mense Martio, & autumno mense Septembri.

Pag. 27.

δωδεκάκις τῆς ἡμέρας καθ' ἑκάστῳ ὡραν ἐπεὶ) Atq; hinc duodecim horarum origo fuisse creditur. Quodam enim tempore Trimegistus, cùm esset in Ægypto
sacrum

sacrum quoddam animal Serapi dedicatum, quod in toto die duodecies urinam fecisset, pari semper interposito tempore, per duodecim horas diem dimensum esse coniecit, & exinde hic horarum numerus custoditur. Alij dicunt ex quadraturâ cæli, quæ secundum musicam rationem in 12. partes dicitur esse divisa, horas 12. esse nominatas. Aquam enim per totum diem exceperunt tenuissimâ cavernâ defluentem, & hanc majores nostri in 12. partes dividerunt, ex his partibus horis nomen imposuerunt. Hæc insignis Rhetor Victorinus in luculentis illis commentarijs, quæ in rhetoricos Ciceronis edidit. Quæ ideo hic ad verbum transferre visum est, quòd ad sequentium intellectum faciant. Sacrum autem animal, nostrum intelligit Cynocephalum.

ἵνα δὲ μὴ διγύτερον) Corruptus est locus hic, & ita meo judicio restituendus, ut τὸ ὕδωρ quod priori loco habes expungatur, & pro κατασδιάσματα, unitatis numero κατασδιάσμα legatur, sic: ἵνα δὲ μὴ διγύτερον κατασδιάσμα ὑπάρχη, δι' ἃ τὸ ὕδωρ &c. [Ceterùm quod hic legimus διαφραγίδες, in veteri haud scio an rectiùs legitur δειράντες, q. fibula traicentes.]

κεφαλῶν ἧ ἔχει μεγάλῳ) Caput habet Leo

Pag. 29.

maximum, & fortissimum, si Plinio credimus lib. 8.

V cap.

cap. 36. Caterùm de leonum naturá amplè apud eundem, ejusdem lib. cap. 16.

Pag. 31.

κοιμώμεν & ἡ ἀνεωγότας τέττις ἔχει) Paten-
tibus dormit oculis, quod uno verbo κορυβαλιᾶν Grae-
ci dicunt, ut & autor est Plinius lib. 11. cap. 37.

αἰγυπιαὶ νοιῶ, ἐρμωδθὲν δὲ σημαίνει νέον)
Et νεῖλ & ἡμοq; Graecis, autore Servio, dicitur ὡσαύτῃ
νέον ἰλιῶ ἔλκειν, quòd novum secum limum facemq;
trahat.

τεῖς ὑδρίας) Nunc ὑδρίαν genere faeminino, nunc
ὑδρεῖον neutro dicit. Utrunq; nomen vas denotat. a-
quarium.

Pag. 33.

ὁ ἥλιος εἰς λέοντα ἡρόμεν) Idem testatur Plin.
lib. 1. cap. 18. his verbis: Nilus ibi coloni vice fun-
gens, evagari incipit, ut diximus, à solstitio aut nová lu-
nâ, ac primò lentè, deinde vehementiùs quandiu in Le-
one Solest. Mox pigrescit in Virginem transgresso, atq;
in Librà residet, & reliqua.

Τὰς χολέδρας) Ego libentius κλεψύδρας lege-
rim, aut certè modica immutatione facta χολύδρας:
quò nomine canales innuantur, ὡσαύτῃ ἐν αὐτῆς ὡσ-
ανεὶ χολᾶν ἐῦδωq; quòd in illis videatur aqua ger-
minare ac pullulare.

κατ' ὄχλιν πλεονασμῶν ὑγρότητος) Potest expleri locus hic, si adjicias τῷ ἀπὸ σημείω χερῶν, idem signum, Leonem inquam, adhibent, cū ob immodicam Nili inundationem preces fundunt. Exundat autem præter modum Nilus, si 16. cubitos exuperaverit. Ut enim ibidem inquit Plinius, si 12. cubitos non excessit, famines certa est, nec minùs si 16. exuperavit.

ὅμοιοι ὄμοιοι) puto legendum ὅμοιοι ὄμοιοι. Hoc enim antè dixit nomen esse Nilo apud Ægyptios, nisi maris legere ὅμοιοι. Quæ enim sequuntur, Nilo accommodantur. [At in veteri legitur, ὅμοιοι ὄμοιοι.]

ἄσπερον ἄσπερον) Fortè quòd in hac gustus sit, sine quo nullum esse animal tradit Aristoteles: cū tamen lingua carere testudinem marinam scribat Plin. lib. 11. cap. 37.

πέτρων ὄμοιοι) Vide de hac re Pomponium Melam.

ὄμοιοι) Quoddam animalis genus, cui ab asinino capite nomen est. Alij asini caput simpliciter exponunt.

Pag. 35.

πῶς φυλακτήριον) Amuletum Latini appellant, omne id scilicet, quod efficax est ad arcendum venenum ac discrimen: vocant ἔ Græci ἀλεξιφάρμακον.

Pag. 37.

καὶ χεῖς γραμμάτων) Huiusmodi ferè sunt omnia hæc Ægyptiorum sacra symbola & celatura.

ἀπλασον ἢ ἀνδρωπον) ἔμβρυον aut ἔμβρυονα uno appellant nomine, fœtum nimirum adhuc imperfectum, qui etiamnum in utero est: βρέφει ab Homero dici existimat ejusdem interpres Iliados.

Pag. 39.

τῷ μὲν ἐτέρω μέρει αὐτῆ βατράχῳ) Hoc eleganter declarat Ovidius Metamorph. 1.

*Et eodem corpore sepe
Alter a pars dicit, rudis est pars altera tellus.*

Τὰ δὲ τερεῖα ἢ ταύτης τοῖς ὀφθαλμοῖς) Nec immeritò: cum nulla ex parte, ut scribit Plinius libri 11. cap. 37. majora sint animi indicia, homini maximè. Voces autem sunt τῷ ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν σύμβολα, ut scribit Aristoteles in lib. περὶ ἐρμηνείας.

ἐκ τετρακοσίων ἑξήκοντα πέντε ἡμερῶν ἔτερος ἑτάραρον) Extrecentis (ut antè dictum est) 65. diebus naturalibus, cum quadrante, id est, sex horis, conflatur annus, quæ quot annis collectæ, quarto anno diem constituunt, ut venustè Ovidius lib. Fast. 3. illo expressit disticho:

*Is decies senos tercentum & quinq; diebus
Iungit, & c̄ pleno tempora quarta die.*

σημειῖται ὡς ἑτάραρον] indicatur eum lingua præpeditum. Facilis lectio ex m. s. Nam quod ante a le-

τα λεγεσθαι, ὡς παρείπετο διαμύρον: difficile poterat
intelligi. Facile verò fuit ex ᾧσαπεποδισμύρον, igna-
ro praesertim aut oscitanti scribae, facere παρείπετο δια-
μύρον.

Pag. 41. τὰ τέκνα Ἰξ ἡδονῶν] m. s. τὰ δεκαεξ, id
est, quum enim voluptas, ut diximus, à sexto decimo
anno sumat initium. quae lectio est melior.

πάντων γδ Ἰπιβαίνειν) lego Ἰπιβαίνει.

πολὺς ὀνομαδῆς) Ita ἔ in Venetiano legeba-
tur, sed quis non videt ὀνομαδῆσεται legendum, ubi
futurum pro praeterito Hebræorum forsàn more usurpa-
tum notabis, sicut ἔ infra ὁ λόγος ἀποδοθήσεται,
nisi utrobique; manvis aoristum substituere ὀνομάθη ἔ
ἀπεδόθη. [Ceterum h. l. inter πολὺς ἔ ὀνομαδῆσεται
spacium quoddam interjicitur in m. s. quasi desit verbū.]

Pag. 43.

διὰ πενταχοσίων ἐτῶν) Plinius tradit annis sexcen-
tis sexaginta vivere, libri 10. cap. 2. ubi mirum sanè ejus
describit ortum. Senescentem, inquit, casia thurisq; sur-
culis constituere nidum, replere odoribus ἔ super emori:
ex ossibus deinde ἔ medullis ejus nasci primò ceu vermi-
culum, inde fieri pullum, principioq; justa funeri priori
reddere, ἔ totum deferre nidum prope Panchaiam in
Solis urbem, ἔ in araribi deponere.

ἡλίω χαίρειν ἕω' αἰγυπίων) Libentius legerim

ἐπ' αἰγυπλίω. *Scribit & ibidem Plinius, sacrum in Arabia Soli esse.*

Pag. 45.

ἡ ἱβίς καθ' αὐτὴ τῆ καρδία ἐστὶν ἐμφερής) *significat Ibi cor esse maximum, ut tota penè nihil aliud, quàm cor esse videatur. [Pro ἐμφερής in m. s. legitur ἀμερής, quasi cor Ibidis dividit nō possit; quod non perinde placet.*

ἢ πέρας) *Nonnulli lineam vel punctum exponunt: sed malo finemvertere, cū huic sensui quadret optimè ratio quæ postea subjungitur.*

Pag. 47.

πᾶς ὁ ἔχων τὴν τροφὴν, μαθήσεται τὰ γράμματα, καὶ τὰ λοιπά) *Unde Juvenalis:*

*Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi.*

Et illud Alciati emblema:

*Dextra tenet lapidem, manus altera sustinet alas.
Ut me plumale dicit, &c.*

ἀμβρής) *Nomen est Ægyptium, quantum conjectare licet.*

μαθὼν γράμματα εἰς ὄρμον) *Nam juxta senariū proverbialem, διπλὴν ὄρῳσιν οἱ μαθόντες γράμματα. Et, βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίς. Et in lib. epigram.*

*ἢ ὁ ἀρετὴν σαθερόν τι καὶ ἀτροπον, ἢς ἐπὶ μῆνης
καὶ ματὰ θαρσαλέως πομπούρει βιότις.*

Pag. 49.

προσβύθιασι πῶκι καὶ βασιλικῶ σολιῶ παρκαυδύλιω χῆμα γυμνόν) *Nec desuerunt, autore*

Plinio

Plinio libri 6. cap. 30. qui canem pro rege haberent, motu
ejus imperia augurantes. Caterum ubi legitur χῆμα
γυμνὸν, malim dandi casu legere, χῆμα γυμνῶ, nisi
maavis dicere, pendere hunc accusandi casum à participio
ᾤδα κειμήλιω ex τι prapositionis, ut saepe fit.

πῶς δηλῶσιν ἀγνοίαν) Miror non advertisse* τῆ- Pag. 51.
* Bernardini
Trebati.
terem interpretem, ἀγνείαν, hoc est, puritatem legen-
dū esse, non, ut ipse vertit, ignorantiam, hoc est ἀγνοίαν,
quod rationi, quæ subsequitur, non est consonum. Quæ
causa fortassis eū impulit, ut pro dictione καθαρμός,
quæ purgationem lustrationemq; significat, corruptio-
nem verterit.

ἰχθῶν ζωγραφῶσι) pro ἰχθῶν et si Venetiano
exemplari refragante, lego ἰχθῶ.

κενοποιὸν γὰρ ἰχθῦς πᾶς) Non desunt ex piscibus,
qui hamum devorent, aut mordeant, atq; escā spolient.
Et omninò de astu piscium varijs locis Plinius lib. 9.

καὶ ἀλληλοφάγον) De simultate piscium inter sese,
idem lib. 9. cap. ultima.

ἄπαξ εἰς θήλειαν φύσιν καθεὶς ἑῖς αὐτῆς) In tau- Pag. 53.
ris conceptionem uno initu peragi autor est idem Plin.
lib. 8. cap. 45. quæ si fortè pererrarit, 20. post die marem
fœmina repetit. Hos non sæpius quàm bis die inire, idem
attestatur.

Pag. 54.

ὄρυγα (ζωγραφεῖσι) Orygem Plinius tradit animal esse unicomne ac bisulcum lib. II. cap. 46. Hunc quidam dicunt contrario pilo & ad caput verso, vestiri, lib. 8. cap. 54. De eodem, caniculæ vim exponens lib. 2. cap. 40. ita scribit: Orygem appellat Ægyptus feram, quam in exortu ejus contra stare, & contueri tradit, ac velut adorare, cum sternuerit. [Ceterum nos ex m. s. codice pro ὄρυγα reposuimus ὄρυγα coturnicem: propterea quòd infra huic animanti alas tribuat. Negocium tamen videtur facessere, quod anteriora crura nominat, nisi anteriorem crurum aut pedum partem in coturnicē intelligas. Faceffit & illud, quod dicat huic animanti priscos reges in sedisse, quodq; labia nominet.]

(ζωγραφεῖς ἐὰν εἴδῃς κόρας) Pupillas oculorum ita depingit, eoq; colore inficit, ut indignantis tristantisq; habitu conspiciatur, aut certè humi oculos defigens, velut eos pingere pulveri imprimens videtur.

Pag. 56.

ὡς ἕνων γνομόνων) γνομώνω norma à Kalla-verti solet: stylus ex cujus umbra horarum sumitur indicium.

ἔρ μόνον τῷ πλωῶν) Mirum sanè est, quòd hoc loco Orygem inter volatilia annumeret, quod à nemine, quod sciam, est proditum. Itaq; totum hunc locum corruptum existimarim. Nec qua ratione possit restitui succurrit, nisi fortè pro τῷ πλωῶν legimus τῷ ἰνεῶν.

[ἔρ

[ὄρυγον ἰσχυρῶν) Hoc Orygi accommodari non poterat: propterea commodum occurrit vetus exemplar quod nobis totum hunc eximeret scrupulum. Caterum antea post ἐπειδὴ dictio una desiderabatur, quam ex veteri codice contextui inseruimus, ἀντιδικίαν.]

ὁ μῦς τὴν καθαρώτατην αὐτῶ ἐκλεξάμενος) Hoc idem Plin. lib. 8. cap. 37. de muribus Ponticis tradit, quorum, inquit, palatum in gustu sagacissimum autores quonam modo intellexerint, miror.

μύμηκα (ζωραφῆσι) Miram formicarum industriam, & ingenium vide apud Plin. lib. 11. cap. 30.

Pag. 85.

χλωαλώπεκα) Chevalopesces, quasi Latine vulpanseris dicas, in anserum genere connumerat Plin. lib. 10. cap. 22. [Quod hic legebatur συμβάλλειν, rectè ex veteri exemplari est immutatum in σεβάζειν.]

ὀχαρισίαν γράφοντες, κικκφὰν (ζωραφῆσι) Nomen hoc peregrinum esse ac barbarum satis apparet. Caterum hanc esse eam avem existimo, quam Greci πελαργὸν, Latini ciconiam appellant. Ciconia, inquit Plin. lib. 10. cap. 22. nidos eosdem repetunt, genitricum senectam in vicem educant. Unde & factum est verbum ἀντιπελαργεῖν, pro eo quod est promerentibus gratiam in tempore referre. Cujus rei rationem totam Suidas diligenter his verbis explicat: que ideo adscribere visum

Pag. 60.

est, quòd his Ἐκίονια ἔκκίονια ἔκκίονια, de quo proximo capite, naturæ apertè ac eleganter exprimentur. ἀντιπελαργεῖν, ἀντιδιόνομα (ἄς χάριτας. λέγει) γῶ, ἔκκίονια πελαργεῖς γενηρακότας ἔκκίονια γονεῖς τρέφειν. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τὸν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ· ὁμοίως ἢ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ ἔκκίονια ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυπέσι, κατωτέρω ἢ ἵπποπόταμον· δηλῶντες, ὡς ὑποτέτακτον ἢ βία τῆ δικαιοπραγία. οἱ γῶ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῆ πύργων βασιλεύσει ἔκκίονια γενηρακότας γονεῖς· οἱ ἵπποπόταμοι, ζῶν ἀδικώτατον. Est in hanc rem Alcibiati emblema:

Acrio insignis pietate Ciconiansido. ἔκκ.

διόνομα] γράφ. ἢ ἀνομα.

Pag. 62.

(ἵπποπόταμος ὄνομα) Hippopotamum describit Plinius lib. 8. capite 25.

ἄεισεραὶ (ζωγραφῆσι) De columbis Plin. lib. 10. cap. 34.

Pag. 64.

(βασιλέα ἢ χάριτον) Antequam in Venetianum exemplar incidissem, quoniam in exemplari nostro legabatur χάριτον, legendum credebam κράτιστον, potentissimum: cui sanè lectioni quadrat optime id quod subnecti-

πεδίται, ἀνιπόμφοι γράφειν τὴν βασιλέα ἔ κόσ-
μα κρατεῖν.

παρ' αὐτῶ --- ἐν τῷ κόσμῳ) *Lacunam hanc re-
plendam existimo interjecto verbo κυβερνάται aut
ἑπάρχει, ut intelligatur, ab eo non secus regi mundū,
ac domum regiam, quæ in orbis ambitu utiq; continetur.*

Pag. 66.

ἐκ τῆς ἑμέλιτ --- ἐκ τῆς ἑκέντες) *Lacunas
huius sententiæ ita replendas existimo, ut legas, ἐκ τῆς
ἑμέλιτ ἑκέντες ἢ ἐκ τῆς ἑκέντες ἑ ζῶε
διδάμεως, βασιλέα ἑκέντες ἄμα ἢ ὄφρον εἶναι
πρὸς διοίκησιν.*

κροκόδειλον (ζωγραφῆσι) *De quo Plin. lib. 8. cap.*

Pag. 79.

25.

αὐτόκρον ἢ κατωφερῆς) *αὐτόκρον per se ac facile
pariens. Nam ἑ paulò antè πολυγόνον esse dixit. κα-
τωφερῆς exprosi, in ventrem pronum. Significat ἑ
hoc nomen in humum deflexum ac despicens.*

IN LIBRVM SE- CVNDVM.

847-71.

Καὶ ἀετῆ νεοσσὸν) νεοσσὸς lego, & ubi in Venetiano paulò post κυκλονδὸν legebatur, lego κυκλειδῆς. Caterùm existimò libri hujus initia mutila esse, ex eo potissimum, quòd cùm caterorum rationem diligentissimè attulerit, in his rationem subticuerit, idq; ad ibud usq; caput, cuius est titulus, τί δηλῶσι, χειλιδὸνα γράφοντες. Nisi fortè horum omnium rationes prætermittendas autor ipse censuit, quòd vel omnino ignotæ essent, vel quòd potius credendum sit, quòd apud Ægyptios vulgò notissimæ essent.

δύο πόδες σωνηγόμφοι) Lego vel σωνηγμόροι, vel σωνημμόροι, aut si libet σωναγόμφοι. Progressus siquidem Sol ad ultimum punctum Cancrici vel Capricorni, iam ibi defixus subsistere videtur, quòd non ultra, austrum vel aquilonem versus progrediatur, sed incipiat vel à nobis abscedere, vel ad nos rursum propiùs accedere. Greci conversionis Solis rationem habentes, τσοπὰς χειμεινὰς καὶ θερινὰς dixere, quæ Latini hyberna æstivaq; solstitia, nomine ex ejusdem statione desumpto, quòd ibi stare videatur.

848-73.

αἰδοῖον χειλικρατέρμφοι) Unde & legimus quòd-
dams .

dam extitisse philosophum, qui in somno manum alteram ori, alteram pudendis admooveret; innuens nimisrum hac duo esse in homine membra, quæ moderamine egeant, frenatūq; difficilima sint.

ἀνθη ἰ ἀνεμώνης) De anemone papaveris genere vide abunde Plin. lib. 22. cap. 23. Et Erasmum in proverbio ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις. Insuperq; medicos, præcipuè Dioscoridem lib. 2. cap. 169.

pag. 76.

γυαῖκα ἔγγυον) Vide num ἔγγυον legi possit, Et quod post sequitur σημαίνει, structure sensusq; ratio postulet, ut in ζωγραφεῖσι commutetur.

οἶον πῆξυγας ἔχων) ἔχοντα legendum existimo, quod Et oratio satis indicat.

ὥραν δηλοῖ) potest Et per horam, Et per anni pulcherrimam partem verti. Sed cum ratio hujus ex autore non appareat, fit ut non satis assequamur, utro hic modo sumi debeat.

pag. 77.

Φνοῖα] lege Φονῖα.

ὡς θῆραν --- τὸν ἀέρα) Et hic locus mutilus est, nec restitutu facilis, nisi dictionem τὸν ἀέρα, ut supervacuum expungas.

pag. 78.

πεῖραγματᾶ ἐπῖα) Malim cum veteri interprete legere γράμματᾶ. Sed Et hujus rationem rei ignoramus.

- Pag. 81. ἰχθυόμονα (ζωγραφεῖσιν) De Ichneumone Plinius
 lib. 8. cap. 24.
- Pag. 83. οἰργανον ἰεργλυφεῖσι) Herba est sic dicta, quòd
 montibus gaudeat, vel, ut alijs placet, quòd visum a-
 cuat. De hac & varijs ejus generibus Plin. lib. 20. cap.
 17. Hæc & cunila dicitur. Autor Diosc. quem vide lib.
 3. cap. 28.
- Pag. 85. ἐκσοίζοντα) Verti cum veterè interprete, caudâ
 flagellantem: significat propriè hæc dictio idem quod
 ἐκ τῆς σοᾶς ἐκβάλλοντα, quasi à porticu & antro suo
 pellentem.
- Pag. 87. διὰ τῆς εἰρέας) De hac re vide Plin. lib. 8. cap. 44.
 ταῦρον Ἰπὶ τὰ δρισερά) Idem Plin. ejusdem lib.
 cap. 45.
- ἀετόν λιθον βασαζοντα) de aquilis Plin. lib. 10. ca. 3.
- Pag. 92. ὠπίδα) Avem hanc dictam putat Plin. quòd sit au-
 ribus plumeis eminentibus, quam describit lib. 10. cap.
 22. & 23.
- Pag. 95. ῥήσσει ἑαυτὸν Ἰπὶ τῷ γλῶ, καὶ ὀπλῷ &c.) pro
 ῥήσσει legunt nonnulli ῥίπτει, sic & pro ῥήγματ &
 ῥίμματ &, & pro ὀπλῷ, κοπλῷ: quam lectionem nō
 improbo.
- Pag. 97. σόμα σόμαλι ἐμβάλλει) Vipera mas, inquit Plin.
 lib.

lib. 10. cap. 62, caput inserit in os, quod illa abrodit voluptatis dulcedine.

αὐτὴ γὰρ ἐν τῇ --- ἔλκεται] Videtur deesse ἐν τῇ φυσικῇ τάξει, naturali ordine ac ratione, aut simile quippiam.

σαλαμαίνδραν ζωγραφεῖσιν] De hac Plin. lib. 10. cap. 66.

Pag. 99.

ἀσπάλακα ζωγραφεῖσιν] Talpis visum non esse, oculorum tamen inesse effigiem, si quis pratentam detrahat membranam, autor Plin. lib. 11. cap. 37.

ἀνθρώπον διαθέντα] ἀπὸ τῆς διαίνειν, quod verbum interdum ἔξαπατάν, decipere ἔσθ' circumvenire notat.

Pag. 105.

φαγόντα κόνυζαν] De qua Dioscorides lib. 3. c. 116.

Pag. 109.

ἀρχτὸν ἐγκυμονῶσαν] Plin. lib. 8. cap. 36.

Pag. 113.

ἐλέφαντα καὶ κερὸν] Vetus interpres pro ἐλέφαντα legebatur ἔλαφον, sicut ἔσθ' paulo post, ubi de dentibus elephanti fit mentio.

Pag. 119.

ἀδιαντὸν τὴν βοτάνην] Ea est quae vulgo capillus Veneris dicitur, inde nomen πατῆα, quòd folium ejus aqua perfusum ἔσθ' διαίνεται non madeat, sicco semper simile. De hac Dioscorides lib. 4. cap. 120.

Pag. 107.

διὸ καὶ κάμης ἔσθ' λέγεται] quidam legunt κάμης ἔσθ', quod in idem recidit, ἀπὸ τῆς κάμπειν τὸν κερὸν.

Pag. 123.

αἰνα-

Ibid. οἰνοβαρῆς, κυῶς ὄμματ' ἔχων, κρηδίῳ δ' ἐλάφοιο] *Homerus Iliados α'. Verba sunt Achillis Agamemnoni conviciantis. Hefsius ita vertit:*

*Ebrie, siſte meo, vultu diſtorte canino,
Qui trepidum pavidi cor habes timidiſſime cervi.*

Paſ. 127. λάμειαν ἔχοντα] *Lego λάμειαν, ἀντὶ τῆς λαμαργίαν.*

Paſ. 129. σεβθίον πυργύτιω] *De hoc paſſerum genere vide apud Paulum Aeginetam lib. 1.*

Paſ. 131. σεβθοκαμήλα πτερόν] *De ſtruthocamelo, quæ avium maxima eſt, Plinius initio ſtatim libri 10.*

ATq; hîc noſtrarum obſervationum finis ſit. Quas (eſſi non ipſis omnia, quæ in hoc autore mutila erant, loca reſtituimus) eo tamen nomine, boni, Lector, conſules; quòd non totum librum primum vetus exemplar, à doctiſſ. & diligentiſſ. homine Guil. Morelio nobis oblatum, habuerit: & Venetianũ exemplar, unde hæc tranſſcripta ſunt, multis ſcatebat mendis. atq; haud ſcio an paucioribus, quàm jam à multis annis hîc typis mandatum fuerat. Tu interim bene vale, & his fruere.

NOTAE DAVIDIS

HOESCHELII, AVG. AD I.

librum Hieroglyphic. Hora-
pollinis.

ΩΡΑΠΌΛΛΩΝⓄ] Ita liber Aug. calamo diligenter
 exaratus. Videtur is, cujus vitam ex Suida ini-
 tio prefiximus: isti enim libelli ad τερψικὰ referri pos-
 sunt. Alium puto fuisse Horapollinem Ægyptium sub
 Zenone Imp. cujus etiam Suidas meminit; quamvis lo-
 cus est lacunofus. Chæremonem & Hermapionem quoq;
 hoc argumentum attigisse: ex Eusebii libro 3. Præp. E-
 vang. è Suidæ collectaneis, & Ammiani Marcellini lib.
 17. cognoscimus; Hermatelem, ex Tertulliano de spectā-
 culis: quanquam id nomen libri ms. multis modis vari-
 ant. Quod porrò quidam ΩΡΑ ΑΠΌΛΛΩΝⓄ scribūt,
 quo etiam modo in apographo Indicis libror. m. s. Biblio-
 thecæ Vaticanæ legitur: id vel etymologie ratione; vel
 quòd sit τὸ διήγορα φερύων, fieri dicamus. Hora-
 pulum, elegans m. s. quem Justus Poghinus Gallus o-
 lim J. Scheckio JC. amico nostro, ostendit, in frontispicio
 & sine constanter nominat: sive id recentium Græcorum
 more, qui pro Moscho dicunt Moschopulus; seu cor-
 ruptè, pro Horapolline.

ἱερογλυφικά] *scil.* γράμματα: quæ αἰγυπτιακά vocat Diod. S. libro I. αἰθιοπικά ἔστι ἱερά, lib. 3. ορρονιτῆς; τοῖς δημώδεσι, quæ δημοτικὰ Herodoto Euterpe. De his Plinius lib. 36. cap. 8. etenim sculptura illa, effigiesq; quas videmus; Ægyptiæ sunt literæ: σημεῖα λινὰ καὶ χαρακτῆρες, Lucian. Hermotimo: quam inde τὴν διὰ συμβόλων φιλοσοφίαν appellat Philo, Clem. Al. μυστικῶν, ἔτι αἰγυπτίων θεολογίαν, Plut. vide ἔ C. Tacit. lib. 11. Amm. Marcell. lib. 17. De symbolo autem Crucis hieroglyphico, Socratem Eccles. hist. lib. 5. cap. 17. ἔ G. Cedreni annal.

Cap. 1.

πῶς αἰῶνα] Facile assentior conjectura nobiliss. viri, ἔ τωσφώνησιν hinc deesse; quum secundi libri proæmium eam lectoribus suspicionem moveat: ἔ παραφρασιν potius, quàm nudam interpretationem, Philippi illius videri posse; quum aliena fide, σημαίνεσι, non σημαίνοντο, omnia recitentur. Versus etiam Homeri, lib. 2. cap. 101. adferatur.

ὄφω] Cyrillus lib. 9. contra Julianum, ait; Ægyptios fingere serpentem in figuram temporis.

τετῶν ἔρων ὄφρων] Varia serpentum genera libro ad Pisonem, de Theriaca, commemorat Galenus: ac de

Basiliscus color est substans, inq; capite tres habet cristas: solo in tuum, ἔ sibi lo, necat; mortuus etiam, si tangatur.

Basilisco quidem hæc; ὁ μὲν γὰρ βασιλίσκος (ἔσι γὰρ τὸ θεοῖον ὑπόξανθον, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τετρεῖς ὑπεροχὰς ἔχον) ὡς φασιν, ὅτι καὶ ὄφρεις μέγιστον, καὶ σκελετῶν

ὄφρων

ἀκροθεῖς, ἀναρρεῖ τὰς ἀκρόσκινας καὶ τὰς ἰθύνοντας αὐτὸν: καὶ ὅτι τῶν ἄλλων ζώων, εἴ τι καὶ ἀψαυτο τῷ ζώῳ ἀνηρηρῆς, καὶ αὐτὸ τελευτᾷ ἰσθμίας, καὶ ἀπὸ τῆτο πάναντος τὸ γλῶττῶν ἄλλων θηρίων ἐγγὺς εἶναι φυλάττεται. *Ibidem (ut hoc obiter ostēdam)*

ancilla Cleopatra Νάειρα ἔ * Καρμιόνη *dicuntur,*
 ἔνα Plutarcho* εἰρηῖς καὶ χάριμον.

* καρμιόνη,
 Glycas.

* γράφ. καὶ ἄ-
 ρος.

Cap. 3.

ὄφιν [ὠγραφοῖσι] *Cyrillus lib. eod. aspidem, in figuram cæli: quod in circulum feratur. Sunt, qui anni symbolum faciunt: vide H. Volfium, in somnium Scipionis.*

τὸ γῆρας] τὸ σύφαρ, *Luciã. Hermet.* (Sic *Aristoph.* γελῶ μάλλον, ἢ τὸ γῆρας ἀφείς: *Suid.* ἀντὶ τῆς ἐάσας· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ὄφεων, τῶν ἐκιδυόμενον τὸ γῆρας. *Vise Aristot. 8. hist. animal. 17. Theocriti Agram. Ælian. lib. 9. de animal. cap. 16. Nicandri Theriaca. Plin. lib. 8. cap. 27. ἔ lib. 20. c. 23. Virg. 3. Georg. 2. Æneid. Nonn. Dionys. lib. 41.) Serpentem inde symbolum Medicinæ dixerunt. Ut enim ille scæniculi gustatu senectam exuit; oculorumq; aciem succo ejus reficit: ita ægroti, ope artis Medicæ, morbos depellunt, *Theodor. lib. 1. Therapeut.**

τῶν μείωσιν εἰς αὐτὸν λαμβάνειν] *Quod Simpli- cius, εἰς τὰς ἰδίας ὀλότητας reverti, dixit: Epicharmus, καὶ ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, πάλιν: γὰρ μὲν εἰς γαῖν, πνύμα δ' αὖα. Similia apud Philon. ἔ Eurip.*

ἐνιαύσιον χρόνον] ὡς τελλόμενον, ἢ ὡς ἐπι-
πλόμενον ἐνιαυτός, Hom: ὡς δὲ τὸ ἴεναι εἰς ἑαυτὸν.
*Annus vertens, est natura, dum Sol, percurrrens 12. si-
gna, eodem, unde profectus est, redit: Censorinus, Hero-
dot. lib. 1.*

Cap. 3.

ἀστρῶν] *Hac lectio m. s. cod. Aug. vera est: is est
ἀστρῶν κύων: τὸ κατ' ἕρανὸν ἀστρον Cl. Alex. intel-
ligitur Canis, quæ est Canicula, Sirius. Plut. lib. de Iside;
λέγουσιν οἱ ἱερεῖς, καλεῖσθαι κυῖα μὲν τὴν Ἴσιδον
ὑφ' ἐλλώων, ὑπ' αἰγυπίων δὲ Σῶθιν (pro quo ali-
bi, apud eundem, Σώθην legitur) ἔστι δὲ ἀστρον τὸν
Σείριον, Ἴσιδον νομίζουσιν. Homerus: ἔστι δὲ ἀστὴρ,
Iliad. λ'. ὁ τῆς ἠελιόνης κύων, Lucia. de quo Didy-
dymus ad lib. Iliad. x'. Nonn. Dionys. lib. 47. Sirius ali-
quando pro Sole accipitur, Diod. S. lib. 1. Plut. de Iside.*

Σείριον.

Cap. 4.

πεντεκαίδεκα μοιρῶν ὑπ' ἀρχῆσαν] *sc. σελήνην:
quindecim gradibus confectis; id est, quando 15. parti-
bus à ☉ recessit, post extendens ad 8: tum enim ὑπ' ἀρχῆσαν
esse definit, et fit orientalis à Sole, secundum Astrologos.
Ptolé. lib. 4. τετραβίβλος, cap. ὡς ἐπισημασμένων.
Theon in Arati phænom. Plin. lib. 2. cap. 14. Interpre-
tatio illa, quæ ἐ. μοίρας pro 15. diebus accipit, locum
habere non potest: quia tum Luna Soli opponitur, et ple-
num*

num lumen nobis obvertit: tantum abest, ut corniculata appareat. De hoc Horapollinis loco, quidam vir doctissimus, sic ad me: Proponit autor distantiam 15. partium, id est, 15. graduum, non quòd in illo positu duntaxat & cornua sursum tendat; nam revera quum primum illa unico gradu à ☉ conjunctione discedit, statim respectu nostri cornua erigere incipit, etiamsi nondum appareat: sed dum 30. diebus completis, ait, & deorsum inflexa gerere cornua; cum vulgo loquitur, quod integro mensi 30. dies tribuere consuevit. Supponit autem Solem in eodem positu, quo supra, id est, in Occidente, & Lunam ejus conjunctionem appetentem: tunc enim & antequam ☽ in eodem longitudinis puncto jungitur, cornua sua deorsum inflectit.

Vide infra ca. 66.

τριάκοσιων ξξ. ἡμερῶν] Plin. lib. 18. cap. 25. & l.

Cap. 5.

34. c. 7. Janum geminum à Numa rege dicatum scribit, qui pacis bellique argumento colatur, digitis ita figuratis, ut CCCLXV. dierum nota, per significationem anni, temporis & ævi se Deum indicaret. Jani simulachrum olim etiam ita effingebatur, ut dextra τ, sinistra verò ξξ. literas præferret: quo itidem numerus dierum anni exprimitur. Vide Suid. in dictione Ἰανηταί: Plut. in placitis Philosoph. & Censorin. de die Natali, cap. 6. 7.

τ	300.
ξ	60.
ι	5.
τξι	365.

εἰδωλον ἡλίου] Clem. Al. Strom. 5. ὁ δὲ ἡεραξ, σύμβολοι ἡλίου:

Cap. 6.

ⁿDiod. S. li. 3.

κυρώδης γὰρ ἡ ἀναρετικός· αὐτίκα ὅς λαιμικὸς νόσος ἤλιφ ἀνατιθίσιν. *Emstath. d. Iliad.* ἱεραξ δ' ἱερωταὶ ἤλιφ ἀπόδανι, ἀφ' ἧς τε τὸ * ὄζυ τῆς κινήσεως, καὶ ἀφ' ἧς τὸ ἐξίτημο-
λογίας συγχύειαν· καὶ γὰρ ἱεραξ ἱεραξ ὁ ἤλιφ.

ὄζυωπῆν] *Ælian. lib. 10. de animal. cap. 14.*

πολυχρόνιον] *Ad annos usq; 700. idem : quod in dubium tamen vocat.*

Cap. 7.

ὑπὸ λιάσας] ὡς Ἰξυπλίας νέων, *ibid.*

αἷμα] σαρκῶν ἡ ἥδεταμ βορᾶ, καὶ πίνει αἷμα, καὶ τὰ νεόπια ἐκτρέφει τοῖς αὐτοῖς, *Ælian.*

Cap. 8.

Ψυχῆς Δείβωλϙ] *Cor, mentis quadam sedes est. in eo enim creditur esse animi virtus principalis, Gr. Nyss. hom. 1. in Pascha. Hippocr. lib. Δεὶ καρδίνης, ubi ϙ de animi nutrimento. at Philo, Δεὶ ὀνείρων, Cl. Al. Str. 5. ἔ Galenus (libro, ὅπι τὰ τῆς Ψυχῆς ἦθη ταῦς ἔσώματϙ κρέσσειν ἔπεταμ) cerebrum, animi domicilium dicunt. vide Theodoretī Serm. 5. ad Græc. infid.*

ἐκκοεῖ, κοεῖ] *Scholīastes Pīndari, locum adfert ex Æschylī Danaīdibus, quo idem innuitur;*

Καὶ περὶ δ' εἴτι λαμπρὸν ἤλιφ φάος·
εἰς ἐγείρω πρηνεμεῖς ἠμφοῖς,
υἱομοῖσι θέτων, σὺν κόροισι τὲ καὶ κόρατς
κάν τᾶ βία * ἀκορεῖ---

ⁿεἰς ἐκκόρη.

αὐτὴ ἔ, κόρατς κορώνας. παροτρύνοντες δ' ἐνιοὶ φα-
σιν, * ἐκκορεῖ κόρατς κορώνας. *Quibus verbis an men-
dum subsit, vide. velut ibid. ἀιχμῶλω mendosè legi-
tur,*

eur, pro αἰχμῶων, τὸ δὲ τελίζων. De eodem ritu, Æliani verba lib. 3. cap. 9. de animal. sunt hæc:

In nuptijs olim veteres, audio, post hymenæum Cornicem invocare solitos fuisse, hæc, Concoi αἰς (signam a. n. e. j.), qui liberum quærendo uti gratiã cõdissent.

Eandem porrò continentie laudem cornicibus, quam autor noster, tribuit Naz. paranesi ad Virg. Plutarch.

Gryllo & Ælianus.

κορώναι (inquit hic) ἀπὸ ἀλγῆς εἰσι πισόταται: καὶ ὅταν εἰς κοινὰν συνίλωσι, πάντων σφόδρα ἀγαπᾶσι σφῆς. καὶ ἐκ ἀνδρῶν τινος μιν γύμνα τὰν ὄψιν ζωᾶ ἀπέλω, καὶ αἰσῆτι χυμὸν λιγυροῦσι οἱ ὄψιν τῶν ἀκερβῆντες, ὅτι καὶ ἀπθάνοι τὸ ἴτερον, τὸ λοιπὸν χυγίνοι.

*idem de turture scribit
Basil. M. h. mil. 8. in Hexaem. Clem. Al. Strom. 2. Naz. car. ad Virg. paranesico.

μια κορώνη] Non alienum ab hoc loco, quod ibidem legitur: οἱ τε ἔδρας πησῆεις καὶ ὀρνίθων ὠσαφυλάττοντες, ἐκ δὲ σύμβολον εἰς μαντείαν ὀηδύσιν εἶναι φασιν, εἰ ὑπακῆσοιτο κορώνη μία.

αὐτοῦ ἄρῆς] ὁ καὶ θαρ, ἀθλη ζῶόν ἐστιν, &c. Ælian. lib. 10. cap. 15. Plut. lib. de Iside, duobus in locis. ijdem, Scarabæum viris bellicosus sculpturam annuli fuisse, inquam: quòd maribus prorsus univèrsis pro patria pugnandum sit. Ammian. Marcell. lib. 17. per vulturem naturæ vocabulū pandunt: quia mares nullos posse inter has alites inveniri, rationes memorant Physica.

Cap. 10.

Βοὸς] ὄνος, secundum * Suidam; qui, idem vocabuli etymo confirmat.

* Sudo supra locum Plinij, e lib. 11. cap. 20.

σφαγεειδῆς] Præter Plut. & Ælianum, nisi quod locus apud illum mendosus, Euseb. lib. 3. Evang. præpa-

rat. idem adfert è libro Porphyrii ὡς ἐκ τῆς τῷ ἐμψύ-
 χων ἀποχῆς, ubi Ægyptios, etiam Cantharum sive
 scarabæum, tanquam vivam Solis imaginem, coluisse,
 scribit: αἰγύπτιοι ᾗ ἐσέφθησαν, ὡς εἰκόνα ἡλίου ἐμ-
 ψυχον.

αἰλαργον] Gell. lib. 20. cap. 8. ælurorum oculos ad
 Lune vices (inquit) aut ampliores fieri, aut minores.
 illud, ἐν πανσελλώω: hoc, ἐν ταῖς μειώσεσι ἔσσεται,
 Plut. Similia de Cærope, annal. lib. I. apud M. Glycã:
 de Ibide, quæ interlunij tempore cæca: ἔσθ' de mustela, cu-
 jus epar, cum Luna, variatur, Plut. lib. 4. Sympos. q. 5.

διὰ τῷ τριακονθήμερον] Herodot. Cleiò, αἰγύ-
 πτιοι δὲ τριακονθήμερος ἄγοντες ἑὸν δώδεκα
 μῆνας, ἐπάγασιν ἀνὰ παῖν ἕτ' ἑπέντε ἡμέρας,
 παρέξ τῆ δ' ἰθιμῆ. Vide Diod. S. lib. I.

ἰβις) καὶ τὰ ἐρμῆ δὲ φασί, τὰ πατρὶ τῷ λόγων,
 Φιλεῖται: Aelianus lib. 10. de animal. cap. 29.

Cap. 10. ὡς βορέαν) Plut. Rom. quaest. 93. θῆλυ παῖν τὸ
 γυνῆ ἐστὶ, ἢ κυίσκον) δεχόμενοι τὸν ἀπηνιώτῳ,
 ὡσπερ τὰ δένδρα τὸν ζέφυρον, Ægyptij perhibent,
 totum vulturum genus esse fæmininum, ἔσθ' concipere
 Subsolanij flatu excepto; sicut arbores Favonij admissio
 spiritu. Aelian. lib. 2. cap. 46. Vulturem non nasci ma-
 rem

rem ajuut : quam rem non ignorantes hæ bestia, pullo-
rumq; solitudinem ac inopiam timentes, ad gignendos
pultos talia machinantur : aduersæ Austro volant : qui si
non spirat, ad Eurum ventum oris hiatu sepandunt ;
spiritus venti influens, ipsas implet. Vide Basil. M. ho-
mil. 8. in Hexaëm. Mich. Glyc. annal. lib. I.

ἡ γύψ] ὁ γύψ, masculino genere, utuntur alij scri-
ptores, Levit. 11. Deut. 14. Job. 39. Basil. M. homil. e-
ad. Aristot. 6. hist. animal. 5. Plut. Lucian. Xiph. &c.
ὡς τὸ μόνον] duntaxat : ita loquitur Lucian. Somnio.
ἐφ' Philo passim.

ἐστὶ ἡ καὶ ἄλλα γύψ ὀρνέων] Ita malim cum Aug.
Cod. legere, quàm cum Interpretibus γυπῶν : quanquã
non sim nescius, Aristotelem duo vulturum genera fa-
cere, 8. hist. animal. 3. τῶν ἡ γυπῶν (inquit) δύο ἐστὶν
εἶδη, ὁ μὲν μικρὸς καὶ ἐκλυκότερος : ὁ ἡ μείζων καὶ
σποδοειδέσσης. Plin. lib. 10. cap. 6. vulturum præ-
valent nigri. Caterùm, aves cohortales quoq; vento cõ-
cipere ; autor est Columella, lib. 6. cap. 27. Plinius lib. 10.
cap. 61. Quidam & vento putant ea (scil. οὐα hyp-
enemia) generari : qua de causa etiam zephyria
appellantur. Aristot. lib. 6. hist. animal. cap. 2. ζε-
φύρια ἡ καλεῖται τὰ ὑπολέμια ὑπὸ ἰνῶν, ὅτι
ὑπὸ τῷ ἑαρινῷ ὄρει φαίνονται δεχόμενα τὰ

ξεφυροχουεις
13306

πυδματα αι' ογενιδες. *Augustinus lib. 21. de Civ. Dei, cap. 5.* In Cappadocia etiam equas vento concipere, eisdemq; foetus non amplius triennio vivere scribit. *De quo & Varro lib. 2. cap. 1. & Plin lib. 8. cap. 42.* *Ælianus* oves non ignorare ait, Boream & Austrum non minus, quam qui eas ineant arietes, earum fecunditatem promovere; & illum quidem ad masculæ sobolis generationem, hunc femineæ efficacem esse; ideoq; pro sexus desiderio, ad alterutrum ventum in coitu se se obvertere, *lib. 7. cap. 27.*

γυπων ἢ τωλωμίον] id est, τω ανέμω ὀχθυομήρων: at vulturum, qui ex vento concipiunt, ova ad gignend. absq; negandi particula, cum m. si rectius legeris. *Phasianinus*, Vulturum autem, in aëre coitum facientium sub vento, ovorum generatio ad procreandum fit.

ἀλλα γυνη ογενεων] οίου ἀλεχθείδος, πέρδικου, περσειεράς, τωωνου, χλωός, χλωαλώπικου, gallinæ, perdicis, columbæ, πανονίς, ανσερίς, χεναλοπεκίς, *Aristot. Plin.*

ἐκέπι ἢ τωρος ζωογονίαν] γίνεσθαι γὰρ τὰ τωλωμία γόνιμα, ἐὰν ἐν τινι καμρῶ ὀχθυῇ τὸν ἄρρενον. *Aristot. 3. de Gener. anim. 1.*

ἀφ' ἑκαμ] *Phasianinus*, atq; etiam exinde in o-

mini dea id observant, vulturem subscribendo.

σωεσαναι] *Phasianin*. Iphis etenim Ægyptijs mundus ex hujusmodi consistere fœminis, non verò masculis, videtur.

Cap. 12.

δρσενοθήλεις] *Phasianinus*, hermaphroditi: qui sunt *Philoni* ἀνδρόγυνοι & γύνανδροι *Plut.*

μπίστει τὴν σελήνην τῆ κόσμου καλεῖσι, ἐξ φύσει ἔχει ἀρσενόθυλον οἶον, Lunam mundi matrem appellant, & naturam ex utroq; mixtam sectu ei assignant. *Ammonius in lib. Aristor. de Interpret.* καὶ γὰρ αἱ ἀρσενικῶς αἰγύπτιοι τὴν σελήνην οἰομαίμεν εἰσάσασιν: ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν γυναικίαν αὐτὴν παρεβάλλοντες, ἕχοντο ἰδίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς φωτιζομένην. διὰ καὶ ὁ ἐν τῶ συμπασίῳ τῷ Ἀριστοφάνει λόγῳ τὸ μὲν ἀρρεν τῶ ἡλίῳ προσήκειν ἔφη, τὸ δὲ θῆλυ τῇ γῆ, τῇ δὲ σελήνῃ τὸ ἀρρενόθηλυ. *Nic.* εἰσάχθη τις ἡμῖν κ. μαρκίων & θεὸς ἀρρενόθηλυς, ἐντὸς αὐτοῦ nobis est *Marcionis etiam Deus, masculino fœmineus.*

ἐγκόσμιον] *Mundanū*, seu qui in mundo est, proprie significat. *Phasianinus*, Deum totius orbis, *Bernardinus* planè omisit.

Cap. 13.

κόλυμβον] *urimatorem*, *natatorem*, *κόλυμβη* τὴν ὑφύδρον, *Ælian.* τὸν τὰς ἀποδύσεις τὰς καλῶτάτω μελιόντα, *idem.* κυβιστῶν, *Nax.* *Phasianin.* *Stagnum.*

κυνοκέφαλον] *De Cynocphalo*, *Arist.* lib. 2. *hist. anim.* cap. 8. *Ælian.* lib. 4. cap. 46. *de animal.* & lib. 6. cap. 10. *Diod. S. lib.* 3.

Cap. 14.

ἐπειδὴ οὐβ. χώρας] *totidem sunt linguarum idiomata*, *Epiphanio* autore, lib. I. *contra heres.*

γράμματα Πτολεμαίων] *Ptolemæis regnantibus.* *Ælian.*

ἔξ μῆ] διέξε τῶν παρδειῶν ἢ τῶν τεχνῶν, Diod.
S. lib. 1. sect. 2. γραμματικῆς ἢ μουσικῆς, Plut. de Iside.

ἄερον] Lib. m. f. ἄερον, quod probō. ut sit hic sensus;

Cynocephalum neq; piscibus, neq; pane vesci

<sup>ὀρεῖν, ichtyophagi, pane
ἔ piscibus con-
ficiunt.</sup> è piscibus confecto. Quo panis genere victitasse O-
ritas, Plin. docet lib. 7. cap. 2. qui idem lib. 18. cap. 11.

⊕ ostrearij panis meminit. Strabo lib. 15. pisces ad Solem
assatos, in mortarijs, quæ è ceterorum vertebris fiant, ab
Oritis illis tundi; atq; inde, frumento paululum admi-
xto, panem confici scribit:

* ἰσχυροί.

οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσιν ὄλμοι, ἐν οἷς * πύσσαι τὸς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ καλοπύσσαι-
σι: ἢ τ' ἀλοποιῶν, σίτη μικρὰ καταμίξαντες.

Athenæus lib. 9. ex Mnesimacho, inter piscis species,
ἄερος quoq; ponit. Phasianinus Argum piscem acce-
pit, quem nullus reperio: ἄερον ⊕ verò apud Aristote-
lem, aliud. Bernardinus totum hunc locum, ut alibi alia
(vitio forsan exemplaris) prætermisit.

καθ' ἅπας καὶ οἱ ἰερεῖς] Piscem odij, ἔμυσος, seu (ut
Horapollō noster) rei abominandæ, ἔμυσος, symbo-
lum fuisse apud Aegyptios; Clem. Al. Str. 5. Plut. lib. de
Iside ostendit: unde piscium esu abstinuisse Sacerdotes,
nihil mirum. idq; cùm alias ob fabulas, inquit Clemens,
Str. 7. tum potissimum, ὡς πλάδα γὰρ ἠλλὲν σάρακα τῆς
Τριαῖσδε καθ' ἅσθρα ζῆσης ἐρώσεως. Sua etiam eta-
te piscibus Aegyptios Sacerdotes abstinuisse, scribit idem

Plut.

Plut. lib. 8. Sympos. q. 8. (quod apud Interpretem desideratur) , * piscium nullum immolari, nullo rem sacram fieri. Piscem coluerunt Syri tanquam Deum. Diod. S. lib. 2. Lucia. de Syria Dea.

* ἰχθῆων εὐσεβείᾳ
μὴ θύεσθαι, ὡς ἰερὸν αὐτῶν.

Ⲭⲉⲓⲧⲟⲙⲓⲱ) Philo Ⲭⲉⲓⲧⲉⲓⲧⲟⲙⲓⲱⲥ. Cl. Al. Str. 1.

ἵνα ᾗ μὴ διρύτερον τὸ ὕδωρ) Lacuna in m. s. eadem, & lectio, forsitan restituenda hoc modo; ἵνα δὲ μὴ διρύτερον τὸ ὕδωρ περὶ κατὰ ρρῦνῆ: κατὰ σκιδάσματα ὑπὸ ἀρχῆ, δι' ὧν Ἔc. Phasianinus, Ne verò latius aqua utiq; decurrat, neve rursus restrictius: præparaciones quædam ibi sunt, per quas aqua ipsa ad horologium defluit: ambobus etenim præparamentis opus est.

Cap. 16.

Φυμὸν) Furorem, Phasian. Animum, iram furorem, Bernardinus, quæ vox Græca sit πολύσημος. Elias Cret. episc. Leo sic est à natura comparatus, ut & iracundia, & vitæ solivagæ studio, & abhorrente à societate sui generis animantium instituto delectetur. Quæ ad verbum leguntur homil. 9. Bas. M. & annalium M. Glycæ lib. I. ubi lacunam p. 68. è Cod. Aug. sic exple, καὶ ὅθεν τοῖς παθαινομένοις ἡ ὑγεία ἀποσγίνεται. Plura de Leone vide apud Aristot. & Aelian.

Cap. 17.

κεφαλῷ γ' ἔχει μεγάλῳ) Orpian. lib. 3.

--- μεγάλῳ διὰ τὸ κόρσιν

ὄμματ' αἰγλήντα --- id est, Fulgentes oculos, caput immensum.

ὤρϙ) *Plut. lib. de Iside, Ωρείωνα τὸν Ωρον dicit:*
ἔ lib. s. Sympos. q. 4. ἔδὸν ἑνιαυτῶν δεχαικῶς ὤ-
ρεος λέγεσθαι, ut ἔ Diod. S. lib. I. qui inde, Ἰὰς κατ' ἔ-
 τϙ ἀναγραφὰς, ὠρογραφίας περὶ σαγορδύεσθαι,
inquit. τὸν δὲ Ωρον μεθερμωδύορμον φασὶν ἀ-
 πόλωνα ὑπάρχειν, *ibid.*

ὠρῶν κρατεῖν) ὠρα, *quatuor anni tempora; O-*
lympri janitricis Homero: πυλωρῆσι γῶ, Lucian. Un-
de Janus apud Ovidium,

Præsidiō foribus cali cum mitibus Horis,

Et redit officio Iupiter ipse meo.

Homericus,

Iliad. 9.

ἀυδμα) Διὸς πύλαι μύκον ἔρανῆ, ἀσέχον ὄραι:

Ταῖς ἐπιτίττεσθαι μίγας ἔρανὸς ἄλυμπός τε,

ἢ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν ἰφϙ, ἢ ἐπιθεῖναι.

Cap. 18.

ἀλκλῶ ἰγρᾶφοντες) ἀλκῆς μὲν σύμβολον καὶ
 ῥώμης αὐτῆς ὁ λέων, *Clem. Al. Str. s. proverb. 30.*
 σκύμνϙ λέοντϙ ἰχυρῶτερϙ κτιλῶν, ὃς ὄρα
 ἄποσρέφε) ἔδὲ καταπῆσσει κτιλῶϙ. *Quid verò sit*
ὄσμῃ λέοντϙ, Jobi 6. capite: docet Scholion m. s. ἔ
Chrysost. δυσῶδες γῶ τῆρ τὸ θηεῖον μεθ' ὑπερ-
 βολῆς: ἐπειδὴ γῶ ἔχει τλῶ ἀπὸ τῆς φύσεως πλεο-
 νεξίαν, ἑτέρως αὐτὸν τῶ ἄλλων φαυλότερον ἐ-
 ποίησεν ὁ θεός.

ἀνιωγός) *Plut. oculos Leonis dormientis sufful-*
gere, dormire autem momento temporis, ait. 4. Sympos:

q. s.

q. s. vide Aelian. lib. 5. cap. 39. de Animal. & Etymolog.

ῥῖς κλήθροισ τῷ ἰερώων) Plut. κὶ τὸν λίοντα λιμῶσι, κὶ χόσ- Cap. 19.
 μασι λεονταίοις ἑλάν ἱερώων θυράματα κοσμοῦσι. ὅτι πλημμερεῖ Νεῖλ⊕,
 ἡελίς ⊕ πρῶτα σιωραχορροιο λίοντι. id est,

Et Leonem venerantur, rictibusq; Leoninis januas
 templorum ornant: quia Nilus exundat (ut seq. etiam
 cap. noster autor asserit)

Titanis primum curru tangente Leonem.

φοβερόν) Amos 3. λέων ἐξδύξῃ: καὶ ἦς ἔ φο- Cap. 20.
 βηθήσῃ); Leo rugiet, quis non timebit?

Νείλ⊕) de hoc Strabo lib. 17. Plin. lib. 5. cap. 9. sic Cap. 25.

autem dictum volunt, sive παρόσον νέαν (ἡτι ἐνιαύ-
 σιάν) ἰλυὸ φέρεται, quo alludit Plut. lib. de Iside.

Non. Dionys. lib. 3. Heliodorus Trica episcopus lib. 9.

Aethiopicōn. seu δ' ἀπὸ Νείλεως, ut Diod. S. lib. 1. ὃς

μὲν μάχλω ἐκλίσειν δ' ἕραλιν: seu δ' ἀπὸ Ἐνάειν λαϊῶς,

ὃ ἐστὶ ρεῖν κτ' συσροφῶ: seu deniq; ὅτι κατ' ἔτ⊕

πλημμυρῶν, ὡεισμύρον χρόνον νεάζειν δοκεῖ,

Schol. Theocr. Idyll. 7. Diphthongo eur scribatur; Eu-

stathius ad V. 224. Dionys. Periegeta indicat:

τὸ γὰρ Νεῖλ⊕, καὶ τῶν θείων ἀμεινῶν ἐν ἀντὶ σιχαίαν, ποσάμρον, ἴδον τῆς ἀεθμὸν
 σιωτελεῖ, ὅτι ἴσασι εἰσὶν κτ' αἰ καὶ ἰσαυλὸν ἡμέρα: κὶ ὅτω θείων, ὅτι οὗ Νεῖλ⊕ καὶ εἰρ-
 μόλινα φέρεται.

⊕	50
ε	5
ι	10
λ	30
ο	70
σ	200
τῆς	305

χολέδρας] χαλέδρας, ὑδάτων δοχεῖα, δεξα-
 μῆραι, Ammon. ἀγωγοὶ ὑδάτ⊕, Herodian. ὑδρα-
 γωγοὶ, Sirac. 24. ὑδραγώγεια, Strabo lib. 5. ὑδρα-
 γώγια.

γάγια, Harmenop. σωλιῶες, ἔϋδρορρόα Basil.
 αὐλοὶ σωλεινοειδῆς, Philo. In Glossario, Canalis,
 ρετρυεξ : quodemendo, ῥῶς, ῥύαξ. Est autem χο-
 λῆδρα compos. ᾧδὰ τὸ κοιλὸν, ἢ τὴν ἔδραν, in tu-
 bos cavatum, Siphon. vel ᾧδὰ τὴν χύσιν, unde χο-
 λάδες etiam dicuntur secundum m. s. Lexicon Aug.
 τὰ ἔντερα. Phasianin. sedes communes.

ἔϋ εἰσαγωγῆς] κρηνῆς, Basil. hinc, aquam per
 tubos sive canales illos ductam, εἰσαγωγίμων ὕδωρ
 idem Strabo vocat.

ἀφ' ἧ] Phasianin. qui mos in hodiernum usq;
 diem etiam num apud eos firmus perdurat, qui
 vota pro humoris & aquæ abundantia suscipiūt.

Lucian. de
 Saltat. Plut.
 de oraculor.
 defectu. Stra-
 bo lib. 9.

μέση τῆς οἰκισμένης] Medium terræ sive ab aquilis,
 seu à corvis, seu ab oloribus esse inventum, qui ab extre-
 mis illius partibus eo convolarint, ubi templum fuerit
 Delphicum : fabulantur Græci ; quem inde ὀμφαλὸν
 γῆς, Pindarus, Pyth. ode 8. ἔ 11. Nem. ode 7. Euripi-
 des Medeá, eosq; secutus Plato, lib. δ' πολιῶν, id est,
 terra umbilicum, dixit. Hinc μεσόμφαλῳ ἔδρα ἔ
 ἀπόλλωνῳ, apud Clem. A. ex eod. Eurip. Sic μεσόμ-
 φαλον ἄστρην ὀλύμπου, est aries Nonno. Dionys. lib. 1.

Cl. Alex. Pro-
 srep.

Cap. 22.

θυμιατήριον] Plut. lib. de Iside, Ægyptios cælum
 hac

hac figura significare scribit. neq; tamen quicquam impedit, eadem Ægyptum notatam, quam cæli imaginem interpretabantur, ut est apud Hermetis Æsculapium, cap. 9. Videtur hac quoq; zelotypus designatus: et si Horapollinis verba id non clarè exprimunt.

φυλακτήριον] ἀλεξητήριον, ἀντιφάρμακον; ᾠδία πον. Cap. 24.

ἄπλαστον] κὺ ἀδιατύπωτον, Philo. παιδίον μὴ ἴξ- Cap. 25.
εικονισμῶνον, Exod. 21.

ἀνέωγώτας ἔχειν] Plut. lib. 4. Sympos. q. 5. Ἰλιά. Cap. 26.
lib. 13. de animal. cap. 13.

γλώσσαν] σοφῆς ὀχετηγὸν ἰωῆς, Non. D. lib. 26. Cap. 27.

λόγοι τὲ] ἐν ἀποδείξει δὲ ὁ μὲν ἴσιν ἐνδιόθετο, ὃ δὲ ἀεφοεμικός: κὺ ὁ μὲν οὐ-
κ' ἴσιν πηρὶ, ὃ δὲ γιγαντες ἀπ' ἐκείνου ἴσαν: κὺ τὰ μὲν ἐστὶ χόρα τοῦ ἡγεμονικόν: τὰ δὲ κατὰ
ἀεφοεμὸν, γλῶσση κὺ σάμα, κὺ ἡ ἄλλη πᾶσι φωνῆς ὀργανοποιία, Philo lib. 3. de Mose.
Aristoteles illum τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, hunc* τὸν ἐξω λόγον ^{τὸν ἐν ἀεφο-}
vocat, 1. Analyt. post. 8. Vide Basil. M. homil. in prin- ^{εἰ Plut. λεκτι-}
cipium Joannis, Ὁ Ναζ. definit. Jamb. Ælianum libro ^{κον, Demosth.}
10. cap. 29. de animal. His quidam addunt λόγον ἐγ- ^{H. Hieroph. I-}
γράμματον, cuius hic manum Horapollo symbolum fa- ^{soer.}
cit; quam ἔγγραφον ἀδὼ ex Nonno dicere possi-
mus: nam Ὁ scribendo, idq; manus ministerio, sensa
mentis exprimimus.

ἀμέ] χίλια ἐνενήκοντα πέντε.

Αα ὕφαμνον]

ὕψαιμον] *Cruore suffusum. Hinc pertinent illa Græcorum phrasæ φαικὸν βλέπειν, Basil. M. φοβερόν, ὑποπλον, ἰταμόν, δερμὸν, δέγγων, Lucian. Aristoph. ἰαυρωπὸν δόποβλέπεσθαι, Philo, ἰαυρηθὸν ὄραν, & similes. Genes. 4. ἰναλί συν-ἔπει (εὐτὸ ἀπὸ ὤπων σου; dicit Caino Iehodaa: & Iacobus Lea Racheliq; ἐρῶ ἐργάδ ἀπὸ ὤπων τῆ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι ἔκλει ἀπὸς ἐμέ, ὡς ἔχθες κ; τελίτω ἡμέρα, ibid. 33. & 1. Reg. 18. de Saulo dicitur, κ; ἔω Σαοὺλ ἰαυρωβλεπόμθ τὸν Δαβιδ δόπο ἴδς ἡμέρα ἐκείνης, κ; ἐπικείνα. Quo sensu Latini etiam, torvè alpeçta-re, torva tueri, oculis torvis tueri dicunt.*

ὀφθαλμὸν] *Nam & oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti simus, loquuntur, Cic. 1. de Leg. Sunt q; animi tanquam fores, Polemoni: quos cor sequi, ὀμμασι γ' κροαδίη ἔσπεται, dixit Theologus. Notum est illud Comici; Non innueram: & apophthegma sive Isocratis seu Periclis (utriq; enim Plutarchus tribuit) de oculorum continentia. Cui simile illud Xenocratis; qui negabat quicquam referre, pedes né an oculos in alienam domum defigeremus, apud Ælian. lib. 14. Var. hist. cap. 42: qui, cap. 22. ejusdem libri, exemplum adfert eorum, qui oculorum nutu & manuum gestu, quum per tyrannum colloqui non liceret, animi cogitata, alijs alijs, aperuerint.*

Cap. 28.

τριετῆς χρόνου] *Hanc & humana stature mensuram dicunt, quæ, annos tres nato, media sit. Basil. M. homil. 10. hexaëm. τριετῆς τὸ παιδίου: ἐμέτησεν ὁ πατήρ, οἶδεν ὅπ τὸ διπλάσιον τέτρα μέγεθ & ἄπο-λήψεται ἐν τῇ τελειώσει.*

Φωνίω

Cap. 29.

Φωνὴ ἢ μακρόθεν] *Sonitus est tonitru ex eo sunt genere, quæ sanè nullo modo pingi possunt. Sed quum in obeliscis, qui Romæ supersunt, multæ conspiciantur imagines rerum nec naturalium nec artificialium; quæ quid sibi velint, hodiè nemo facilè dicat: fieri potest, ut ea mutuo inter Ægyptios ac tacito consensu de hujusmodi rebus, quæ sub visum non cadunt, acciperentur.*

Φωνὴ] ἢ Φωνὴ pro tonitru accipitur *Exod. 9. Ac Phisici dicunt, fulgur tonitru posterius erumpere, ut sanguis vulnus sequatur: prius tamen videri; auditu sonum expectante, visu lumini occurrente, Plut. lib. ad princip. inerudit. Plin. lib. 2. cap. 54.*

Βροντῶ] ἢ μοι φιλοσοφῆσαι περὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ὡς βροντῶν δαίμων ἢ σπυρίων, ἢ δὲ μικροῖς σπυρίων τῆς ἀληθείας λαμπρόθυμοι; ἢ ἵνας ἀτμοὺς δαίμων γῆς αἰτία, ἢ φεσ δὲ μικροῦς; ἢ αἶψα πύκασι ἵνας, ἢ νεφῶν τῶν * μανοῦστων θλίψιν ἢ Κύρηξιν; ἢ καὶ ἄλλοις τοῖσι βροντῶ ἀστραπῶν, ἢ ἢ ῥῆξις τῶν βροντῶ ἀπὸ πύκασι. ποῖον ἀλλοτρίων ἀστραπῶν, αἶψα ἐκείνων διεξοδοῖ, ἵνα ἀστραπῆ ἢ βροντῆρον, καὶ βροντῆρον ἢ γῆρον. *N. scilicet de Theolog.*

* γὰρ καὶ πυκνὸς ἔστιν.

ἐπειδὴ ᾧ τὰ τέκνα ἔξ ἡδονῶν] *Fortè leg. ἐπειδὴ ᾧ εἶ. σύμβολον ἡδονῆς εἶναι εἰποῦτο: id enim antea dictum est. Phasianinus; Coitum verò indicare volentes: bis sextum decimum numerum pingunt; maris & fœminæ geminatam voluptatē significantes, quæ illa ætate per coitum filios gignit, ut demonstratum est.*

Cap. 33.

Φοίνικα τὸ ὄργανον] ἢ φοίνικς ὁ ὄργανος, ὄργανον λέγει ἢ εἶναι κατὰ φύσιν ἢ ἄλλοις. *Cap. 34.*

Αα 2 αζυ-

Herodot. Eu-
terpe, & Æli-
an. lib. 6. cap.
58. de animal.
at Nonn. Dio-
nyf. lib. 40.
χιλιέτη ὄρνυ:
Lucian. in
Nadiv. ὄρνυον
ἐν Ἰνδοῖς, dicit.

ἄζυγον ἐν τῇ δημιουργίᾳ. καὶ ἴση φ. τὸτο πάσχει, δὲ καὶ φμδρὸν παρταῖ τὴν ἀνάστα-
σιν. αὐτοὶ γὰρ καὶ οἱ Ἕλληες περὶ αὐτῆς διηγῶν, ὅτι παρὸν τὸ ἴληθ' αὐτῆ, ἔρχε) περὶ
τὴν αἰγυπιοῦ, καὶ ἀντικρὺ τῆς ἡλίας (ἴσα): εἶπε τε φεῖ), καὶ δὲ τὸ χροὸς αὐτῆ σκόληξ ἄρ-
νᾶ): καὶ αὐτὸς αὐδὲς εἰς πλῆθὸν μετὰ βάλει) Ἰὸν φοῖνικα. τὸτο γ, αἰς εἶπορμ, μετὰ ἴτη φ.
εἰώθε γίνεσθαι, M. Glycas lib. 1. Annal.

Vide & Naz. carm. parænet. ad Virg. V. 526. Epipha-
nij Physiologum, cap. 11. ejusdemq; Ancyrotum p. 505. u-
bi mendosè, Φαυμάσαι δέ μοι ἅπασι (pro ἔπεισι)

ᾤει τῆς τῷ ἀπίσων ἐλλώων, legitur. Phœnicem in
Ægypto visum, Tiberio mortē denunciaffe; scribit Xiph.

πολυχροινώ(ατ)] Inde natum proverbium φοί-
νικ) ἔτη βιῶναι, Lucian. Hermot.

πάντων γὰρ Ἰπιβαίνει] Hinc Sol Homero ᾤπει-
ων dicitur, Iliad. τ'. Odyff. α'. Virg. 4. Æneid.

SOL, qui terrarum flammis opera omnia lustras.

Cap. 35.

πολύς] Lacunæ forsân inferendum, τὰ τέσι, πάντα
ᾤείχων, id est (ut Phasianin.) omnia ambiens: vel,
ut Etymologistes, δι' ἔτα ὅλα σωέχε). Nisi pro πο-
λύς sit legendum πολυόφθαλμ) : id enim Græca
lingua esse Osirin, quo Solem intellexerint, affirmat Di-
od. S. lib. 1. quem consule.

ᾤω' αἰγυπίων] malim legere ὅδ' αἰγυπίας: vel,
λέγον) γὰρ, &c. οἱ αἰγύπιοι. Id est, Dicuntur siqui-
dem Ægyptij Sole magis gaudere, quàm cateræ gentes
Phasianinus: Sole nanq; supra reliquos mortales,
omnes Ægyptij gaudere traduntur.

ἡ ἱβίς]

ἡ ἰβίς] *Plut. 9. Sympos. q. 3. Mercurium primum Deorum in Ægypto literas invenisse, inquit; itaq; Ibin Ægyptios signum facere primæ literæ. (Cur autem cordis symbolum eadem fuerit: colligi potest è pictura illius avis apud Ælian. lib. 10. cap. 29. de Animal.*

Cap. 36.

ὁ ὃ ἀφύης) *Philo, lib. αὐτῶ μετόνομαζ. p. 66. φύσεως ὃ μὴ ἀφύπαρχέσης, ἀνώφελῆ πάντα, &c. Xenocr. εἶπε παρ' ἐμοὶ πόκος ἐκνάπτε).*

Cap. 37.

ὁ μαθὼν γράμματα) *Menand. λιμὼ ἀτυχίας εἶσιν ἀνθρώποις τέχνη.*

Cap. 38.

ἱερογραμματεῖα) *Sacri scriba apud Ægyptios etiam futura vere prædicere poterant; Suidas, è lib. 2. Originum Fl. Josephi cap. 5.*

Cap. 39.

ὡσπερ οἱ κύνες) *Plut. problem. Rom. q. 51. ἀτενίζει) Recitat idem Plutarchus (Ἐ Aelian. l. 7. c. 13. de animal.) exemplum canis, Cappari, qui sacrilegum Athenis in Æsculapij templo prodiderit.*

ἐλαφρότερον) *μακρόν, Aristot. 3. de part. animal. 12.*

δεχλὼ ὃ ἢ δικασλὼ) *Thebis simulacra fuerunt dedicata iudicum manibus carentium; Ἐ princeps iudicij oculos in terram dejectos habens: quo innuebatur, justiciam donis Ἐ alloquijs non esse obnoxiam, Plut. de Iside. Vide Ἐ Diod. Siculum lib. 1. sect. 2.*

Cap. 40.

Cap. 41.

πασοφόρον) Diod. S. lib. 1. pag. 18. πασοφόρων
meminit: ut Plut. lib. de Iside, ἱεροφόρων ἢ ἱεροσό-
λων, λιναῖς ἐδῆτας φορέντων, ubi τὴν λινωσολίαν
solam Isiacos facere negat; ut nec barbâ palliός; graves,
illicò sint philosophi.

Cap. 42.

ὠροσκοπον) Horoscopus, Phasianinus.

ἀλλ' ἐπειδὴ) Sed ob id, quia hominibus ab ipsis ho-
ris ac temporibus tribuuntur, Phasian.

ὕδωρ) Sacerdotes, qui sunt maximè observantes le-
gum, lustrandi sui causa aquam inde petunt, unde Ibis
biberit; quod infectam aut insalubrem nullam hæc a-
quam tangat avis. Plut. de Iside, & lib. de solertia ani-
mal. Aelian. lib. 1. c. 45. de animal.

πῦρ) καθαρτήριον τῆς Φαύλης ὕλης καὶ μεχ-
θνεῖς, Naz. ejus θυμιατήριον, id est, acerra, fuit
symbolum, ut aquæ phiala.

Cap. 43.

μῦσ) Plutarch. μῦσ) : vide notas ad caput 14.
& Lucian. de Syria Dea.

Cap. 44.

κενοποιόν) καμνοποιόν.: Phasianinus, Effetq;
perinde, ac rem novam & inusitatatam moliri,
si quis sacerdos id facere tentaret: nam pisces a-
pud eos se invicem absument, ob id odio sum-
moperè habiti.

ἀλλη-

ἀλληλοφάγον) *Nemes. de Nat. hom. κ̅̅ γδ̅̅ ἢ τ̅̅ϛ̅̅*
 ἐχθύων φύσις ἀλληλοφάγ⊗⊗⊗; p. 23. quē vide.

Cap. 47.

ὄφεις) *Eriphan. contra Ophitas, serpentem capite*
inprimis munire testatur, non nescium, ὅτι ἐν τῇ κεφα-
λῇ αὐτῆς ἢ πᾶσα ζωὴ αὐτῆς τυγχάνει.

ταῦρον) ὅς βασιλεύει τ̅̅ϛ̅̅ ἡμέρων ζώων, *Macar.*
homil. I.

Cap. 48.

μυδῆποτεξθήλεως ἔπιβαίνειν, μ̅̅ σύλληψιν)
 διδασκίεθα ὁ ἀνὴρ, *inquit Philo, μὴ ἀτελεῖς γονάς, ἀκαίρου ἢ ἀμέσους χάριν ἠδὸν ἴσῃ*
παιδείᾳ. Φιλιθόνοι μὲν γδ̅̅, οἱ μὴ σπουδῆς ἐπισκελεῖσθαι, κ̅̅ τῆ διαγωνίσασθαι τ̅̅ϛ̅̅, στω-
ίχρον) γωαίξιν: ἀλλὰ θηρώμενοι, συνῶν ἢ τεράτων ἰσόπον, τῶ ἐξ ὁμιλίας δάπλωσιν.
Zenobia certè, Palmyrenorum reginae, eam fuisse casti-
tatem, scribit Treb. Pollio, ut ne virum suum quidem
sciret, nisi tentatis conceptionibus.

τεράγ⊗) ἡ γέφυρα αἰπολίας, *Proverb. 30. τὸν ἕ*
τεράγον ἀπετέωσαν, διὰ τὸ Ἰννήλικὸν μόριον, Di-
od. S. lib. I. hircum Mendesijs coluerunt, Clem. Al. Pro-
trept.

Cap. 49.

ὄρυγα) *Ita rectè Cod. Aug. non, ut in G. Morelij*
m. f. (quod Picrius tamen probat lib. 25. hieroglyph.)
ὄρυγα. Hæc fera olim in τινარიjs, ad quadrimum
usq; alebatur: Columella lib. 9. cap. 1. Cornu etiam ejus
animalis in militia mirificus erat usus, διὰ τὸ μέγεθ⊗
κ̅̅ τμητικὸν, Diod. S. lib. 3. (ubi ὄρύγων, mendosè pro
 ὄρύ-

Cap. 50.

ὄρυγων, legitur) Ἐ Agatharchides. Oryx Aristoteli
μονόκερος est, lib. 3. de part. animal. cap. 2. Ἐ l. 2.
hist. animal. cap. 1. Oppian. lib. 2 Cynaget.

ἔτι δέ τις δρυμοῖσι παρέσι ὄρυκερος θήρ,
ἀγροῖθι μὲν ὄρυξ, κρυερὸς θήρεσσι μάλιστα. Ἐ,
ῖνός κερος δ' ὄρυξ, μὲν ἐφ' ὅδε μασ αἰθυκτῆρ
ἔ πολλὸν μείζων ---

lib. de solert.
animal.

Ceterum Plutarchus Orygem ea die Ἐ hora vocem ait
emittere, qua sidus oriatur, quod Sirius Ἐ Caniculam
Græci appellant, Ægyptij Sothin. (Cujus sententiæ adsti-
pularur Aeliã. lib. 7. cap. 8. de animal. Plin. lib. 2. c. 40.

Ἐ τὴν Ἡλίαν ἀσπερ) Ad Solis exortum conversus o-
ryx, alvum deijcit, Aelian. lib. 10. cap. 28. de animal.

πλωῶν] κληνῶν legendum esse, vel è Deuteronomij
cap. 14. liquet: neq; enim oryx volucre, sed quadrupes
est. Phasianinus, Iccircò sacerdotes quoq; solum hoc ani-
mal ex omnibus alijs animantibus absq; jugulatione cõ-
edunt.

πιδὼν] lege πιδῶν: mox pro ἀναταράσσει, Phasianini
codex ἀνορύσει interpretatur enim labijs defodiēs.

Cap. 51.

μῦσαν] τὸ θρασυτάτον τῶν πλωῶν, ἢ ἀναμδέσα-
τον, Philo. lib. 1. de Mosè. Aelian. lib. 2. de Animal. ca.
29. Ἐ lib. 7. c. 19.

ἢ τε κ' ἐργασίη μάλα πικρὸς ἀνδρομίωιο,
ἰσχανία δακτεῖν --- Iliad. ε'.
μύσμηκα

μύσμηκα) De formice industria, Proverb. 6. 30.

Basil.

Basil. M. homil. 9. in Hexaëm. Aristot. 9. hist. anim. 38.
 Ælian. lib. 4. cap. 43. de Animal. πορευτικὸς εἶ; ἀλλὰ
 ἔμμενηκ & ἄπολείπη: inquit D. Chrysof. χευστο-
 φορεῖς; ἀλλ' ἔχ' ἔτως, ὡς οἱ ἰνδικοὶ μύρμηκες. De
 his, idem Ælian. l. 16. de Anim. c. 15. & Dio Chrysof.
 orat. 35.

χλωαλώπεκα] Ælian. lib. 11. cap. 38. vulpansfe- Cap. 53.
 rem Φιλότεκνον & ipse appellat, atq; in tuendis pullis
 eandem, quam* perdix, operam ponere, ac, ut illi elabā-
 tur, se venatoribus capiendam præbere, scribit.

* de qua Ba-
 sil. homil. in
 S. Baptisma.

πελεκῆνα] De hac ave, Physiologus Eriphanij, ca. Cap. 54.
 8. Mich. Glycas annal. lib. I.

κικεφαῶν] Hanc ciconiam esse volunt, de qua Philo Cap. 55.
 in expositione Decalogi. Basil. homil. 8. in hexaëm. Phy-
 siologus Eriphanij cap. 25. Aristot. 9. hist. animal. 13.
 Ælian. 3. de animal. 23. Illam coluerunt Thessali, Clem.
 Alex. Protrept. quòd serpentibus esset infesta, eosq; occi-
 deret; Plut. lib. de Iside. Steph. de Urb.

μόνον] Sunt qui meropes idem facere confirmant. A-
 ristot. ibid. Ælian. 9. de animal. 30. Plin. lib. 10. cap.
 30. Legendum ἔ apud Suidam arbitror ἔδ' μέρπας,
 pro ἀερόποδας, in dictione ἀντιπελαργεῖν.

Ἰλλει ἀντὶ τὰ πτερά] Τῶς οἰκείοις πτεροῖς δια-
 θάλπει, Basil.

Cap. 56. ἰπποπόταμος] *Plut. lib. de solert. anim.* Ciconiæ, patres suos alunt: equi fluviales, ut cum matribus coire possint, eos necant. Symbolicè Hippopotamus eidem *Plut. lib. de Iside* notat impudentiam. Vide *Aristot. lib. 2. cap. 7. de animal. hist. Aelian. lib. 7. c. 19. Strabonem lib. 15. & Nonn. Dionys. lib. 26. cujus adeò versus subjiciam, propter consensum cum alijs Scrip-
toribus:*

* Onoseratus
apud Strabō.
etiā in India
nasci perhibet.

* *Aristot. 8.
hist. animal.*

* *Aelian. l. 5. de
animal. c. 54.
Plin. lib. 8.
cap. 258.*

-- ἐὼς ἰνδὸς ὑδάσπης*

* κῆτι μελαυλὴ φιδι ἀξέων ῥόν ὀπλῆ
νίχῃ ὑδάσπης παλαιῆς ἰπποπόταμος,
δι᾽ ἐμοῦ Νείλοιο θερήθεις εἶμα χαράσσαν.

* ναγεταί βυθίοιο δι᾽ ὑδάτῳ ὑγρὸς ὀδίτης,
μηκαδάνες θηύεσσι· ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο ἢ βαίει
αἰχμη καρχαρόδοντι διασχίζων ῥαχιν ὕλης·
κῆ διερωτᾷ ἀρχαίαν ἔχων θηῶν ἀπαγακαρῶν.

* μερῆλῃ δρεπᾶν σαρχυφόρα λήια τέμενι,
εἰ μὴ ἴη ἀσίληρ ἄμα βοφόρα τοκείοιο.

εἰς τὸ κατώτατον] *Phasianinus*, Itaq; non ab ægyptij ijdem ad inferiores sceptri divini partes Hippopotami ungulas duas pingunt: ut videatur legisse; ὥσε ὄκα ἀποσκόπεσσι αὐτὶ αἰγύπτιοι εἰς τὸ κατώτατον μέρῳ τῶν δεικτικῶν γραφῶν ὄνυχας εἶς; de quo, *Suida locum habes supra pag. 160.*

Cap. 57.

ὠεισεραὶ] *De columbis, Aristot. 9. hist. anim. 7. Aelian. lib. 3. de animal. cap. 44. Epiphan. contra Ophitas. Columbas tanquam deos coluerunt Assyrij, Luci.*

ἔχολωῖ ἔχει] *Alas columba sibi contingere, Davidilla*

vidille vates exorat. Ita enim solenne est sacris effatis
 obscure Spiritus sancti virtutem nominare: siue quò dea
 avis felle careat, seu quod* pedoris inimica sit, ut testan-
 tur qui id observarunt, Greg. Nyss. de Virg.

Psal. 54.

* Basil. M. ex-
 pos. Psal. 33.

ἐν ὕδασι τοῦ θαλάσσης] καὶ κυμάτων πεζύοντα.

Cap. 58.

Naz. unde Apostoli Christum in mari ambulantem cō-
 spicati, spectrum esse dixerunt, Matth. 14.

κάκισον] Ita & m. f. & Phasianinus.

ὁ ὡ βασιλείῃ] Siquidem domus regia in ipso ter-
 rarum orbe unica existit, Phasian.

Cap. 59.

μέλισσα] De apum natura, Proverb. 6. Basil. M.
 hom. 8. in Hexaëm. Theodoret. lib. 5. de Providentia.
 Aristot. 5. hist. animal. 22. & l. 9. c. 40. Aelian. lib. 1.
 cap. 59. 60. & lib. 5. c. 10. 11. de animal. Plin. lib. 11. ca.
 5. & c. Virg. 4. Georg.

Cap. 62.

μόνον] Animantes aliæ sub duce degunt, ut grues,
 apes: aliæ nulli subditæ imperio sunt, ut formicæ, & alia
 innumera penè genera. Arist. 1. hist. anim. 1.

ἐν τῆς τῆς μέλιττι] ἐργασίας: Phasianinus, ex
 illius itidem apis mellificatione atq; opere assiduo, nec nõ
 ex aculeo, operationem variarum rerum, quæ ad usum
 humanum necessarie sunt, atq; potentiam imprimis præ-
 parandam esse, statuerunt. Quæ duo ad gubernationem
 civitatis maximè pertinere, & cæteris rebus conducibi-

ENTOM

liona esse judicaverunt. *Ammian. Marcell. lib. 17. per speciem apis mella conficientis indicant regem : moderatori cum jucunditate aculeos quoq; innasci debere, his signis ostendentes.*

δύκνον αἰὲς] τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, *secundum interpretationem Phasianini.*

Cap. 65.

ἕξμῶ] ἕξγῶ, *id est, opera, legendum : monet Pierius lib. 35. hieroglyph.*

Cap. 66.

καθὸ καὶ αἰὲς] *cap. 4. Hic locus obscurior est, quia autor vocibus ortus ἔ occasus non utitur in eadem significatione, qua astronomi. Sensus amico nostro videtur esse : Luna singulis mensibus viginti octo dies ἐν πλάτει sumptos conspicua est, reliquos verò dies (nam spacium unius mensis integri, cum vulgo, 30. dierum esse statuit) sub radijs solaribus occultatur. Solet enim in regionibus australibus, qualis est Alexandria Aegypti, ubi hic autor vixit, altera ferè post novilunium die rursum conspici. Quando igitur mensẽm exprimit ea figura, qua Luna apparet, dum 28. dies completitur : numerationis initium à primo apparitionis die facit, signumq; mensis hieroglyphicum eam vult esse figuram, quã Luna die apparitionis suæ ultima representat.*

πολύγονον) Ὀνα sexaginta ut plurimum parit, *Aristot. s. hist. animal. 33.*

NOTAE D. H. AD II. LIBRVM HIEROGLYPH.

Horapollinis.

⊖ Εὐὸν) Sydera enim pro Dijs olim habitata; Philo lib. I. de Monarchia & expos. Decalogi; quæ qui coluerint, eos peccasse quidē ait, sed minus, quàm qui lapides & ligna, metallum, atq; id genus alia, adorarint.

Cap. 1.

χρόνον) De Sole & Luna, ἔσωσαν (inquit) εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιρὸς, ἢ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ὀνιασδῶν, Genes. 1.

νύκτα) quòd tum stelle maximè sint conspicuæ.

χειμαρίας) χειμεριναῖς, m. f.

Cap. 3.

καρδία φάρυγγ) Secus ijs, οἷ τ' δὲ μὴ βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρογέουσι, Hom. τὴν γλῶτταν τῆ καρδία πλετῆντες ἀντίφθογγον, Nicetas.

Cap. 4.

σόμα) principium & finem, Phasianin.

αἰδοῖον χειρὶ) ἢ ἀνάχαρσιν ἢ τὸν σκύθῳ τσοῖτον ὁ τῆς σωφροσύνης ἢ τῆς ἀσκήσεως ἕξως κατέχειν, ὡς ἢ κοιμῶμενον τὰ χεῖλη αὐτῆ ἢ τὰ αἰδοῖα κρατεῖν δι' οἰκείων χειρῶν. ἔ μόνον γὰρ γρηγορῶν, ἀλλὰ ἢ ὑπνώτων ἐδείκνυε, πόσης ἀσφαλείας δέον) τὰ τριαῦτα, M. Glyc. annal. lib. 3. Clem. Alex.

Str. s. Plut. lib. de Garrulitate. Πιγράφε) καὶ αὐτὸς εἰκόσι, Γλώσσης, γαστροῦ, ἀιδίουων κρατεῖν, Laërt.

Cap. 9.

νόσον ἀνθρώπων) ob hujusmodi herbae asperum scilicet tetrumq; odorem, quem vix homines ferre possunt, Phasianin.

νωλιαῖς) Semen enim labi (per spinam) è cerebro videtur, Arist. Problem. 56. sect. 10. Autor libelli περὶ γονῆς apud Hippocratem, χωρεῖ γὰρ πλείστον ἐγὼνυς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ἔσχατα εἰς τὸν νωλιαῖον μυελόν, Idem, semen facit ἀπόσπασμα ὅλας ἐ σώματι.

Cap. 10.

ὄρυγ) forsitan hoc etiam loco, ὄρυγ) legendū.

Cap. 11.

δεξιέρμοι) dextras jungentes, hoc è. m. f. Aug. reposuimus. Phasianinus, qui sese circumplexi dextris excipiant. apud Aldum ἀξιέρμοι legitur, quod Mercerus expressit.

Cap. 13.

ἀναμέτησιν σημαίνει) Illis enim numerum comprehendere facilius homines consueverunt, Phasianin.

Cap. 15.

ἰεραξ) ἔσηκεν ἰεραξ ἀναπέτασας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος καθορῶν τὰ πτερὰ νότον, Jobi 39.

ἐπὶ καὶ ἄλλως) πῶς τὸ αὐτὸ, m. f. sensu eodem.

ἀέμιον σημαίνει) ita enim velox in volando, sicut ventus, accipiter perhibetur, Phasianin.

αεθρονή] *Ulcus, Phasian.*

Cap. 19.

ἀκοή ζωγραφιδρῆ] *Phasian: Audientem qui ripiam hominem arreētis auribus, seu auditum ipsum pingentes; opus quod futurum est, declaratur. Postquam enim, que facturi sumus, audivimus: ad futurum opus nos ipsos accingimus.*

Cap. 23.

σφῆξ ἀεθροπετής] *Phasian. Ex crocodilo vespa per aërem volitans quum picta fuerit: nocentem sanguinem vel cadem significat. Quam lectionem agnoscit Pierius quoq; lib. 26. hieroglyph. sed infra, cap. 44. autor vespam ex equino cadavere nasci ait: Velut etiam Ælian. 1. de animal. 28. Versus apud Suid.*

Cap. 24.

ἵππων ἢ σφῆκος θυσῆ, τῶν ἰσθμῶν ἢ μέλισσῶν.

νυκτικόραξ] *νυκτὸς κόραξ, Apolin. Psal. 101. De hoc, Basil. M. homil. 8. Hexaëm. Aristot. 2. hist. animal. 3.*

Cap. 25.

παγὶς ἔρωτα] *Phasian. Laqueus pictus amorem significat, in quo quedam veluti venatio existit: ubi pedicis cupidineus ὃ laqueo amantes irretiti, quodammodo detinentur.*

Cap. 26.

λόγοι καὶ φύλλα] *Descripta folia, codicilliq; Pierius lib. 47.*

cap. 27.

παλαμότατον] *παλαμότητα, idem ex m. s.*

γραμμὴ ὀρθή] *vide eundem Joan. Pierium, lib. 37. hieroglyph.*

cap. 30.

Cap. 31. χελιδόνα] de hac, Aristot. 9. hist. anim. 7. Ælian. 3. de animal. 25. Plut. de solertia animal. Plin. lib. 10. c. 33.

Cap. 32. ὤσειεραὶ μέλαμνα) αἱ πελειάδες καὶ αἱ φάσαι καὶ τὰ τριγόνων γύθ, καὶ ὅσα τέττις ὠδραπλήσια, ἰλιὸ Ἰπμιξίαν ἔποιεῖται ὡρὸς πολλὰ καὶ ἀναίδω, ἀλλὰ ὡρὸς ἐν καὶ ὁμόφυλον, Cl. Al. Str. 2.

Cap. 33. ἰχθυόμονα) Idem scribit Aristot. 9. hist. anim. 6.

Cap. 35. ἐκάτερον γὰρ ἀναρῆι) uterq; enim necat, exitium affert. (rocodilo autem insidiari non scorpionem (quod ex hoc auctoris commatio volunt eruere: nisi locus Æliani huc sit arcessendus, lib. 2. cap. 33. de animal.) legimus, sed * ichneumonem: Plut. lib. de solert. animal. Strabo lib. 17. Oppian. lib. 3. de venat. Diod. S. lib. 1. Plin. lib. 8. cap. 27. secundum quem καὶ ὁ δελφὶν τοῦ κροκοδείλου κατὰγωνισῆς.

* ἰθρὸς Mich.
Glyc. lib. 4.
Annal.

Cap. 36. ὀσάειον) καὶ γὰρ ἡ γαλή ὅσῃν ἔχει τὸ αἰδοῖον, 2. de hist. an. Arist.

Cap. 37. χοῖρον) Ναζ. - ἐλομύων] εὐσῶν γύθ - Ἐ Carm. ad Episcopos, V. 41.

πᾶς δὲ τε σῆς μοῖο φορβῆ ἐμὴ δὴ λήσαθ' αἰωλῶ.

Vide legem contra suos, apud Ælian. s. de animal. 45.

Cap. 38. λέοντα) Crebrior enim iracundia ejus, Plin. L. 8. c. 16. σωμαπεγεννήθη ὁ θυμὸς τῷ λέοντι, Basil. Ἰηρ, ἀ-

Ἰμασι

Θυμασι βρυχαλέοισι χολέμυϑ, Ναζ.

ἐυσοίζοντα] Phasian. discerpentem. Sed, è ratione, quæ symboli redditur, conjicio legendum Ἰξοσεὶζοντα: & mox Ἰξοσεὶζομύδης. Ἰξοσεὶζειν propriè significat exossare, Ἰξαρδρῆν deartuare.

κύκνον] Olorum morte narratur flebilis cantus, falso cap. 39.
(ut arbitror) aliquot experimentis, ait Plin. l. 10. c. 23. negat Ælianus quoq; se de eo quicquam affirmare posse, lib. 2. c. 32. Ναζ. orat. 2. de Theologia, & Carmine ad ^{Cantator cy-} Nemesium, V. 309. cantilenam illam cygnum expansis ^{gnis funeris} ^{ipse sibi, MAT-} ad auras alis efficere, scribit; quod ore modulari videri ^{ri. al.} possit. Ὀφωνίαν eidem tribuit D. Chrysof. comm. in 2. cap. epist. ad Philipp. Plato Phædone, Arist. 9. hist. animal. 12. Cic. 1. Tuscul. Dio Chrysof. corinthiacâ. Lucian. Timone, & de Electro.

ἀνδρα] Phasian. Virum, qui radio solari visum hebetaverit, caligantibusq; oculis febrem contraxerit, & exinde mortuus tandem sit, significantes; cantharum, hoc est, scarabæum cæcum pingunt. hic enim radijs solaribus obcæcatus nonnunquam perimitur. cap. 41.

ἡμίονον] Genes. 36. οἱ ἰαμεὶν, id est, muli, dicuntur cap. 42.
ab Onan primò inventi, in eremo. ijdem, ὀρεῖς Philoni. Vide Aristot. lib. 2. de generat. animal. cap. 6. Ælian. l. 12. c. 16. Plin. l. 8. c. 44.

Cap. 43. Quæ puellos fœmineos] *Phasian.* quæ fœmi-
nas primo, mox mares.

Cap. 44. ἀρρὲν ἰκτεῖ)] *Dicunt physiologi, εἶναι τὸ μὲν ἀρ-
ρὲν ἐκ τῶν δεξιῶν, τὸ δὲ θήλυ ἐκ τῶν ἀριστερῶν, Ari-
stot. 4. de Generat. animal. 1.*

ἐκ γὰρ τέτρα] *Ovid. 15. Metamorph.*

Pressus humo bellator equus, crabronis origo est.

Cap. 45. *ὡν ὁ Φρόνη-
ται *Ælian. lib. **
9. cap. 54. ἐμπρωσκει] καὶ ἐβάλλει δὲ ἵπῳ Θ κύεσα
ὄσμὴν λύχνος ἀποσβεννυμένης, *Aristot. 8. hist. a-
nimal. 24. καὶ ψηλαφηθεῖσα, Plin. l. 28. c. 7.*

Cap. 46.

Cap. 47.

φύλλον δάφνης] ὀείγανον, *Ælian. l. 5. c. 46. de
animal.* ἐκ τέτρων) *Aristot. 5. hist. animal. 19.*

Cap. 48.

τὴν χολὴν ἔχει] *idem 2. hist. animal. 15. πρὸς
τοῖς ἐντέροις. Vide supra notas ad lib. 1. cap. 57. Galen.
Tomo 3. lib. πρὸς μελαίνης χολῆς extremo, flavam
bilem ξανθὴν χολὴν illis tribuere videtur.*

cap. 49.

λίθον] ἀλίττω, *Ælian. l. 1. c. 35.*

cap. 50.

ὠπίδα] avem tardam, asionem: *Plin. l. 10. c. 22. 23.
Ælianus contra Φίλιππον asseverat, l. 2. c. 28. de a-
nimal. sed solam ex avibus metuere canes, l. 5. c. 24.*

cap. 52.

μὴ ἔχουσα πτεροῖ] *ideo Aristoteli δεξιόπτερον di-
citur, 1. hist. animal. 5.*

cap. 53.

ὀδόντας] *Volucrum nulli dentes, præter Vespertilio-
nem, Plin. l. 11. c. 37.*

μασῆς] *idem lib. eod. cap. 39.*

διασόματ & ἐλαλαῖ) ἄσομ & γδ : *Plin. l. 11. cap. 55.*

c. 26. *Arist. s. hist. animal. 9.*

νεοοσίαν) ὠεὶ ἀετῶ, *Aristot. 9. hist. animal. 31. cap. 56.*

Plin. lib. 10. cap. 3.

ὑψηλότερ &) *Jobi 39.*

ὀνεοοσὸς ἢ πάλιν) *De sepultura Phœnicis, Herodotus Euterpe. cap. 17.*

ἔχιν) *De coitu & partu viperarum, Basil. M. homil. contra feneratoros, de Invidia, & 9. Hexaëm. Ælian. l. 1. c. 24. de animal.*

ἐν τῇ) *deest fortè ὠδῖνι. Phasian. partus tempore. cap. 60.*

σαλαμάνδραν) τινὲ ἐδὲ πυρὸς λωβήσατο λιγνὸς, *Nicand. Alexiph. ζῶον ἐν πυρὶ σκαῖρον, ὃ τὰ πάντα ἀλίσκεται : animal in igne, quo omnia consumuntur, saliens. Naz. in vita Basil. M. & παρ. enesi ad Virg. V. 580. Aristot. s. hist. animal. 19. Ælia. l. 2. c. 31.*

ἐκατέρω) *Phasian. Ipsa enim quum in igne fuerit, ab utroq; capite quos attigerit flammis conficit, ignemq; etiam tactum extinguit. ζῶον αὐτὲν πυρὸς γόνων quæ in igne vivunt, inde exempta moriantur, meminereunt Philo lib. de Noha, deq; Gigantibus. Macar. homil. 14.*

- cap. 63. ἀσάλακα] *de talpa*, Epiphani. contra Adamianos. Galen. lib. 2. *ᾠεὶσπέριματ* ⊕. Cl. Alex. protrep. Aristot. 1. *hist. animal.* 9. Oppian. 1. *de venat.*
- cap. 64. ἀπερίτην] *Phasian.* aditu difficilem, atq; inaccessiblelem, ἀπερίσιτον.
- cap. 65. Ξωλείας] *Ξοείας* videtur legisse Phasianinus, quum ita reddiderit; Hominem cui fraus propria perniciosam relegationem attulerit, cuiq; fuga sua noceat, significare volentes, &c.
- cap. 66. κάσσορα] *de hoc* Ælian. l. 6. c. 34. *animal.*
- cap. 67. ῥῆμαλλον ἀκρόντα] *Plut. lib. 4. Sympos.* q. 5. ὀξυηκοῖα ἢ δοκεῖ διαφέρειν ὀλαγῶς: καὶ αἰγύπτιοι θαυμασάντες, ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκολῶ σημαίνεσι, ἔδῶ λαγῶς γράφοντες, id est, Celeritate autem exaudiendi lepus alijs videtur anteire. Cujus admiratione ducti Ægyptij, in suis sacris literis, picto lepore, auditum significant.
- Φοίνικα] *Ovid. 15. Metamorph.* Lactantius *Carm. de Phœnice.* Vide supra notas ad 34. cap. lib. 1.
- cap. 68. τῶ ὠτων] *Capras* auribus spirare, autor est Archelaus (*Plin. l. 8. c. 50.*) ⊕ Alcmaeon; negat Aristot. 1. *hist. animal.* 11.
- cap. 70. ὕαμαν] *de hyena*, Cl. Alex. l. 2. *Pæd. c. 10.* ⊕ Aristot.

stot. 6. hist. animal. 32. hyenam sexum annua vice permutare, negant. Pro autore nostro faciunt Ovid. 15. Metamorph. Ælia. l. 1. c. 25. animal. Oppiã. lib. 3. de venat.

θαῦμα ἔστι τὸ ἀκισσιπερὶ σικτήσιν αἰνῆς
ἀσυνα καὶ θάλασσαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι,

Id est, ut Joan. Bodinus;

Mais coreferunt etiam miraculum, Hyenas

Alternis annis naturæ iura noðare, ut

Ambiguus si ut modo mas, modo femina fetat.

δέξματα] Mirum dictu, si pelles utriusq; contrariæ suspendantur, decidere pilos pantheræ, Plin. l. 28. c. 8.

Cap. 72.

αὐτὴ γὰρ διωκομένη) Plin. ibid.

διανθέντα) Phasian. qui detineatur, quiq; per exigua jactura ab eorum manibus se se liberet.

ἄκρον τῆς ἐσχῆς) de quo Plin. lib. 8. c. 22.

ἔθεν γὰρ ἄλλο) idem confirmat Aristot. 9. hist. animal. 44. autoritate Homeri Iliad. x. Quibus præterea Leo terreatur; vide apud Plin. l. 8. c. 16.

Cap. 75.

Φαγὼν πίθηκον) Plin. ibid.

ἀνδρωπον δὲ τὸ Ἰξωλείας) Phasian. hominem qui ad bonam frugem ob primam relegationē à patria, quam passus fuerit, demum redierit, morigeratusq; inde factus sit. ut rursus Ἰξωλείας in ejus codice scriptum fuisse, existimem.

Cap. 77.

ἔτθ γὰρ) Phasianinus, Codicis beneficio, lacunam sic explet: Hic enim ab aqua quum exierit, os hi-

Cap. 80.

ans prominentibus dentibus, hirudinibus refertum, gerit: intra quod trochilus, quum voluerit, penetrans ultro citroq; liberè com meat. De quo, Herodot. Euterpe, Aristot. 9. hist. animal. 6. & lib. Θαυμασ. ἀκρομάτων, Plut. lib. de solert. animal. Ælian. l. 3. c. 11. & l. 8. c. 27. de animal. Plin. l. 8. c. 25.

Cap. 81. ἰβείως πτεροῶ) Serpentes quosvis Ibidum pennas timere, Ægyptij asserunt: Ælian. l. 1. c. 38.

Cap. 82. δις ἑκτίσκει) Idem Ælian. Leenam quinquies parere inquit, lib. 4. cap. 34. nec non Oppian. lib. 3. Cynegget. Sed Basil. M. homil. 9. Hexaëmeri, τὰ ἰ φθαρλικά τῶ ἄλλων, ὀλιγοτέρα. ὅθεν λέοντες ἐνὸς μόλις ἢ λέαινα μήτηρ γίνεται: ταῖς γὰρ ἀκμαῖς τῶ ὀνύχων διασπαράζοντας τὴν μήτραν, ἔτω παθεῖσιν, ὡς φασιν: idq; ex Herodoti Thalia. Quod ipsius experientie testimonio refutatur.

Cap. 83. ἀρχτον) *Nec catulus, partu quem reddidit usq; recenti, Sed malè ἴσθαι caro, est. lambendo mater in artus Fingit; & in formam, quantum capit ipse, reducit.*

Ovid. 15. Metamorph. Plut. lib. de amore prolis, Aristot. 6. hist. animal. 30. Oppiā. 3. Cynegget. Plin. lib. 10. c. 63. Fertur etiā Virgilius dixisse; parere se versus more atq; ritu ursino. Gell. lib. 17. c. 10. Aliter J. Scalig. Exo^c. Exer. 6.

Cap. 84. παρθοσιδά) παρνομαίαν, Basil. M. homil. 9. Hexaëm. τὰ

ταύτη] *Aristot. 2. de part. animal. 16.*

ἐν χειρὶν] *Arietem cornutum, & suis grunnitum, Cap. 85.*
horret Elephas. Hoc modo Romani elephantos Pyrrhi,
Epirotarum regis, in fugam vertisse, & victoriamq; ab il-
lo reportasse dicuntur, Ælian. l. 1. cap. 36. de animal.

χοίρε] *idem Ælian. l. 16. c. 36. Plut. l. de solertia a-*
nimal. Cap. 88.

ἐκείνη γδ ὀρῶσα] *malim legere, ἐκείνῳ γδ ὀρῶ-*
σα ἢ ἐχίδνα, φύγει, hæc siquidem, illo conspecto, in
fugam vertitur. Theophrast. l. 4. de caus. plantarū, c. 11.
ἐπᾶσι ταῦτὰ πρὸς φοροκῆ τὰς τροφὰς, ἀλλ' ἐ-
κάσοις κῆ τὰς ἰδίας φύσεις. ὅπερ ἐν πολλοῖς μὴ
φανερὸν, ἐκ πλείους δ' ἀποφάσεως, ὡς εἰπεῖν τῷ
γὲ γνωρίμων τὰ πρὸς τὰς ἐλάφους, αἱ γὰρ ἔχεις ἐ-
δίσιον, ὑφ' ὧν τὰ ἄλλα θνήσκουσιν. Vide Basil. M. ex-
prof. psalmi 28. Lucret. lib. 6. qui initium verborum The-
ophrastis sic interpretatus est;

Et magis esse alijs alijs animantibus aptas
Res ad vitam rationem --

ἐλάφον] *hanc Plutarchus dictam existimat non à*
cursu, sed serpentes attrahendi facilitate, & πρὸς τὴν
ἐλαφρότητα, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐλξιν ἔοφως. De
qua cervorum natura, præter jam dictos, Æliā. l. 1. c. 9.
lib. 8. cap. 6. Plin. l. 8. c. 32. l. 28. c. 8. Oppian. lib. 2. de
venatione.

τῆς

Cap. 88. τῆς ἰδίας τροφῆς] Ita m. s. Aug. Phasianinus & Pierius lib. 2. hieroglyph. id est, de victus ratione sollicitum &c.

κατὰ γύθιον ὀδόντας) Dentes, deciduos casu aliquo, vel senecta, defodiunt, Plin. l. 8. c. 3.

τέτρεσ ὀγύπτι) haecenus m. s. ommissis ijs, quae sequuntur, sensus ejusdem.

Cap. 89. κορώνω) de cujus vivacitate Plut. 4. Sympos. 1. & Hesiodus apud eundem, lib. de Oraculorum defectu, Plin. l. 7. cap. 48. Synes. epist. 110. κορώνης ἐνιαυτῷ ἀξία.

Cap. 90. πάριδαλι) Aristot. 9. hist. animal. 6. Aelian. l. 5. cap. 40. Plin. lib. 8. c. 17.

ὀσμῶ] ὀσμῶ, odorem, rectius cum m. s. Augustano (ut ex iisdem autoribus patet) legeris ; quam ὀσμῶ, id est, impetum, cum Aldo & Phasianino, ceterisque Interpretibus. Ad pantheram ajunt plerasq; quadrupedes accedere, suavitate odoris illectas, maximè simias, Plut. lib. de solert. animal. Aelian. l. 5. c. 40. 53. & l. 8. c. 6.

Cap. 91. ἀλπητῶ] Mulcentur fistula pastoralis & cantu Aristot. 9. hist. animal. 5. Plin. lib. 8. c. 32. Aelian. lib. 12. c. 46.

Cap. 92. ἔποπα] ὄν δὴ φασὶ διὰ λύπῃ ἰππῶντα ἀδειν, Plato

Plato Phædone. Theocr. Eidyll. 5.

ἔθμιτόν, λάκαν, πῶς ἀνδράκισσας ἐέλσδει:
 ἔθ' ἑποπας κύνουσι —

ἀδίατον] *Ælian. l. 1. c. 35. de animal. Plin. lib. 22. cap. 21. uterq; adiantum, Callitrichon etiam dici, scribit.*

γέξανον γρηγορῆσαν] *De gruum excubijs, Basil. cap. 94. M. homil. 8. hexaëm. Plut. de solert. animal. Aristot. 9. hist. animal. 10. Ælia. l. 3. c. 13. Plin. l. 10. c. 23. De earundem volatu, Naz. orat. 2. de Theologia, Max. Tyrius λόγω μ'. Cic. 2. de nat. Deor.*

κατ' ὄρεθινον] ἐκ ἀειτροπῆς, *Basil. πέρεδικας] De harum intemperantia libidinis, Plin. cap. 95. l. 10. c. 33. Athen. lib. 9. Ælian. l. 3. c. 16. Aristot. 9. hist. animal. 8. qui 2. de Generat. animal. 5. cum dirversetiam generis avibus illas coire, autor est.*

λιμῶν ἄπο θνήσκει] *Aristot. 9. hist. animal. 32. Plin. cap. 96. l. 10. c. 3.*

τῆσφει σὺ νεοσῆς] *Basil. homil. 8. hexaëm. ex Aristot.*

εἰδῶτα τὰ μετέωρα] *μετεωρογλέγω, Philo.*

μὴ ἄρα χειμάζῃ] *Basil. M. epist. 140. m. f. ad Meletium archiatrum, ἡμῖν ἢ ἐδ' ἔροι ταῖς γράφοις ὑπάραχει, ἔθ' δυσχερῆ τῶ*

χειμῶν ἄφ' ἀφουρέν, ἀλλ' ἐνεκα μὲν τῶ περιδιδρατὸ μέλλον, ἔθ' ἐν ἴσας τῶν γράφων χειμῶν ἐπιμῶ, τῶ ἢ κατὰ τὸν βίον αὐτεξέστω τὸσῶτοι τῶν ἄριθον δὲ πλεμπανόμενα, ἔθ' ἢ τῶ πῆτεσθαι δειώσθαι μιν ἐθ' δέν. Ν. αὐτῶν γρηγορ; obscurato adis huius volatu, tempestatem prodisum effugere, restatur Ælian. l. 3. c. 14.

Cap. 99. *τρία*] duo, ut pluximum, autore Aristot. 9. hist. animal. 11.

ἄνδρα ὄνουχας δὲ πολλύει] similia de aquilis, Plin. lib. 10. cap. 3.

Cap. 100. *τὸν μνηθὲν κάμπει*] ἐν τῷ καθέζεσθαι, Etymolog.

διὸ καὶ κάμπηλ ⊕] οἷον κάμης ⊕ ἢ κάμμη, ⊕, ut illa marginis lectio sit Scholion.

Cap. 101. *ἀνὰ δ' εἰς*] Oculos, animi esse indices; dictum jam supra. De quo Aristot. 1. hist. animal. 10. Plin. l. 11. c. 37.

Neq; ulla ex parte majora animi indicia cunctis animalibus, sed homini maximè, id est, moderationis, clementiæ, misericordiæ, cōdij, * amoris, tristitiæ, laticiæ. Contuitu quoq; multiformes, truces, torvi, flagrantes, graves, transversi, limi, summissi, blandi. Profectò in oculis animus inhabitat. Ardent, intenduntur, nictant, con-

* ὀφθαλμὸς
παρακίλευθ' ἔχινετο πομπὸς ἰσώτων, Non. Dionys. 65.

* Terent. Andr. act. 1. sc. 1. nivent. Hinc * ille misericordiæ lachrymæ. Hos quum osculamur, animum ipsum videmur attingere.

Cap. 102. *βάτραχον*] Rana Grecis *βάτραχ* ⊕, quasi ὁ τῆ βροῆ τσαχὺς, Schol Theocr. - τὸ γὰρ μέλ ⊕ ἔκκαλον ἀδαι, Mosch. Idyll. 3. V. 115. Illa ranarum coaxatio, pluviae imminentis signum Arato; Plut. quest. Natural. 2. ⊕ lib. de solert. animal. Ælia. l. 9. c. 13. Deranarum verò (neq; enim illæ sunt unius generis) in aëre generatione, Diod. S. lib. 3.

ἐμῆν Θ ρ ἄνατα ἀπες] Ovidius, 15. Metamor.

*Semina limus habet virides generantia ranas,
Et generant truncas pedibus: mox apta natando
Crura dat. utq; eadem sint longis saltibus apta,
Posterior superat partes mensura priores.*

ἔγχελω] Basil. M. homil. 9. Hexaëm. τὰς ὃ ἐγ-
χέλεις εἰδὲ ἄλλως ὀρεῶν, ἢ ἐκ τῆς ἰλύθ σπι-
σαμύρας. Hanc nominis etymologiam è versibus Ari-
stophanis colligit Athenæus lib. 7. Diogenes. Vnde cor-
rigendus Etymologus, apud quem ἔγχελος, ὡσαύτὸ

cap. 103.

ἔχεαθ ἐν τῇ ὕλῃ, legitur; pro, ἐν τῇ ἰλύι. Simile mendū
(ut hoc corrigā παρέργως) Psalm. Ξή. v. 2. Apolinarij;
βύσῳ ἐν ὕλῃ ἐνὶ παγεί, βιότιο χαπίζω:

Pro, ἰλυόεντι. nam το. ἐνεπάγλω εἰς ἰλυὸ βυθῶ, καὶ
ἐκῆσιν ὑπόσασις. Caterum anguillas, non nisi turba-
ta aqua, capi: scribit Clem. Al. Strom. 7. Easdem seorsim
à cæteris piscibus degere, neq; unquam in eorum esse co-
mitatu, Ælianus.

νάγκλω] Torpedo pisciculos sibi ad pabulum venā-
tur, quosq; attingit, torpore immobiles efficit, θηροδύει
δ' εἰς τροφὴν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια, ὡροσπιομένη,
καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκινήτιζεν ποιῶσα: Athen. lib. eod. ex
Aristot. 9. hist. animal. 37. De hac torpedinis solertia,
Plin. l. 9. c. 42. Plut. lib. de solert. animal.

cap. 104.

τὰ χησίμα] Aristot. 9. hist. animal. 27.

cap. 105.

ὁ πολύπους, ἀνόηλον μὲν ἐστὶ (ὡς γὰρ πῶς χεῖρα βυθίζει τῆ ἀνθρώπου κατεμυδύλω) οἰκονομικὸς δ' ἐστὶ. πάντα γὰρ συλλέγει μὲν εἰς τὴν θαλάσσιον, ἔτι γὰρ καὶ καλοικῶν : ὅταν ἢ κατεμυδύλωσθαι ἢ χρησιμώτατα, ἐκβάλλει ἢ ὅσρακα, ἢ ἢ κελύφια τῶν καρκίνων ἢ κορυλλίων, ἢ ἢ ἀκάνθους τῶν ἰχθυῶν. *id est, ut Plin l. 9. c. 39. Quæ polypus alioqui brutum habeatur animal, ut quod ad manum hominis adnatat; in re quodammodò familiari callet. Omnia in domum comportat; dein putamina, *erosa carne, egerit. Polypum, ad similitudinem loci colorem mutare; cum ijdem scribunt, tum Plut. quæst. natur. 19. Philo ἐξὶ μέθης. Basil. M. homil. 7. Hexaëm. Naz. homil. ἐξ Carm. εἰς ἑωρῶν. Clem. Alex. l. 3. Pædag. c. 11. Lucian. de Saltat. ἐξ Dialogo Menelai ac Protei.*

* ἐξ ἑωρῶν ἢ
σερμῶν, l. 8. c. 2.

Cap. 106. κάραβον] *Cancrorum genera, carabi, astaci, ἐξ; Plin. l. 9. c. 31. κάραβος δὲ μεγέθεισιν ait Synes. epist. 4. Lucian. dialogo Dorionis ἐξ Myrtales, ἀναφάλας, ἢ τὴν χροίαν οἶον κάραβον.*

Cap. 107. πίννας] *Cyncharum generis ἐξ pinna est, Plin. l. 9. c. 42. Basil. M. homil. contra divites, τὰ ἢ ἐν θαλάσσιον ἀνθή, ἢ κόχλον, ἢ πίννα, ἢ ἢ ἐν τῷ πρῶτον ἑριον. ἐξ hom. 7. Hexaëm. πόθεν ἢ χευσθῆν ἑριον αἰ πίννας τρέφουσιν, ὅπως ἔδειξεν τῷ ἀποβάφω ἐμμύσησιν.*

Cap. 108. πιννοφύλαξ] *Aristot. s. hist. animal. 15. Athen. l. 3. Ælian. l. 3. c. 29. Oppian. 2. de piscibus. Cic. 2. de nat.*

Deor.

Deor. § 3. de Finib. ubi custos ille pinnae, Pinnoteres vocatur: ut § apud Plin. l. 9. c. 30. § 42. Scholiastem Aristoph. in Vespis: sed apud Plut. ὁ πιννοθήρας, lib. de solert. animal. nisi § ibi πιννοθήρας sit legendum, quæ mox dicat, πυλωρεῖ τὴν κόγχην § c.

λάμιαν] ἢ λάμια, nomen piscis, sic dicti ἄπὸ § ἕ- Cap. 109.
 χειν μέγαν λαμῶν, à gula magnitudine: unde hoc loco pro ingluvie, seu, gula insatiata libidine accipitur. Aliquando significat φάσμα (legendum fortè § apud Etymolog. φάσμα ἢ vel φάσματα pro χάσματα, p. 555. v. 55.) seu eam, cui exemptiles oculos (ἀφαρέτες ὀφθαλμοὺς) fuisse, fabulantur: Philostr. l. 4. vitæ Apollonij. Strabo lib. 1. Plut. lib. de Curiositate. Lucia. Philopseude, § Aristoph. Scholiastes. Est § no. propr. tibicinæ Demetriij, Plut. Vit. Clem. Alex. protrept. Athen. lib. 4. 14. Ælian. Var. hist. l. 12. c. 17. Urbis deniq; nomen, Strabol. 9. De Lamia pisce, Plin. l. 9. c. 24. Oppiano λάμνη, lib. 1. halient.

σκάρον] ἄπὸ § σκαίρειν, dictus, Athen. lib. 7.

μαρυκάται] Arist. 2 hist. anim. 17. § l. 8. c. 2. item 3. de part. animal. 14. Plin. l. 9. c. 17. Solus piscium dicitur ruminare, herbisq; vesci, non alijs piscibus, mari Carpathio maximè frequens. Vide Ælia. l. 1. c. 2. l. 2. c. 54. l. 12. c. 42. de animal. Oppian. 1. de piscib.

Cap. 110. γαλεόν] Mustelum ore parere, sætumq; denuo
 absorbere, scribit etiam Ælian. l. 3. c. 55. ideoq; ab
 illius, tanquam impuri, esu abstinere sacerdotes, l. 9. c.
 65. Ἐ Aristot. οἱ μὲν ἔν ἄλλοι γαλεοὶ καὶ Ἰξαφιά-
 σι, καὶ δέχον) εἰς ἐαυτὸς, ἔδῃ νεοτῆς, 6. hist. anima. 10.

Cap. 111. τοῖς ἔχεσι μίγνυ)] de muræna cum vipera coitu,
 Ælian. l. 1. c. 50. l. 9. c. 66. de animal. Plin. l. 9. c. 23.
 l. 32. c. 2.

Cap. 112. τευγόνα] De turture, dum quid pro autoris senten-
 tia tuenda se se offerat, notetur interea: illum sapientiæ
 divinæ, columbam humanæ symbolum; atq; inter volu-
 cria illis solis locum in Hebræorum sacrificijs fuisse, Philo
 lib. 13. οὗ τῶ θεῶν κληρονόμου, p. 338. ubi V. à fine 2.
 pro διατητῆ ἁπεικάζουσα, legendum, διατῆ τῆ
 μὲν θνητῶ ἀσφρίζουσα, ὡσεὶ εἰς ταύτῃ ἀπει-
 κάζουσι &c. Dignum etiam notatu, Resurrectionis ty-
 rum quibusdam turturem esse; quum Aristoteles illum
 hyeme latere, plumasq; amittere (Φωλεῖν τὲ καὶ πτε-
 ρόρρυεῖν ἐν τῇ Φωλείᾳ) scribat, 8. hist. animal. 16.
 Quæ ibidem de palumbis interpretes subiicit: in Græco nō
 extant, pugnantq; cum eo, quod in Eriphaniij Ancyroto
 legitur, p. 505.

ὡσεὶ πεπλεγμένη ἀγκίσρω] ἀγκιστροθεῖσα,
 Phi-

Philo. τὸ ἄγκιστρον, *hamus*. αἱ ἄγκιστροι, ἢ τὰ ἄγκιστρα, *Bas. M. homil. 10. Hexaëm.*

ὡς ἰδίας πλεκτάνας ἐδίει] *Ælian. l. 1. c. 27. & l. 14. c. 26. Plut. lib. de solert. animal. Sed Polypum brachia sua rodere, falsum est, inquit Plin. l. 9. c. 39. & Aristot. 8. hist. animal. 2.*

ἐὰν λυπηθῆσιν] εἴ τις ἀπὸ γῆν) ἀθηεῖα, *Ælian.*

τὸ μέλαν] *Cic. 2. de nat. Deor. Alia fuga se, alia occultatione tutantur: atramenti effusione, sepia, Similia apud Naz. orat. ad Cl. Episcopos. & Carm. 1. v. 500. Aristot. 4. de partib. animal. Ælia. l. 1. c. 34. Athen. l. 7. Plin. lib. 9. c. 29. Plutarchus (lib. de solert. animal.) atrum illum sepia colorem, ὁ λόγος Gracè dici ait.*

σερθίον πυργίτω] *Paul. Ægin. l. 1. c. 82. hunc inter aves concoctu difficiliores numerat, ἢ τῶν μικρῶν σερθίων τροφή, ἐν οἷς εἶσι καὶ οἱ πυργίται, σκληροτέρα τυγχάνει.*

ὀργῆς] *Malim legere ὀρμῆς, impetu. nisi vocabulum ὀργῆς pro coëundi appetitu hic accipiendum sit: ὡς δὲ τὸ ὀρέγεσθαι, τὸ Ἰπιθυμεῖν.*

λύσαν] *De lyra symphonia, Philo lib. ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. Eodem instrumento musico Pythagorei ante somnum utebantur, Plut. lib. de Iside. Differt à Psalterio,*

rio, Basil. M. hom. in I. Psalm. Terpander Lesbium lyram antè quatuor contentam fidibus, septem nervis primus instruxit, Strabo l. 13. Quod è versibus in eum scriptis intelligitur;

Σοὶ δ' ἡμεῖς τελευτῆσιν ἄποσφύσαντες ἀοιδῶν,
ἐπιπετόν τ' ἀφ' ὀφθαλμοῦ γένεος καὶ ἀδῆσιν ὀρθρῶν ἄμυγας,

Clem. Alex. Str. 6. nisi quòd prior versus ibi desideratur. Numerum chordarum auxit postea Timotheus Milesius, Plut. de Musica.

Cap. 117. σύεργα] Cic. 1. de Divinat. Multis rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent: ut hi, qui sono quodam vocum, & Phrygijs cantibus, incitantur. Servum Gracchus cum eburneola solitus est habere fistula, qui staret occultè post ipsum, quum concionaretur, peritum; qui inflaret celeriter eum sonum, quo illum aut remissum excitaret, aut à contentione revocaret, lib. 3. de Oratore. Ναξ.

--- ἰὸς δέ τε ἀνδρῶν μέλιμα,
βαθὸν ἢ χρόνον ἔσκειν ἐμοῖς μελέεσσιν ἀρήγων,
ποικιλικῶν σύεργα βοηθῶν ἐσθλὸν ὄπασσαν.

Cap. 118. σεραθοκαμήλα] De quo Diod. S. lib. 2. & 3. Oppian. 3. Cyneget. Is est Aristoteli ὁ σεραθὸς ὁ λυβικὸς, 4. de part. animal. 14. Æliano l. 14. c. 7. ἡ σεραθὸς ἡ μεγάλη. Synes. epist. 134. σεραθὸς μεγάλας ἀπὸ τῶν ἐν εἰζυλῆ κωνηγεσίων εἴχομεν, id est, Struthiocamelos ex venatione, dum pax erat, habebamus.

χαῖρα

χέρου αὐθρῶπε] *Plutarch. lib. de fraterno amore: Cap. 119.*

αὐτὰς τε τὰς χέρους εἰς πολλὰς καὶ ἀνίσους δακτύλους σχίσασσι (scil. ἡ φύσις) πάντων ὀργάνων ἡμετέριστα καὶ τεχνικῶτα παρῆσιν ὥστε ἀναγκαζέειν τὸν παλαιὸν ἐν ταῖς χέρουσι τῶν αἰτιῶν ἡδιστα καὶ τῆς ἀνθρώπινης σοφίας καὶ σωσίως. ἀλλὰ τότε μὲν ἴσμεν ἀληθῆς εἶναι τὴν αἰτίαν. ἡ γὰρ, ὅτι χέρουσι τὸν ἄνθρωπον, τοφώτερον: ἀλλ' ὅτι φύσις λογικὸν καὶ τεχνικόν, ὀργάνων φύσις τοιούτων ἔτυχεν, id est, Xyl. interprete,

Ipsas manus, in multos atq; inequales scissas digitos,

Natura omnium instrumentorum accuratissimè & ar- *Plut. politic. praecept.*

tificiofissimè paravit: adeò ut Anaxagoras ille priscus humanae sapientiae causam manibus imputaverit. falsò *Aristot. 7. de part. animal.*

quidem hoc: non enim propter manus homo est sapientissimus; sed quia natura eum ratione & arte praediderat, instrumenta quoq; talia est nactus. Eadem Galeni sententia, lib. 1. de usu partium corporis humani.

Notarum D. H. Finis.

σὺ θεῶ.

INDEX IN HORAFOLLINEM.

Rerum & verborum index.		<i>Animæ</i> sy. 10. <i>anima</i> masc. sy. 72. <i>diu hic commoran-</i> <i>tis</i> sy. 44.
<i>Abominanda rei symbolū,</i>		<i>Animus,</i> 40. 184.
<i>piscis.</i>	178	<i>Antiquitatis</i> sy. 80.
<i>Accipiter</i>	8. 10. 75.	Ἄφῆς,
<i>Aculeus, justiciæ</i> sy.	67.	ἌφῆσιτϚ,
<i>Ædificandi cupidus</i>	132.	ἌφῆσιτϚ,
<i>Ægyptus</i>	36.	<i>Apum industria,</i> 193.
<i>Ægyptij Solis amātes,</i>	43.	<i>Aqua,</i> s2. eā <i>lustrant se Sa-</i> <i>cerdotes, unde Ibis bibit,</i>
<i>Ælurus,</i>	174.	188.
<i>Æquinoctia duo,</i>	28. 148.	<i>Aquila fame perit,</i> 120.
<i>Ætites,</i>	92. 200.	<i>Aquila pullus,</i> 72.
<i>Ævum,</i>	1. 133.	ἄρεα,
<i>Ambres, liber Ægyptio-</i>		ἄρενοθήλεις, 21. 146. 177.
<i>rum,</i>	47.	ἄσφράγισον (cui nullus <i>maestationis honos habi-</i> <i>tus)</i> 56.
<i>Anacharsis,</i>	195.	<i>Auditus</i> sy. s4. <i>celeritas,</i> 202.
<i>Anemone,</i>	74. 163.	<i>Aversionis</i> sy. 78.
<i>Anguilla,</i>	124.	B. b.
<i>Anguis. Vide serpens.</i>		<i>Bai. Bajeth,</i> 10.
<i>Anguis dimidiatus,</i>	69.	ΒάτραχϚ,
<i>integer, ibid.</i>		208.
<i>Annus, 4. 20. 171. 181. Æ-</i>		Βασι-
<i>gyptiacus, 116. Solis, s.</i>		
<i>vertens, 170.</i>		
<i>Anni instantis symb.</i>	s.	

INDEX IN HORAPOLLINEM.

Basiliscus,	2. 100. 168.	χολέσθραι,	181.
Belliacies,	74.	χολύσθραι,	150.
C. c.		Cicada	94.
Cælum, 20. ros fundēs, 46.		Ciconia,	61. 96. 191.
Calamitates intrepidè fe-		Cæcius,	100.
rens,	104	Cognitionis sy.	58.
Camelus	122.	Columba. 63. 212. bilem ha-	
Cancer cum ostreo,	126.	bere negatur, 65. 193. af-	
Canicula, sidus,	170.	firmatur,	90. 200.
Canis,	48. 50. 187.	Columba nigra,	82.
Cantharus, 13. (de hoc E-		Commercio alienigenarum	
piphan. Ancyroto, p. 505.)		gaudentis symb.	128.
173. vide Scarabeus.		Conciliandi sibi alios τι	
Capita duo,	36.	præditus,	132.
Capra	102.	Concordia,	12. 75.
Carabus,	126. 210.	Concubitus,	42.
Castor	100.	Confugiens ad patronum	
Cerebrū, mentis sedes, 172.		propriū, neq; adjutus, 92.	
Cervus, 114. 116 ἐχιόφά-		Conyza,	110.
γος, 205. fistula mulce-		Continentia,	74.
tur,	206.	Cor, 10. 34. 46. 184. homi-	
Charmione & Naira (χαρ		nis faucibus appēsū, 74.	
μιενὴ καὶ Νάειρα, Jo.		195. mentis domicilium	
Zeza hist. 6.)	26.	172. zelotypi,	36.
χολάδες, intestina, 182.		Cornix 12. 68. 173. νινναξ,	

INDEX IN HORAPOLLINEM.

116. Φιλέσοργος, 120.	Elephas, arietem & porcū
Crepusculi sy. 72.	metuit, 114. 205. probos-
Crabro, 200.	scide odoratur, 112. den-
Cribrum 48.	tes deciduos defodit 114.
Crocodilus, 70. 84. 198. ejus	Emendatio vitæ 132.
cum trochilo ave societas,	Equa, unde abortiat, 88.
110. animal exitiosum, 83.	200.
Culicum generatio, 90.	Equus fluviatilis, 63.
Cygnus, 86. vide Olor.	Equi cadaver vespas seu
Cynocephalus, 24. 26.	crabrones gignit, 197. 200.
D. d.	ἐρμῆς [λόγος μὲν ἐστὶ δε-
Debilis homo, lasciviens	πότης, ἐργάτης ὃ τέ-
tamen, 94.	χνος πάσης, Galē.] 174
Deus, 8. 72. masculino fœmi-	vide Mercurius.
neus, 177. mundanus, 24.	Ἰξοσεῖζειν, 199.
Dextrarum junctio, 75.	F. f.
Digitus, 74. 75.	Faces accensas metuit Leo,
Dimensionis sy. 75.	108.
Doctrina 45.	Fatum, 24. 80.
Dorsifspina 74.	Febricitans, 108.
Drachmarum duarū sy. 17.	Felis aquaticus, 128.
E. e.	Fiber, 100.
ἔγχελος, 209.	Filij symbolum, 59.
εἰσαγωγὸς, 182.	Fistula 132.
ἐλαφὸς ὅδε dicatur, 205.	Fœcundus, 70.

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Fætus imperfecti</i> sy.	38.	102.	<i>scelus occultantis</i> sy.
<i>Formica</i> 59. 190. <i>ejus pen-</i>		116.	
<i>nae,</i>	100.	<i>Homo, junctus mulieri,</i>	126
<i>Formidabilis</i> sy.	32.	<i>multos in mari servas,</i>	124.
<i>Fullo,</i>	68.	<i>Homo bile carens, sed ab a-</i>	
<i>Fumus,</i>	77.	<i>lio commotus,</i>	90.
<i>Furentis</i> sy.	70.	<i>Horæ</i>	78. 180.
<i>Futurorum cognitionis</i> sy.		ΩξΘ,	180.
	17. 78.	ωρρηραφίαι,	<i>ibid.</i>
G. g.		<i>Humilitatis</i> sy.	8.
<i>Gratus animus,</i>	61.	<i>Hyæna</i>	203. 104.
<i>Gravidæ mulieris</i> sy.	75.	I. i.	
<i>Grues,</i>	118. 120. 207.	<i>Jani simulachrum,</i>	171.
<i>Gustatus symb.</i>	41.	<i>Ibis,</i> 16. 46. 174. <i>Ejus pen-</i>	
γύψ, ὄρνις.	175.	<i>nae Crocodilo terrori,</i>	110.
H. h.		<i>Ichneumon,</i>	81. 198.
ἡγεμονικόν,	183.	<i>Ignis,</i>	78. 188.
<i>Hieracia,</i>	8. 135.	<i>Impietatis symbol.</i>	78.
<i>Hippopotamus,</i>	62. 78.	<i>Impossibile,</i>	65.
160. 192.		<i>Impuri</i> sy.	54.
<i>Hircus,</i>	55.	<i>Impudentia</i>	57.
<i>Hirundo,</i>	81.	<i>Infirmus,</i>	82.
<i>Homini invalidi, atq; o-</i>		<i>Inexpertis</i> sy.	80.
<i>pis aliorum indigi</i> symb.		<i>Ingratus, injustus,</i>	63.
82. <i>lapsus suos tegentis,</i>		<i>Insani</i> sy.	70.
		Ee 3	<i>Ins-</i>

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Insidias cavens</i>	118.	<i>Literarum sy.</i>	24.
<i>Instabilis</i>	102.	<i>Literæ Ægyptiæ</i>	46. se-
<i>Interitus sy.</i>	57.	<i>ptem,</i>	80.
<i>Inundationis sy.</i>	44.	<i>Limes,</i>	17.
<i>Iræ sy.</i>	26.	<i>Lingua</i>	34. 183. 195.
<i>Iracundia immoderata</i>	86.	<i>Linguarum quot idioma-</i>	
<i>Isis,</i>	4.	<i>ta</i>	177.
<i>Judex,</i>	16. 187.	λόγⓄ ἐγχεάμματⓄ,	
<i>Junco scripserunt Ægyptij</i>		ἐνδιάθετⓄ, αἰθο-	
	46.	εικὸς,	40. 183.
<i>Junonis sy.</i>	17.	<i>Longævitatiss sy.</i>	78.
K. x.		<i>Lumbi</i>	74.
κόλυμβⓄ,	177.	<i>Luna corniculata</i>	5. 24.
κκκϛϛⓄ,	61.	<i>Luna orientis sy.</i>	28.
L. l.		<i>Lupus metuit lapides</i>	106.
<i>Labor</i>	78.	<i>Lyra</i>	132. 213.
<i>Lamia</i>	127. 211.	M. m.	
<i>Laqueus</i>	80.	<i>Magistratus</i>	49. 187.
<i>Leæne partus</i>	112. 204.	<i>Manus,</i>	40. 132. 183.
<i>Leo</i> 30. 32. 86. 180. πθη-		<i>Mars,</i> 10. <i>Mater</i>	17.
κοφάγⓄ, 108. <i>iracun-</i>		<i>Medicinae sy.</i>	169.
<i>dum animal</i>	179. 198.	<i>Mens</i>	184.
<i>Lepus</i>	38.	<i>Mensis,</i>	5. 69.
<i>Liber signatus,</i>	80.	<i>Mercurius,</i> 26. 174. 178.	
<i>Liberi insidiâtes matri</i>	98.	<i>Minerva</i>	16. 22.
			<i>Mise-</i>

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Misericors,</i>	17.	208. exemptiles,	211.
<i>Morbisfy.</i>	74.	<i>Odissy.</i>	178.
<i>Mortaria è cetorum ver-</i>		<i>Odoratus,</i>	50.
<i>tebris,</i>	178.	<i>Oloram cantus,</i>	199.
<i>Mula, 87. Muli</i>	199.	<i>Onocephalus</i>	36.
<i>Mundisfy.</i>	2. 14.	<i>Operisfy.</i>	78.
<i>Murana cum serpente coit,</i>		<i>Oratio</i>	183.
	128. 212.	<i>Orbis terrarum</i>	24. <i>ejus</i>
<i>Mus 57. Musca 57. 190.</i>		<i>umbilicus,</i>	36. 182.
<i>Musicus senex</i>	86.	<i>Origanum,</i>	84. 164
<i>Mustela,</i>	84. 174.	<i>Originis antiquæfy.</i>	40.
<i>Mustelus</i>	212.	<i>Oris symb.</i>	53.
	N. n.	<i>Ortusfy.</i>	14. 70.
<i>Nefarium,</i>	52.	<i>Oritæ</i>	179
<i>Nilus 32. 34. 44. unde di-</i>		<i>Oryx,</i>	54. 158. 189.
<i>ctus</i>	181.	<i>Os boni viri</i>	74.
<i>Noctua</i>	92.	<i>Os spine dorsi,</i>	74
<i>Nox</i>	72.	<i>Osiris,</i>	186
<i>Nuptiarumfy.</i>	12.	<i>Ova subventanea, zephy-</i>	
<i>Nycticorax</i>	80.	<i>ria,</i>	143. 175.
	O. o.	<i>Ovium fecunditas unde,</i>	
<i>Obelisci</i>	185.		176.
<i>Obsidionis symb.</i>	80.	ὀβαιῶν,	134.
<i>Occasus,</i>	14. 70.	ὀρεῶν,	133.
<i>Oculi, 184. animi indices,</i>			

Palma,

INDEX IN HORAPOLLINEM.

P. p.		πολυόφθαλμοσ, Sol,	
Palma, arbor,	4.		186.
Palumbus,	90. 212	Polypus	124. 126. 210.
Panis è piscibus confectus,		Pænesymb.	78.
	178.	Populi morigeri sy.	65.
Panthera	104. 116. 206.	Porcus,	84.
Passer, 92. pyrgites,	129.	Pregnantis sy.	75.
	213.	Præstantia,	8.
πασοφόρσ (æditumus		Promuscis (œθνομαία,	
q. ædium intumus)	51.	204) 112.	
Pater,	14.	Pudendũ manutectũ,	195.
Patris amans,	96.		Q.
Patrimonium,	82	Quarta arvi pars,	5.
Pedes gemini conjuncti,	72	Quatuor anni tẽpora,	180
Pelicanus,	59.	Quinarius,	24.
Perdix	118. 191. 207.		R.
Peregrinatus nunquã	36.	Rana, 38. 122.	pluviariũ
Phœnix,	44. 96. 186.	nuncia,	208.
Φυλακτήειον,	151. 183.	Rapax,	70.
Pinna	126. 210.	Ratio	183.
Pinnophylax	126. 210.	Rex pessimus, 65. custos, 67	
Pinnoterēs, ò πιννοθήεις,		Risus,	50.
	211.	Ros è cœlo,	45.
Piscis,	25. 52. 178.		S.
Pollinctor sacrorum,	50.	Sacer scriba	48. 187.
			Sacer-

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Sacerdotes Ægyptij pisci-</i>	<i>Sternutamenti sy.</i>	50.
<i>bus non vescuntur</i>	<i>Struthiocamelus,</i>	132. 214.
<i>Sacris initiatus,</i>	σύειγξ,	214.
<i>Salamandra.</i>	T. t.	
	<i>Talpa,</i>	100. 202.
<i>Sanguinis sy. 8. Scala 20.</i>	<i>Taurus, 53. 110. 189. inter sidera,</i>	16.
<i>Scarabeus, 14. 16. vide</i>	<i>Tauri cornu,</i>	77.
<i>Cartharus.</i>	<i>Tempus,</i>	72.
<i>Scarabeus annuli sculpta-</i>	<i>Tenebra, 70. Terribilis,</i>	32.
<i>ra, 173. Solis imago, 174.</i>	<i>Theba,</i>	140.
<i>Scarus</i>	θυός,	29.
	<i>Tonitru,</i>	40. 184.
<i>Scorpius</i>	<i>Torpedo, piscis</i>	124. 209.
	τεγγϞ,	189.
<i>Scriptionis sy.</i>	<i>Trochilus,</i>	204.
	<i>Tumulus,</i>	75.
<i>Sepia,</i>	<i>Turtur,</i>	94. 128. 212.
<i>Sermo 38. vide λογϞ.</i>	V. u.	
<i>Serpens, 2. 4. 53. 65. 168.</i>	<i>Vacca cornu, 77. Vates,</i>	48.
	<i>Venus,</i>	10. 12.
<i>189. Ibidū pennas timet,</i>	<i>Ventus, 75. Vento qua concipiant,</i>	175.
	<i>Vespa,</i>	88. 197.
	<i>Vespertilio</i>	94. 100. 200.
	<i>Victoria symb.</i>	8.
	<i>Viduitatis perpetue sy.</i>	81.
	<i>Vespillo,</i>	48.
	<i>Vigilans,</i>	32.
	<i>Vipera</i>	98. 205.
<i>Sidus, 24. 195. Silētij. sy. 40</i>	<i>Viri & Vnigeniti symb.</i>	14.
<i>Simius,</i>	<i>Vnitas,</i>	22.
	<i>Voluptatis sy.</i>	42.
<i>Sirius,</i>	<i>Vox remota,</i>	40.
	<i>Vpupa,</i>	118.
<i>Sol,</i>	<i>Vrinator,</i>	24.
	<i>Vrsipartus,</i>	112. 204.
<i>Sothis,</i>	<i>Vulcanus,</i>	22.
	<i>Vulpanser,</i>	59. 191.
<i>Stature humana mensura,</i>	<i>Vultur</i>	18. 173. 174.
	Z. z.	
<i>184.</i>	<i>Zelocypus,</i>	36.
<i>Stella</i>	<i>Zenobia,</i>	186.

Ff

Δαυι

Δαυίδ ἡ τῷ Ἐρχελίῳ Κοφωτάτῳ ἀνδρὶ, Μάξιμῳ
Ταπεινὸς Κυθήρων Ἐπίσκοπῳ, δὲ
πράτειν.

Τί πάθω, καὶ ἄκων τοῖς Κοῖς ὑπέεικω παρσάγ-
μασιν, ἔστ' ἂν δὴ ὡς μὴ βεβλόμην ὑπέεικην,
πόθεν γὰρ ὁ καὶ τῷ ὑπὲρ δυνάμιν κατατομῶν, ἵνα
μόνον ἔτ' μοι φειγίγηται; ἀλλ' ὅτι ἔχ' ἔτως ἕξ-
εσί μοι ὡσπερ ἀνὰ πᾶν τῶν ἡβελήθλων. ἀλλὰ γὰρ
σὺ καὶ ἔτ' εἰδὼς ὧ φίλη μοι ψυχὴ Ἐρχελίε, ἔπαυή
με φοβρία ἑπιφοβίζων δυσβάστατα, τάχα με
διὰ τέτων οἰόντιν βασιλῶν πρᾶξιθεῖς, ἵνα τῆς ἐμῆς
συνεχῶς ἐπαμειβώμαι ἐφενείας, ἔναυλον ἔχων
διὰ παντὸς ἐν τῇ μνήμῃ τὸν τῷ σῶν λόγων, ἵν' ἔτως
εἶπω, κατὰ κρυσμόν. ἀλλ' ἐν ἔχω ἵνα πρᾶμυθίαν
τῆς τῷ ὑπὲρ δυνάμιν τόλμης, τὸ πρᾶ Κοῦ λαμ-
βαίνειν τὰς τέτων ἀφορμάς. ἄλλως γὰρ ἀνὰ μακρὰν
ἤγον ἡσυχίαν, καὶ ὅσα ἀνὰ εἰλόμην αἰχμύλῳ ἐκ-
σιον. ἢ τοῖσι παῦσι τοιαῦτα παρσάσων, ἢ γὰρ τὰς
τέτων φέρε μακροθύμως αἰτίας, πᾶσι δικαίοις
ταύτας ἀναφέρων πρὸς σεαυτὸν. ἐμοί γε γὰρ τὰ
πρὸς τῷ ἀπολογίαν πάντα φεν ἀπορα. σὺ δὲ καὶ
πρὸς ταῦτα, καὶ πρὸς ὅπερ ἀνὰ ἄλλο ἑπιξυμβαίη,
ἔτομον

ἔθιμον πάρεχε σεαυτὸν. Ζοίτε γὰρ πρέποντα, καὶ ἐ-
μοὶ χαρίεντα ἔση πεποιηκώς. Ἐρρωμένον σὲ δια-
φυλάττοι οὐ κύει ᾧ ψυχῇ τὲ καὶ σώματι ἀνδρῶν
μοι προσφιλέσατε καὶ ζοφώτατε.

Ἐνελίθην, σιρρόφορειῶν ᾧ πέμπτη φθίνοντᾧ,
καὶ τὸ ἀφγέ ἐτᾧ τὴν σωτήριον.

Errata quædam sic corriguntor.

Pag. 18. V. sed, pro quoniam leg. quorum.

20. V. totidem, pre quinquag. leg. viginti.

52. V. nefariam leg. nefarium.

57. V. 3. pro volucres, leg. feras.

169. V. σας, leg. ἐκδυομένων.

173. V. legitur, ἔδρας καὶ πησεις.

178. V. affat. cetorum.

185. V. ἀση, leg. πύκνωσιν.

192. V. μηκεδ. μηκεδ'αναΐς.

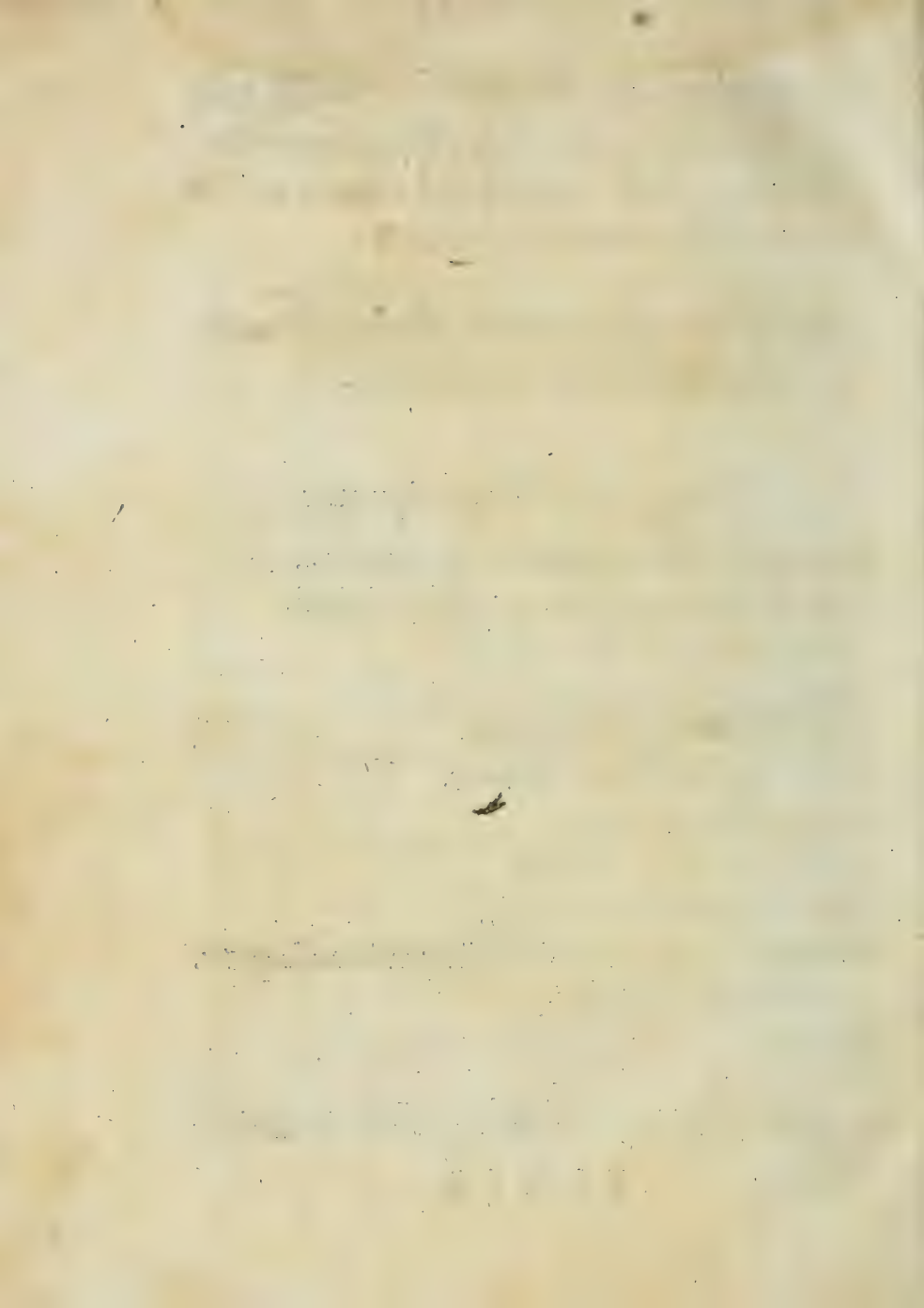
P. 202. V. Φοίνικα. Illud Scholion pertinet ad cap. 57.

206. V. τέτρες, l. ὀξύηει.

In indice, V. Formica, deleatur ejus pennæ.

Cætera, si qua, Lectoris industria facilè corrigentur.

F I N I S.

17 lat @ Linnæ

